προλεταριακη σημαια

Προλετάριοι όλων των χωρών, καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Κ.Κ.Ε.(μ-λ)

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkeml.gr Σάββατο 23 Μάρτη 2024 ▪ χρόνος 42ος φ. 959 ▪ 1.50€

Με (ευρω)αυταπάτες θέλουν να ελέγξουν την κοινωνική οργή!

Να δώσουμε διεξόδους μέσα από τη μαζική πάλη!

21/3, Πειραιάς

Η υπουργός Παιδείας της Γερμανίας δηλώνει ότι τα σχολεία οφείλουν να προετοιμάσουν τους μαθητές για το ενδεχόμενο πολέμου, την ίδια στιγμή που το ντόπιο αστικό πολιτικό σύστημα χορεύει στον ρυθμό της ευρωκάλπης του Ιουνίου. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Σαρλ Μισέλ, διακηρύσσει ότι *«αν θέλει ειρήνη, η Ευρώπη πρέπει να ετοιμαστεί για πόλεμο»* και πως χρειάζεται να *«περάσουμε σε λειτουργία οικονομίας πολέμου»*, ενώ, παράλληλα, τα ξέφτια των πάλαι ποτέ κραταιών αυταπατών και ψεμάτων για την «Ευρώπη των λαών» επιστρατεύονται ξανά από τους κυρίαρχους για να σύρουν τους λαούς τους στην επερχόμενη εκλογική φάρσα. Έτσι και εδώ, ο εγχώριος αστισμός ετοιμάζεται να φορέσει τα «δημοκρατικά» του κουστούμια, την ίδια ώρα που κάνει σχέδια για να ντύσει τον κόσμο της δουλειάς και τη νεολαία στις παραλλαγές, όποτε αυτό απαιτηθεί.

Γιατί εκεί ακριβώς οδηγεί η αναβάθμιση της εμπλοκής της χώρας στις εστίες αντιπαράθεσης που έχει ανάψει η παρόξυνση του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού των ΗΠΑ-Δύσης με τη Ρωσία, αλλά και την Κίνα! Η συνάντηση του Μητσοτάκη με τον Ζελένσκι στην Οδησσό, κατά παραγγελία των Αμερικάνων και σε αναζήτηση ρόλων για λογαριασμό της ντόπιας άρχουσας τάξης σε πεδία που ήδη έχει κατοχυρώσει συμμετοχή η ανταγωνίστρια τουρκική, σημαδεύτηκε από τη «συμπτωματική» ρωσική πυραυλική επιδρομή μερικές εκατοντάδες μέτρα πιο δίπλα. Και οι προειδοποιητικές αναφορές του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών προς την Ελλάδα, που ακολούθησαν, αποτέλεσαν μια υπενθύμιση για το μέγεθος των κινδύνων που προκύπτουν από το γεγονός ότι η χώρα μετατρέπεται σε εν δυνάμει «στόχο» στο πλαίσιο της ενδοϊμπεριαλιστικής διαπάλης. Το ίδιο ισχύει και σε σχέση με την όλο και βαθύτερη ένταξη στο μέτωπο της Μέσης Ανατολής, με τη φρεγάτα «Ύδρα» να αναλαμβάνει ενεργό στρατιωτικό ρόλο στην Ερυθρά Θάλασσα στο πλαίσιο της «ευρωπαϊκής» αποστολής Aspides, κόντρα στα drones των Χούθι και προς στήριξη της σιωνιστικής γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού.

συνέχεια στη σελ. 2

Παλαιστίνη

Ενεργή η διελκυστίνδα μεταξύ ΗΠΑ και Ισραήλ ενώ η σφαγή συνεχίζεται

σελ. 16

Έγκλημα στα Τέμπη

Οι ένοχοι συνεχίζουν την επιχείρηση συγκάλυψης

Στο ζήτημα των Τεμπών η κυβέρνηση θέλει να πετύχει δυο αντικρουόμενους στόχους: Να συγκαλύψει το έγκλημα, αλλά και να κατευνάσει την οργή και των συγγενών και του λαού. Και την πίτα ολάκερη και τον σκύλο χορτάτο, δηλαδή.

(σελ. 5)

Φάρμακο δια πάσα νόσο... ο λαός να πληρώνει το μάρμαρο

(σελ.9)

Να βγουν οι εργαζόμενοι στο προσκήνιο των αγώνων, της αντίστασης, της διεκδίκησης

(σελ.11)

Πόσες πιστοποιήσεις κάνουν έναν απόφοιτο λυκείου;

(σελ. 14)

Διώξεις και απειλές για διαγραφές φοιτητών

Η ένταση της καταστολής δεν μπορεί να «πείσει» τη νεολαία να υποταχθεί

Η εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στη Σχολή Θετικών Επιστημών (ΣΘΕ) του ΑΠΘ, το μεσημέρι του Σαββάτου 16/3 για την εκκένωση των καταλήψεων που τελούνταν σε τμήματα εντός της και η σύλληψη 49 φοιτητών αποτελεί σοβαρό δείγμα του ρεβανσισμού του συστήματος απέναντι στο φοιτητικό κίνημα.

(σελ. 15)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ Π.Γ. ΤΟΥ ΚΚΕ(μ-λ)
Μάρτης 2024

Η ΕΕ δεν είναι των λαών, είναι των ιμπεριαλιστών!

Όχι στην εκμετάλλευση, την εξαθλίωση και τον πόλεμο!

Αλληλεγγύη - κοινή πάλη εργατών - λαών - μεταναστών/προσφύγων!

Έξω η Ελλάδα από την ΕΕ! - Αποχή από τις ευρωεκλογές!

(σελ. 12, 13)

Με (ευρω)αυταπάτες θέλουν να ελέγξουν την κοινωνική οργή! Να δώσουμε διεξόδους μέσα από τη μαζική πάλη!

συνέχεια από σελ. 1

«Ευρωπαϊκής» και όχι γνήσια ευρωπαϊκής, μιας και είναι γνωστό το πόσο διχασμένη εμφανίστηκε η ΕΕ μπροστά στην πρωτοβουλία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να ενισχύσει τη στρατιωτική του παρουσία στην Ερυθρά Θάλασσα με την επιχείρηση Prosperity Guardian. Αυτός ο διχασμός καταγράφηκε και στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής, που επί της ουσίας είχε ως βασικό αντικείμενο το πώς θα σταθούν οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές σε μια σειρά από μέτωπα, δεδομένης της αδυναμίας τους να κινηθούν ανεξάρτητα από τους συμμάχους-ανταγωνιστές τους στις ΗΠΑ, αλλά και των κενών και αντιφάσεων που έχει παρουσιάσει το τελευταίο διάστημα η πολιτική των τελευταίων. Έτσι, για άλλη μια φορά, όπως αποτυπώθηκε στην αντιπαράθεση Γαλλίας-Γερμανίας για την πρόταση έκδοσης ευρωομολόγου της τελευταίας, με την οποία έσπευσε να συνταχθεί και ο Μητσοτάκης, τα φιλόδοξα στρατιωτικά και εξοπλιστικά σχέδια για «στρατηγική αυτονομία» της ΕΕ είναι πολύ αμφίβολο αν θα υπερβούν τις ιδιοτελείς φιλοδοξίες της κάθε ιμπεριαλιστικής δύναμης για τον εαυτό της! Το μόνο σίγουρο είναι ότι στη συζήτηση που έχει ανοίξει για τους «τρόπους χρηματοδότησης» των διαφόρων πολεμικών προγραμμάτων, στο στόχαστρο βρίσκονται τα συνήθη υποζύγια των λαών της Ευρώπης, και ιδιαίτερα των εξαρτημένων χωρών, που θα κληθούν να πληρώσουν το μάρμαρο.

Εξακολουθώντας να παραδέρνει στις αντιθέσεις και τα εγγενή αδιέξοδά του, επομένως, το ευρωπαϊκό ιμπεριαλιστικό οικοδόμημα βαδίζει προς την κάλπη για την ανάδειξη του διακοσμητικού του οργάνου, για να φτιασιδώσει ό,τι μπορεί από το αποκρουστικό του πρόσωπο, που έχει αποκαλυφθεί πλατιά. Με πύρινους λόγους για τη «δημοκρατία» και τη «συμμετοχή» ετοιμάζονται να εμφανιστούν οι ηγέτες των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων, που πριν από λίγο καιρό κατέβαζαν τον στρατό στους δρόμους ενάντια στις εξεγέρσεις των λαών τους και ποινικοποιούσαν κάθε έκφραση αλληλεγγύης προς τον ηρωικό παλαιστινιακό λαό. Οι πρωταγωνιστές των αντικομμουνιστικών μνημονίων και της εξίσωσης κομμουνισμού-ναζισμού, που θρέφουν ξανά τα πιο μαύρα σκοτάδια του παρελθόντος της ανθρώπινης ιστορίας, που έχουν κανονικοποιήσει τον φασισμό και τον πόλεμο στην καθημερινότητα των λαών τους, ετοιμάζονται να μιλήσουν για το «μέλλον». Κατά πόδας τους ακολουθούν και οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας.

Τόσο η κυβέρνηση της ΝΔ όσο και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα της αντιπολίτευσης, λοιπόν, παίρνουν θέσεις ενόψει των ευρωεκλογών. Δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, μιας και πέρα από την ανάγκη ενσωμάτωσης του λαού στα ιμπεριαλιστικά ευρωπαϊκά ιδεώδη που καλούνται διαχρονικά να υπηρετήσουν, αντιλαμβάνονται, επίσης, ότι οφείλουν και τα ίδια να αποδείξουν την προσήλωσή τους και να δώσουν κάθε λογής διαπιστευτήρια στους Ευρωπαίους «προστάτες» τους, σε μια εποχή, μάλιστα, μεγάλης γεωπολιτικής αναταραχής και έντονων ανισορροπιών στις σχέσεις των τελευταίων με τον έτερο υπερατλαντικό πυλώνα του καθεστώτος της εξάρτησης της χώρας, τους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές.

Τα αδιέξοδα που παράγονται από αυτή την κατάσταση, άλλωστε, είναι που εισπράττει η κυβέρνηση της ΝΔ, η οποία έχει εμφανίσει σοβαρά σημάδια κάμψης, παρά τη σαφή δημοσκοπική της υπεροχή έναντι των υπολοίπων. Έτσι, μετά το καταδικαστικό ψήφισμα του ευρωκοινοβουλίου, ήρθαν οι αποκαλύψεις για το σκάνδαλο Ασημακοπούλου με τις επακόλουθες καρατομήσεις κυβερνητικών στελεχών, καθώς και οι παρεμβάσεις της ευρωπαϊκής εισαγγελίας για τα Τέμπη. Από αυτή την άποψη μπορεί και να εξηγηθεί το πόσο «ευρύχωρη» θέλει να εμφανίζεται ξαφνικά η ευρωβουλή και οι επιτροπές της για μια σειρά από κοινωνικές διεκδικήσεις, είτε αυτές αφορούν την απαίτηση των συγγενών των θυμάτων του εγκλήματος στα Τέμπη για απόδοση δικαιοσύνης είτε τα αιτήματα των κατοίκων των Εξαρχείων ενάντια στην καταστροφή της γειτονιάς τους. Δεν είναι μόνο οι τόνοι υποκρισίας που από πάντα κουβαλούν τα δήθεν ευαίσθητα στελέχη των Βρυξελλών και του Στρασβούργου! Είναι η σημερινή φάση που θέτει ως αναγκαιότητα στους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές ξανά και ξανά να αμφισβητήσουν την επιλογή της ντόπιας άρχουσας τάξης να αποτελεί το πιο πιστό και καλό παιδί των Αμερικάνων στην περιοχή.

Γι' αυτό, όσο συγκλονιστικό είναι το μεγαλείο ενός γονιού που έχει χάσει το παιδί του και αγωνίζεται για δικαίωση, τόσο ασυγχώρητη είναι η άθλια αξιοποίησή του στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων ή της ανάγκης των ευρωπαϊκών αφεντικών να συνετίσουν τους υποτελείς τους! Ακόμα περισσότερο, είναι ολέθριες για την εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία οι αυταπάτες που καλλιεργούνται το τελευταίο διάστημα από την αστική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Αριστεράς και άλλων, αλλά και από δυνάμεις της ποικιλώνυμης αριστεράς, ότι η ΕΕ και το κοινοβούλιό της είναι περίπου ο «φύλακας άγγελος» των λαϊκών δικαιωμάτων, ότι θα τιμωρήσουμε την «κακιά» κυβέρνηση Μητσοτάκη απευθυνόμενοι στους «καλούς» Ευρωπαίους που μας προστατεύουν.

Φυσικά, άλλο που δεν θέλει η αριστερά της ήττας και της υποταγής! Με χαρακτηριστική την περίπτωση του ΚΚΕ, που σπεύδει να κλείσει τον αγώνα της νεολαίας για να φορέσει τις εκλογικές του γραβάτες, με το που τελείωσαν οι τοπικές εκλογές έστρεψε κατευθείαν το βλέμμα της εκεί και όλη της η δράση περιστρέφεται εδώ και μήνες γύρω από τη «μητέρα των μαχών». Κάποιες οργανώσεις έφτασαν, μάλιστα, να καταρτίζουν ευρωψηφοδέλτια εν μέσω φοιτητικού ξεσηκωμού! Όλοι τους, μπροστά στην εκλογική παραζάλη και τις αυταπάτες, τρέχουν για άλλη μια φορά να δώσουν τη νομιμοποίησή τους στην κάλπη της ιμπεριαλιστικής λυκοσυμμαχίας και να συνδράμουν στον αγώνα των κυρίαρχων ενάντια στην «επάρατη» αποχή!

Γιατί οι δυνάμεις του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης γνωρίζουν πολύ καλά ότι στη σημερινή φάση βαδίζουν στο πυρακτωμένο έδαφος της κοινωνικής οργής και αγανάκτησης που ολοένα και διευρύνεται και επιδρά πολλαπλασιαστικά στους ήδη υπάρχοντες όρους αστάθειας του αστικού πολιτικού σκηνικού. Έτσι, στους τριγμούς που παράγει η γεωπολιτική θέση της αστικής «μας» τάξης, αλλά και, σε συνάρτηση με το προηγούμενο, στους κραδασμούς μια παραπαίουσας παραρτηματοποιημένης οικονομίας, που στέκεται αδύναμη μπροστά σε «εξωγενείς απειλές», σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της JP Morgan, θα προστίθενται διαρκώς τα δεδομένα που θα διαμορφώνει η οργή των «από κάτω».

Η μαζική αποδοκιμασία του πορίσματος συγκάλυψης της εξεταστικής επιτροπής για τα Τέμπη αυτό ακριβώς αποτυπώνει. Με τη φτώχεια και την εξαθλίωση να απλώνονται, με την καπιταλιστική ακρίβεια να έχει γονατίσει την κοινωνική πλειονότητα, με την κυβέρνηση να ανακοινώνει το τέλος των διαφόρων επιδομάτων και pass και την υποταγή στη «δημοσιονομική σταθερότητα», με τον λαό να εξορίζεται από τα νοσοκομεία και κάθε δυνατότητα πρόσβασης σε υγειονομική περίθαλψη, με την πολυαναμενόμενη αύξηση του κατώτατου μισθού να αποδεικνύεται κοροϊδία που ήδη έχει εξανεμιστεί, είναι σαφές ότι διαμορφώνονται κύματα δυσαρέσκειας στις λαϊκές μάζες, που κάθε άλλο παρά μπορούν να ελεγχθούν, όσο και αν πασχίζουν άπαντες να τα εγκλωβίσουν στην κάλπη και σε ανώδυνες ή και επικίνδυνες λύσεις.

Η βαναυσότητα των δυνάμεων καταστολής απέναντι στους φοιτητές που επιμένουν να κάνουν καταλήψεις ενάντια στον ψηφισμένο νόμο Πιερρακάκη, οι απειλές για φυλάκιση ενάντια στους «ατίθασους» εκπαιδευτικούς που αρνούνται την αξιολόγηση, αποδεικνύει ότι οι ιθύνοντες όλο και πιο συχνά θα καταφεύγουν «στον νόμο και την τάξη» για να ανακόψουν τις κοινωνικές διεργασίες που εξελίσσονται, γιατί πολύ απλά δεν έχουν άλλη επιλογή. «Μπροστά στον νόμο δεν επιτρέπεται ο δρόμος» είναι το μήνυμα που επιδιώκουν να στείλουν, γιατί αυτή η διέξοδος είναι που φοβούνται!

Αυτή τη διέξοδο οφείλουμε να ενισχύσουμε! Με συσπείρωση των δυνάμεων και των αγωνιστών που επιμένουν ότι τίποτα δεν τελείωσε, πως ο αγώνας για την ανατροπή του νόμου Πιερρακάκη πρέπει να συνεχιστεί, πως είναι υπαρκτή δυνατότητα το κοινό μέτωπο εργαζομένων και νεολαίας. Με τη συμπόρευση των τάσεων εκείνων που αρνούνται να παρέχουν νομιμοποίηση στο άθλιο κατασκεύασμα της ευρωκάλπης των ιμπεριαλιστών, βροντοφωνάζοντας παντού την επιλογή της ΑΠΟΧΗΣ από την εκλογική φάρσα, δείχνοντας τον δρόμο της πάλης των μαζών ενάντια στα δεσμά της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Για να υπηρετήσουμε, σε τελευταία ανάλυση, την προοπτική της αναμέτρησης της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας με το καθεστώς της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, την προοπτική της επαναστατικής ανατροπής της εκμετάλλευσης και της κοινωνικής απελευθέρωσης!

Η «στρατιωτική αναβάθμιση» της εξάρτησης

Τα τελευταία χρόνια ζούμε την κρίση και την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και τη μετατροπής των διεθνών εξελίξεων σε μια κινούμενη άμμο που φέρνει πιο κοντά τον επόμενο μεγάλο πόλεμο. Σε αυτό το πλαίσιο, τους τελευταίους μήνες εξελίσσεται μια προσπάθεια από την πλευρά της αστικής ταξης και της κυβέρνησης για αναβαθμισμένη «στρατιωτική διπλωματία». Οι κινήσεις της ελληνικής κυβέρνησης το επιβεβαιώνουν.

Αφού πρώτα προσέφερε στους Αμερικανούς τη βάση της Ελευσίνας για την απρόσκοπτη μεταφορά πολεμοφοδίων στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ (για την απρόσκοπτη συνέχιση της γενοκτονίας των Παλαιστινίων), συμμετέχει στην αμερικάνικη αρμάδα στα ανοιχτά της Γάζας.

Πρώτη δήλωσε συμμετοχή στην υπό συγκρότηση αρμάδα των Αμερικανών στην Ερυθρά θάλασσα για την «προστασία της ναυσιπλοΐας» από τους αντάρτες της Υεμένης. Άσχετα αν δεν συγκροτήθηκε εξαιτίας των αντιθέσεων μεταξύ ΗΠΑ-ΕΕ. Συμμετέχει ενεργά με τη φρεγάτα «Ύδρα» στην ευρωπαϊκή αρμάδα υπό γαλλική διεύθυνση που δρα στην Ερυθρά θάλασσα σε συντονισμό – έλεγχο των ΗΠΑ.

Την ίδια στιγμή παραχώρησαν το στρατηγείο της Λάρισας για τον έλεγχο της ευρωπαϊκής αρμάδας μέσα σε ένα κλίμα πανηγυρισμών, θεωρώντας ότι αναβαθμίζει τη θέση της χώρας.

Σ' αυτά τα γεγονότα ας προσθέσουμε και την τυχοδιωκτική επίσκεψη του Μητσοτάκη στην Οδησσό για συνάντηση με τον Ζελένσκι. Τις επιθετικές δηλώσεις απέναντι στη Ρωσία, που ακολούθησαν της επίσκεψης, αλλά και την επιθετική απάντηση της Ρωσίας σ' αυτές τις δηλώσεις. Οι γεμάτες εθνική «υπερηφάνεια ▸

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ την ΕΚΔΟΣΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR3201107110000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112
Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία
Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή **Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος**
Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkeml.gr

δηλώσεις» Δένδια από τη φρεγάτα «Ύδρα» εν πλω στην Ερυθρά θάλασσα.

Για την ερμηνεία των γεγονότων χρήσιμο είναι να προσθέσουμε ότι προηγήθηκε η έγκριση της αγοράς των F-35 και όχι μόνο από τις ΗΠΑ καθώς και η επίσκεψη Μπλίνκεν στα Χανιά και κατ' ιδίαν συζητήσεις με τον Μητσοτάκη. Η πλήρης ταύτιση της ελληνικής κυβέρνησης με τα συμφέροντα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και το ρόλο που «θέλει» να παίξει (μάλλον απευθείας ανάθεση είναι) η αστική τάξη ως πρόσκοπος των αμερικανικών συμφερόντων στα εύφλεκτα μέτωπα της Ουκρανίας και της μέσης Ανατολής. Ανάθεση που έφερε τη δυσαρέσκεια των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών (κύρια της Γαλλίας).

Η συμμετοχή στη γαλλική-ευρωπαϊκή αρμάδα στην Ερυθρά θάλασσα ήρθε να διασκεδάσει-εξισορροπήσει τη δυσαρέσκεια, χωρίς όμως να την αναιρεί. Η αστική τάξη, θέτοντας τον εαυτό της στη «σωστή πλευρά της Ιστορίας», θεωρεί ότι θα κερδίσει πόντους από την ανταγωνίστρια τουρκική αστική τάξη, ηθελημένα ξεχνώντας την τραγική Ιστορία της μικρασιατικής εκστρατείας-καταστροφής. Σαν επιστέγασμα του επικίνδυνου των μωροφιλοδοξιών της αστικής τάξης ήρθαν οι πανηγυρισμοί των στρατιωτικών επιτελείων μετά την πρώτη εμπλοκή της φρεγάτας «Ύδρας» στην Ερυθρά θάλασσα. Η αστική τάξη είναι πρόθυμη μετά το «γη και ύδωρ» (την παραχώρηση όλης της ελληνικής επικράτειας ως αμερικανονατοϊκή βάση) να θυσιάσει και τον ανθό του ελληνικού λαού για την εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Σ' αυτή την επικίνδυνη πολιτική της αστικής τάξης του βαθέματος της εξάρτησης και της ενεργητικής συμμετοχής της χώρας στα πολεμικά μέτωπα, ποια πρέπει να είναι η στάση του λαού και των δυνάμεων που αναφέρονται σε αυτόν; Λαός και νεολαία δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα. Ίσα ίσα, έχουν να χάσουν, από το φόρτωμα του κόστους των εξοπλισμών ώς το πολυτιμότερο αγαθό, τη ζωή τους. Είναι αναγκαίο να προβληθεί και να παλευτεί μέσα στο λαό η κατεύθυνση της σύγκρουσης με την πολεμοκάπηλη πολιτική της αστικής τάξης. Να τονιστεί ότι καμιά εμπλοκή της χώρας στα πολεμικά μέτωπα δεν θα βελτιώσει τη ζωή του λαού. Είναι αναγκαίο να δυναμώσουν οι αγώνες ενάντια στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση αντάμα με τους αγώνες της εργατικής τάξης και του λαού για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, δικαιώματα και ελευθερίες.

Τώρα είναι η στιγμή, ενώ οι ιμπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης προετοιμάζονται για τον επόμενο μεγάλο πόλεμο, να δυναμώσει μέσα στο κίνημα η κατεύθυνση ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο, ενάντια στην εμπλοκή της χώρας στα πολεμικά μέτωπα, ενάντια στις βάσεις των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ. Είναι όρος ζωής για το λαό μας η δημιουργία ενός μετώπου με αυτά τα χαρακτηριστικά.

Γιατί το Ευρωκοινοβούλιο μηνύει την Κομισιόν;

Βρυξέλλες εναντίον Βρυξελλών. Το Ευρωκοινοβούλιο (ΕΚ) αποφάσισε να καταθέσει αγωγή κατά της Κομισιόν, δηλαδή της εκτελεστικής εξουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.). Η επιτροπή νομικών υποθέσεων του ΕΚ αποφάσισε να προχωρήσει στην αγωγή μετά την απόφαση της Κομισιόν τον περασμένο Δεκέμβρη να «ξεπαγώσει» 10,2 δισεκατομμύρια ευρώ από τα κονδύλια συνοχής για την Ουγγαρία, τα οποία είχαν «παγώσει» λόγω διαφθοράς και ελλείψεων στο «κράτος δικαίου». Μάλιστα η κίνηση αυτή πραγματοποιήθηκε πριν από τη σύνοδο κορυφής στην οποία ο ούγγρος πρωθυπουργός Βίκτορ Όρμπαν απειλούσε με βέτο για τη κοινή απόφαση της ΕΕ για την Ουκρανία.

Η απόφαση ελήφθη με 16 μέλη υπέρ, ένα κατά (από την άκρα δεξιά) και μηδέν αποχές και το επόμενο βήμα θα γίνει στη συνάντηση των προέδρων των κομμάτων, οι οποίοι θα πρέπει να δώσουν το «πράσινο φως» στην πρόεδρο του ΕΚ, Ρομπέρτα Μέτσολα, προκειμένου να πάει την πρόεδρο της Κομισιόν Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν στα δικαστήρια ώς τις 25 Μαρτίου. Να σημειωθεί ότι και οι δυο ανήκουν στο ίδιο κόμμα, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ) και ο επικεφαλής του αναμένεται να ψηφίσει υπέρ της αγωγής μαζί με τους ηγέτες των Σοσιαλιστών, των Πρασίνων, της Αριστεράς και των Φιλελεύθερων.

Η κόντρα που εξελίσσεται δεν γίνεται για τα «μάτια» του Όρμπαν. Αποτελεί έκφραση των ανταγωνισμών και τριβών που με ιδιαίτερη οξύτητα εμφανίζονται ανάμεσα στους Ευρωπαίους. Είναι προϊόν των αντιθέσεων, των διαφωνιών και των διχασμών τους για τα κρίσιμα πολεμικά μέτωπα της Ουκρανίας, της Παλαιστίνης και της Ερυθράς θάλασσας. Με το μη προβλέψιμο αποτέλεσμα των αμερικάνικων εκλογών να εντείνει όλα τα παραπάνω καθώς οι σχέσεις των Δυτικοευρωπαίων με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ καθορίζουν και τις μεταξύ τους σχέσεις. Αντιθέσεις και ανταγωνισμοί που δεν εκφράζονται μόνο ανάμεσα στις βασικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις -κύρια στον γαλλογερμανικό άξονα- αλλά διατρέχουν και το εσωτερικό των χωρών των αστικών τους τάξεων και φτάνουν μέχρι να διατρέχουν το εσωτερικό κομμάτων και κυβερνητικών συνασπισμών.

Έτσι, οι Γάλλοι Ρεπουμπλικάνοι (ΕΛΚ) στρέφονται με δήλωσή τους ενάντια στην πρόεδρο της Κομισιόν που ανήκει στην ίδια Ευρωομάδα, ο Μακρόν αναπολεί τη Μέρκελ με την οποία συμφωνούσε, σε αντίθεση με τον «δειλό» Σολτς, και ο γερμανός καγκελάριος, σε αντίθεση με τον «φαφλατά» Μακρόν, να δηλώνει ότι δεν θα στείλει στρατό στην Ουκρανία, «καρφώνοντας» παράλληλα το Παρίσι ότι έχει στείλει βοήθεια στο Κίεβο μόλις 640 εκατομμύρια € ενώ η Γερμανία 17,7 δισεκατομμύρια €.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ασκείται αγωγή από το ΕΚ κατά της Κομισιόν. Είχε συμβεί και παλιότερα με την Πολωνία, σαν μοχλός πίεσης για την τότε πλήρη ταύτισή της με τις ΗΠΑ. Σήμερα με ηγέτη τον Τουσκ η Βαρσοβία προσπαθεί να αναβιώσει το «τρίγωνο της Βαϊμάρης» με Παρίσι και Βερολίνο, επιχειρώντας να κλείσουν τα ρήγματα που συνταράσσουν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα ενόψει και των ευρωεκλογών. Παράλληλα θα επιχειρηθεί να φιλοτεχνηθεί το ΕΚ ως ένα δήθεν ανεξάρτητο και υπερασπιζόμενο τα δημοκρατικά δικαιώματα των Ευρωπαίων όργανο, επιδιώκοντας τη συμμετοχή των λαών στις εκλογές του καλοκαιριού.

Απόψη

Τη γνωστή επίκληση του δικού της ταξικού συμφέροντος -καμουφλαρισμένου ως δήθεν υπερταξικού- επικαλέστηκε για πολλοστή φορά η άρχουσα τάξη της χώρας μας, μέσω της κυβέρνησης Μητσοτάκη, για να υλοποιήσει δύο ακόμη «συμφωνίες στρατιωτικής συνεργασίας». Έχει χαθεί ο αριθμός πλέον, αφού δεν υπάρχει τομέας λειτουργίας του αστικού κράτους όπου να μην έχουν χώσει τη μύτη τους οι αμερικανοί φονιάδες και εκμεταλλευτές (οικονομία, εκπαίδευση, περίθαλψη, τοπική (αυτο)διοίκηση, ενέργεια, τουρισμός κ.λπ.). Σε βαθμό, μάλιστα, φανερής δυσανασχέτησης των άλλων αφεντικών της ντόπιας ολιγαρχίας του πλούτου, αυτών της ΕΕ. Όλα κι όλα! Τα δύο τελευταία Μνημόνια «ολοκληρώθηκαν με πρωτοβουλία της ελληνικής πλευράς» και ψηφίστηκαν στη Βουλή από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Ο ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισε, γιατί «η ΝΔ οικειοποιήθηκε δικές του προσπάθειες»!

Νέες Στρατιωτικές Συμφωνίες με ΗΠΑ

Όταν οι ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις (ξανα)βαφτίζονται «εθνικό συμφέρον»

Τα δύο «Μνημόνια Συνεργασίας των υπουργείων Εθνικής Άμυνας ΗΠΑ-Ελλάδας» αφορούν τα εξής: το **πρώτο**, που ξεκίνησε το 2015 με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ, την «απόσπαση/τοποθέτηση ελληνικού προσωπικού άμυνας σε μονάδες της USAREUR (των αμερικανικών χερσαίων δυνάμεων στην Ευρώπη)» και το **δεύτερο**, που ξεκίνησε το 2019 με κυβέρνηση ΝΔ, την «τοποθέτηση προσωπικού άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας στη Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων των ΗΠΑ». Όσο κι αν ο υφυπουργός Άμυνας στη Βουλή προσπάθησε να υποβαθμίσει το θέμα, λέγοντας ότι αφορά δύο Έλληνες στρατιωτικούς η πρώτη και τρεις η δεύτερη, οι συμφωνίες αυτές χαρακτηρίζονται από το ποιοτικό κι όχι το ποσοτικό στοιχείο. Άλλωστε, πουθενά στο ίδιο το κείμενο των συμφωνιών δεν υπάρχει αριθμητική αναφορά. Έτσι γίνονται οι «σωστές» συμφωνίες! Γράφτηκε, ωστόσο, ότι η διάρκειά τους θα είναι (τουλάχιστον, λέμε εμείς) 10ετής!

Το γεγονός ότι υπάρχουν εσκεμμένες ασάφειες στα ίδια τα κείμενα δημιουργεί εύλογες σκέψεις για ερμηνεία τους κατά το δοκούν και ανάλογα με τα συμφέροντα, πρώτα και κύρια, των αμερικανών ιμπεριαλιστών. Το αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση, θα είναι να εξυπηρετούνται οι απαιτήσεις των υπερατλαντικών αφεντικών της άρχουσας τάξης, που και με αυτόν τον τρόπο εμπλέκουν ακόμα πιο βαθιά τη χώρα και το λαό μας στα πολεμικά μέτωπα. Ούτε διασκεδάζονται οι εντυπώσεις από την κυβερνητική διευκρίνιση ότι «*σε κάθε περίπτωση απαιτείται απόφαση του ΚΥΣΕΑ για τη συμμετοχή ελλήνων στρατιωτικών εκτός της χώρας*».

Η ουσία δεν αλλάζει. Το βλέπουμε με τη συμμετοχή της φρεγάτας στην Ερυθρά Θάλασσα. Το έχουμε δει να συμβαίνει αρκετές φορές και κατά το παρελθόν σε ανάλογες ιμπεριαλιστικές θηριωδίες. Οι συμφωνίες δεν υπογράφονται για να «μένουν στα χαρτιά»! Από την άποψη αυτή, οι κίνδυνοι για το λαό μας και τη νεολαία συνεχίζουν να αυξάνονται, ακόμη κι αν κάποια μόνιμα στελέχη του στρατού «εμπλέκονται» σε πρώτη φάση.

Το «φροντιστήριο», λοιπόν, των Αμερικανών σε «πρόθυμους ηλίθιους» συνεχίζεται αμείωτο. Είμαστε βέβαιοι ότι ανάλογες συμφωνίες έχουν προωθήσει και με άλλες χώρες που συγκαταλέγονται στην εν γένει «Δύση». Διαμορφώνοντας τις σχέσεις εξάρτησης και «λειτουργικότητας» τόσο των δικών τους στρατιωτικών δυνάμεων όσο, βέβαια, και του ΝΑΤΟ. Η επίκληση από την κυβέρνηση του γεγονότος ότι «*η διασύνδεση των δύο Ειδικών Επιχειρήσεων ΗΠΑ-Ελλάδας αποτελεί εθνική υποχρέωση της δεύτερης στο πλαίσιο της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας*» είναι απόδειξη των όσων είπαμε παραπάνω. Μάλιστα, «*η απόκτηση εμπειρίας που αφορά επιχειρήσεις, ανάπτυξη, οργάνωση, δόγματα και τακτικές των δυνάμεων Ειδικών Επιχειρήσεων, ως μέσο επίτευξης στρατηγικών στόχων*», είναι σαφέστατη αναφορικά για το πού εντάσσονται αυτές και ανάλογες συμφωνίες.

Δύο επιπλέον στοιχεία προβάλλουν μέσα από τη στάση των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Το πρώτο είναι η επί της ουσίας σύμπνοια, παρά τα τσαλιμάκια, τόσο του ΣΥΡΙΖΑ όσο και του ΠΑΣΟΚ. Ο πρώτος «αντέδρασε» γιατί του έκλεψε η ΝΔ τη δόξα και το δεύτερο κατέθεσε εκ νέου στους Αμερικανούς διαπιστευτήρια «δύναμης ευθύνης». Στα κομβικά ζητήματα, και ιδιαίτερα σ' αυτά που έχουν να κάνουν με τη δυτική προστασία της άρχουσας τάξης, όλος ο αστικός εσμός ομονοεί! Από εκεί και πέρα, οι καταψηφίσεις έχουν διάφορες προελεύσεις. Από την α λα ΚΚΕ «πατριωτική», που κάνει πως δε βλέπει τη σχέση εξάρτησης της χώρας μας από ΗΠΑ-ΕΕ και επιχειρεί να δείξει (τρομάρα της) ποια είναι τα «σωστά» συμφέροντα της ντόπιας πλουτοκρατίας, ώς την καλυμμένη ή απροκάλυπτη εθνικιστική των ακροδεξιών μορφωμάτων που δεν ψήφισαν «*γιατί οι στρατιωτικοί θα μισθοδοτούνται από το ελληνικό κράτος κι όχι από τις ΗΠΑ*»! Τέτοια «εθνική υπερηφάνεια»!

Από αστικής πλευράς προβάλλεται περίπου ως κινδυνολογία το ότι οι συμφωνίες αυτές αποτελούν όχημα για την αποστολή ελληνικών στρατευμάτων στο πολεμικό μέτωπο της Ουκρανίας. Και όχι μόνο σε αυτό, θα προσθέταμε. Η επίσπευση υπογραφής τους μάλλον έχει να κάνει με την άρση «ασαφειών» του τύπου σε ποιον θα «ανήκουν» τα ελληνικά στρατεύματα και μέσα που θα καλούνται να «επιχειρούν» εφεξής. Η «ασάφεια», ας πούμε, της φρεγάτας «Ύδρα» ως προς το αν «ανήκει» στην ευρωπαϊκή ή αμερικανική δύναμη στην Ερυθρά Θάλασσα είναι ευθέως ανάλογη του «ιστορικού» διλήμματος: νατοϊκές δυνάμεις στο έδαφος της Ουκρανίας (Γαλλία, Πολωνία, Βαλτικές) ή όχι επί του παρόντος (ΗΠΑ, Γερμανία, Ιταλία κ.ά.). Μεγάλος ο διχασμός των νατοϊκών συμμάχων, γαρ!

Από πλευράς εργατικών, λαϊκών και νεολαιίστικων συμφερόντων, με τα Μνημόνια αυτά μεγαλώνει η μωροφιλόδοξη εμπλοκή της άρχουσας τάξης στα θερμά μέτωπα, πάντα με το αίμα των άλλων λαών (ντόπιου και γειτονικών). Ταυτόχρονα, ανοίγουν πόρτες και παράθυρα για την επάνδρωση του αμερικανικού στρατού (και) από έλληνες φαντάρους. Παρ' ότι, ως συνήθως, πέρασαν στα μουλωχτά, είναι απόλυτα καταδικαστέα και καταγγελτέα!

Συνεχίζεται το ξήλωμα πολιτικών αφισών και τα πρόστιμα για αφισοκόλληση

Με εντολή Χαρδαλιά, συνεργεία της Περιφέρειας Αττικής κατέβασαν αφίσες του ΚΚΕ που καλούσαν σε ομιλία του Κουτσούμπα στις 11/3 στο Σύνταγμα από κεντρικές λεωφόρους της Αθήνας (Συγγρού, Βουλιαγμένης). Το προηγούμενο διάστημα είχαν κατέβει, από συνεργεία πάλι, αφίσες ενός περιφερειακού συμβούλου του ΛΑ.ΟΣ. (για «ξεκάρφωμα», πως... «δεν εξαιρούν κανέναν»), καθώς και του ΣΥΡΙΖΑ, κι έχουν επιβληθεί πρόστιμα. Με υποκριτικό πάντα πρόσχημα την «καθαριότητα», σε μια πόλη που το σύστημα της εξάρτησης, της εκμετάλλευσης και του κέρδους παράγει μόνιμα τη ρύπανση και τη μόλυνση, με τα κάθε είδους λύματα, τα βιομηχανικά απόβλητα, τις ακτινοβολίες, την καταστροφή των δασών και τις πλημμύρες...

Να θυμίσουμε πως τόσο η Περιφέρεια όσο και ο Δήμος της Αθήνας έχουν επιβάλει πρόστιμα στο ΚΚΕ(μ-λ) (ύψους 18.000 και 5.400 ευρώ, αντίστοιχα) για πολιτική αφισοκόλληση κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου των βουλευτικών εκλογών (όπως και στο ΚΚΕ και στο ΜέΡΑ25), τα οποία καταγγέλλει και δεν αποδέχεται να πληρώσει. Μάλιστα, εκτός των συγκεντρώσεων και των παραστάσεων που πραγματοποίησε το περασμένο έτος σε Δήμο και Περιφέρεια, πρόσφατα, στις 14 Φλεβάρη πραγματοποίησε ακόμα μία συγκέντρωση στο δημαρχείο της Αθήνας και παράσταση στο δημοτικό συμβούλιο, με την απαίτηση να ακυρωθούν άμεσα τα πρόστιμα. Μέχρι στιγμής έχει αποσπάσει δεσμεύσεις πως το θέμα θα συζητηθεί σε επόμενο δημοτικό συμβούλιο «εντός ημερήσιας διάταξης» και υποσχέσεις πως τα πρόστιμα (από τον Δήμο) θα ακυρωθούν...

Η πολιτική αφίσα δεν ρυπαίνει! Ειδικά αυτή των αριστερών αγωνιστικών συλλογικοτήτων και οργανώσεων αποτελεί μέσο διάδοσης ιδεών, καταγγελίας, αντι-πληροφόρησης, κινηματικής ενημέρωσης. Ένα μέσο που βρίσκεται κι αυτό στο στόχαστρο των μηχανισμών του συστήματος, όπως και η ανάρτηση πανό, η συνθηματογράφηση στους τοίχους, ακόμα και το μοίρασμα προκήρυξης ή και η διάδοση ιδεών που θεωρούνται από «ενοχλητικές» μέχρι επικίνδυνες, μέσω διαδικτύου. Να καταργηθούν όλα τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί για αφισοκόλληση!

Άρειος Πάγος, 19/3 Πλήθος κόσμου στάθηκε αλληλέγγυος στους 11 τούρκους και κούρδους αγωνιστές

Την περασμένη Τρίτη, έπειτα από κάλεσμα της Επιτροπής Αλληλεγγύης, στην οποία συμμετέχει και το ΚΚΕ(μ-λ), πλήθος συμπαραστατών των 11 τούρκων και κούρδων αγωνιστών που είχαν κατηγορηθεί και φυλακιστεί πρωτόδικα, με κατασκευασμένες κατηγορίες, για την αγωνιστική τους δράση, και αθωώθηκαν στο 5μελές Εφετείο, συγκεντρώθηκε στον Άρειο Πάγο. Τόσο μέσα στην αίθουσα, όπου συζητούνταν η αίτηση του αντεισαγγελέα Ζήση για αναίρεση της αθωωτικής απόφασης, η παρουσία τους ήταν αισθητή, όσο και στον προαύλιο χώρο, ανοίγοντας πανό και φωνάζοντας συνθήματα. Η εισαγγελέας της έδρας, χωρίς καν «επιχειρήματα», ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, ενώ οι συνήγοροι υπεράσπισης των αγωνιστών την αντέκρουσαν. Η απόφαση για την ξεκάθαρα πολιτική αυτή δίωξη αναμένεται.

Στην απόφαση θα επιδράσουν τόσο παράγοντες που έχουν να κάνουν με τις σχέσεις των αρχουσών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας και τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστικών τους αφεντικών, κύρια των ΗΠΑ, γι' αυτές όσο και το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε όλο το προηγούμενο διάστημα. Εκτός αυτού, δυο μέλη του Λαϊκού Μετώπου (η Κωνσταντίνα Καρτσιώτη και ο Χουσεΐν Σουνκιού) είχαν ξεκινήσει απεργία πείνας, διάρκειας ενός μήνα, που έληξε, ενώ τη συνεχίζουν επ' αόριστον τρεις ακόμα φυλακισμένοι αγωνιστές. Η απαίτηση του λαϊκού κινήματος στη χώρα μας δεν μπορεί να είναι άλλη απ΄ το να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης και να αθωωθούν αμετάκλητα όλοι οι αγωνιστές!

δημοκρατικά δικαιώματα

Ξανά, σε πρώτο πλάνο, στο στόχαστρο οι διαδηλώσεις!

Τον Ιούλη του 2020, η κυβέρνηση της ΝΔ πέρασε τον αντιδραστικό νόμο 4703/2020 ενάντια στις διαδηλώσεις με πρόσχημα τη «διαχείριση της κυκλοφορίας» στην Αττική. Έναν νόμο που θέτει στους οργανωτές των διαδηλώσεων όρους προκειμένου για τον έλεγχό τους απ' την αστυνομία και τους πολιτικούς της προϊστάμενους, που προβλέπει την αίτηση άδειας για την πραγματοποίηση κινητοποίησης, τη «συνεργασία» ανάμεσα σε καθορισμένους και δηλωμένους - με ονοματεπώνυμο- «οργανωτές» μιας διαδήλωσης και σε αντίστοιχους υπεύθυνους της αστυνομίας («διαμεσολαβητές»). Έναν νόμο που θέτει όρους «περιορισμού», μέχρι και πλήρους απαγόρευσης μιας διαδήλωσης και που συμπληρώνει το νομικό οπλοστάσιο του αστικού κράτους με επιπλέον «αιτιολογίες» για την καταστολή τους. Ένας νόμος που ξεκίνησε να εφαρμόζεται με ιδιαίτερη «ζέση» είτε σε συνδυασμό με τις απαγορεύσεις με πρόσχημα την πανδημία είτε όχι. Σε διαδηλώσεις όπου οι ασπίδες των ΜΑΤ βρίσκονταν σχεδόν «κολλητά» στους ώμους των διαδηλωτών, σε άλλες που «περιορίζονταν» σε μία λωρίδα κυκλοφορίας ή ακόμα και σε εκείνες που χτυπήθηκαν σοβαρά, με κλομπ και χημικά, με στόχο τη διάλυσή τους.

Φαίνεται, ωστόσο, πως ο απολογισμός που κάνει η κυβέρνηση και συνολικά η διαχείριση του συστήματος όσον αφορά την πιστή εφαρμογή του νόμου δεν είναι ικανοποιητικός. Πόσο μάλλον όταν το τελευταίο διάστημα βρέθηκε μπροστά σε νέες κινητοποιήσεις και αγώνες (φοιτητών, αγροτών, εργαζομένων), αλλά κυρίως μπροστά στο φόβο συνέχισής τους, καθώς και νέων αντιστάσεων και ξεσπασμάτων που μπορεί να γεννήσει η σκλήρυνση της αντιλαϊκής τους πολιτικής. Σύμφωνα με τα στοιχεία και τους απολογισμούς της ΕΛ.ΑΣ., απ' τις 315 συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν απ΄ τις αρχές του 2024 στην Αθήνα, μόνο οι 140 «γνωστοποιήθηκαν στις αρχές». Ο θεσμός των αστυνομικών «διαμεσολαβητών» αναφέρεται πως «ατόνησε», ενώ το αστυνομικό σώμα «ΟΔΟΣ», για αστυνόμευση διαδηλώσεων «χαμηλής επικινδυνότητας» (sic), αναφέρεται ως αποδυναμωμένο.

Το 2021, απ' τις 1.494 διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Αττική «κοινοποιήθηκαν» οι 71, ενώ το 2022, απ' τις 1.431 κοινοποιήθηκαν οι 81. Όλα αυτά καθόλου δεν σημαίνουν πως ο νόμος «έμεινε στα χαρτιά», πως «κουρελιάστηκε» κι άλλες φαιδρές (αλλά και επικίνδυνες!) εκτιμήσεις που ακούγονται απ΄ το ΚΚΕ και άλλες πλευρές. Αλλά πως η εφαρμογή του βρίσκεται ακόμα στην αρχή! Η άρνηση εφαρμογής του από διοργανωτές διαφόρων διαδηλώσεων υποδηλώνει διάθεση αντίστασης στο νόμο κι όχι πως «έμεινε στα χαρτιά»! Ενδιαφέρον, μάλιστα, για τη στάση των εργατοπατέρων έχουν τα στοιχεία της ΕΛ.ΑΣ. για το 2023. Αυτά αναφέρουν πως οι επικεφαλής συνδικάτων τής κοινοποιούσαν εγκαίρως τα σχέδιά τους. Κανονικά και με τη «βούλα» δηλαδή. Πλάι στον απεργοκτόνο νόμο Χατζηδάκη. Τα συμπεράσματα δικά σας! Τώρα μπαίνουν στόχοι όχι μόνο για αυστηρότερη εφαρμογή του ισχύοντα νόμου αλλά και για αναβάθμιση και επέκτασή του. Με τη συνδρομή, βέβαια, και του έμπειρου υπουργού Καταστολής, Χρυσοχοΐδη. Έτσι, θα διπλασιαστεί το δυναμικό των Ομάδων ΟΔΟΣ, φτάνοντας τους 80, θα αυξηθούν οι «αστυνομικοί διαμεσολαβητές», ενώ το μέτρο θα επεκταθεί και στη Θεσσαλονίκη. Η απάντηση μπορεί να δοθεί πάλι στο δρόμο, με αποφασιστικές, μαζικές, αγωνιστικές διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις που θα «σπάνε» την τρομοκρατία και την όποια απόπειρα καταστολής και διάλυσης.

Όχι στη συνδικαλιστική δίωξη του Δημήτρη Αντωνίου!

Ο συμβασιούχος – επί 19 χρόνια – διοικητικός υπάλληλος του ΕΚΠΑ, μέλος του Κ.Σ. της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Δημήτρης Αντωνίου, κλήθηκε σε ΕΔΕ, μαζί με άλλα μέλη του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ και άλλους εργαζόμενους και συνδικαλιστές, γιατί συμμετείχαν σε έμπρακτη υλοποίηση απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου για συμβολικό αποκλεισμό του κτιρίου όπου στεγάζεται το λεγόμενο ΚΛΕΙΔΙ (Κέντρο Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου). Το Κέντρο, δηλαδή, που διαχειρίζεται την επιχείρηση των «τηλε-εξετάσεων», των εξετάσεων μέσω διαδικτύου (διάβαζε τηλε-καταστολή) που προέκριναν η κυβέρνηση και οι πρυτανικές αρχές με στόχο το σπάσιμο των φοιτητικών αγώνων και των καταλήψεων ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και τη σκλήρυνση της ταξικής παιδείας. Η κλήση του έγινε ύστερα από παραγγελία του πρύτανη Σιάσου, ο οποίος ζήτησε την αναστολή της σύμβασης του Αντωνίου μέχρι να ολοκληρωθεί η εξέταση και – ακόμα παραπέρα – την οριστική παύση της σύμβασής του. Την απόλυσή του, δηλαδή, επειδή στάθηκε έμπρακτα αλληλέγγυος στους αγωνιζόμενους φοιτητές και μαζί με άλλους εργαζόμενους υλοποίησε αποφάσεις γενικών συνελεύσεων.

Όπως δείχνουν και άλλες περιπτώσεις συνδικαλιστικών και πολιτικών διώξεων που «τρέχουν» αυτή την περίοδο, όπως ενάντια σε αγωνιστές εκπαιδευτικούς στον Πειραιά, που φορτώνονται με τον... μισό ποινικό κώδικα για συμμετοχή τους σε κινητοποιήσεις και γιατί αντιστέκονται στην κυρίαρχη πολιτική, ή οι διώξεις ενάντια στη ναυτεργατική ΠΕΝΕΝ, πλάι στην καταστολή των ΜΑΤ και των χημικών, πλάι στο αντιδραστικό νομικό οπλοστάσιο, η κυβέρνηση επιστρατεύει και αυτό το μέσο με στόχο την τρομοκράτηση και την περιστολή των αγώνων. Αγώνων που μπορούν και πρέπει να συνεχιστούν και να νικήσουν απέναντι σε μια πολιτική που εξαθλιώνει, κατεδαφίζει δικαιώματα και κατακτήσεις και τρομοκρατεί. Να μην περάσει η δίωξη και η απόλυσή του!

Έγκλημα στα Τέμπη

Οι ένοχοι συνεχίζουν την επιχείρηση συγκάλυψης

Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για το έγκλημα των Τεμπών, με βάση τη δημοσιότητα που είχε πάρει το ζήτημα των υπογραφών και με πρόσφατη τη μαύρη πρώτη επέτειο και την οργή του κόσμου που εκφράστηκε μαζικά στην απεργία στις 28 Φλεβάρη, το κλίμα βάραινε για την κυβέρνηση και δυσχέραινε την επιχείρηση συγκάλυψης.

Η κυβέρνηση, όπως ήταν αναμενόμενο, πέρασε στην αντεπίθεση και κινήθηκε σε δυο βασικούς άξονες: Πρώτον κατηγόρησε την αντιπολίτευση ότι εργαλειοποιεί την τραγωδία και χρησιμοποιεί τους νεκρούς και τον πόνο των συγγενών τους στην πολιτική της αντιπαράθεση με αυτήν (πολιτικές βδέλλες, τους χαρακτήρισε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Μαρινάκης). Και δεύτερον, παρουσιάστηκε ως η μόνη υπεύθυνη που θα μπορούσε πραγματικά να ικανοποιήσει το αίτημα των συγγενών, αλλά και όλου του λαού, για πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης και τιμωρία των ενόχων με πραγματικά και αντικειμενικά στοιχεία.

Σε αυτές τις κατευθύνσεις κινήθηκε και ο ίδιος ο Μητσοτάκης στη συνέντευξή του στον ΣΚΑΪ. Παίρνοντας το γνωστό, προφανώς πολυδουλεμένο από το επικοινωνιακό επιτελείο του «ανθρώπινο» ύφος, είπε πως δεν ξέχασε τις εικόνες και τις μυρωδιές την άλλη μέρα, όταν πήγε στον τόπο του εγκλήματος, του οποίου το μπάζωμα επέβαλε η ανθρώπινη ανάγκη να στηριχθούν κάπου οι γερανοί για να σηκώσουν τα βαγόνια και να ανασυρθούν τα πτώματα. Η ανθρωπιά του εξαντλήθηκε κάπου εκεί, γιατί ήταν πολύ κυνικός όταν έλεγε ότι ο σιδηρόδρομος είναι όσο ασφαλής μπορεί να είναι, χωρίς να αποκλείει, στην πραγματικότητα, κι άλλους νεκρούς στο μέλλον...

Τις ίδιες κατευθύνσεις ακολούθησε, με σχετικά επιθετικούς τόνους, η κυβέρνηση στη συζήτηση στη Βουλή για το πόρισμα της Εξεταστικής, δηλαδή της ΝΔ! Ένα πόρισμα που δεν βρήκε άλλο υπεύθυνο παρά τον ανθρώπινο παράγοντα και ...την κακιά την ώρα που τα 'φερε και έγιναν απανωτά λάθη και παραλείψεις που οδήγησαν στη σύγκρουση.

Στην πραγματικότητα, η ΝΔ απευθύνθηκε σε όλο τον λαό. Γνωρίζει ότι το έγκλημα των Τεμπών έχει προκαλέσει την

οργή του, η οποία έχει εκφραστεί επανειλημμένα στον δρόμο, σε πολύ μαζικές συγκεντρώσεις, αλλά ακόμα και στο ενάμισι εκατομμύριο υπογραφές, παρά τις ενστάσεις που έχουμε γι΄ αυτές.

Αυτό που την ανησυχεί, πολύ περισσότερο απ' ό,τι θέλει να δείχνει, είναι ότι αυτή η οργή του κόσμου συσσωρεύεται και αφορά σχεδόν όλες τις πλευρές της ζωής του. Κάποιο απ' όλα τα ζητήματα που ανοίγει καθημερινά η επίθεσή της στα δικαιώματα λαού και νεολαίας μπορεί να γίνει η σταγόνα που θα κάνει το ποτήρι να ξεχειλίσει, με απρόβλεπτες συνέπειες.

Έτσι, στο ζήτημα των Τεμπών θέλει να πετύχει δυο αντικρουόμενους στόχους: Να συγκαλύψει το έγκλημα, να απαλλάξει τους υπουργούς της και την ίδια από πολιτικές ευθύνες, αλλά και να κατευνάσει την οργή και των συγγενών και του λαού. Και την πίτα ολάκερη και τον σκύλο χορτάτο δηλαδή, κάτι που αν έχει ελπίδες να καταφέρει είναι μόνο λόγω της κυριαρχίας της στο αστικό πολιτικό σκηνικό και, κυρίως, λόγω της απουσίας ενός λαϊκού κινήματος τόσο μαζικού, διεκδικητικού και ανυποχώρητου που θα την αναγκάσει να κάνει πίσω.

Στη συζήτηση στη Βουλή, αυτή η υπεροχή της ήταν φανερή, όχι μόνο γιατί τόλμησε και πέρασε στην αντεπίθεση, αλλά και γιατί το «Πυρ ομαδόν» εναντίον της, που γράφτηκε στον τύπο, μάλλον δεν την άγγιξε καν. ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά αλλά και Πλεύση Ελευθερίας βρέθηκαν πολύ μακριά από το να εκφράσουν το λαϊκό αίσθημα για τη συγκάλυψη. Και πώς θα μπορούσαν άλλωστε, τη στιγμή που όλοι έχουν να λογοδοτήσουν για όσα έκαναν ή δεν έκαναν όταν βρέθηκαν σε κυβερνητικές θέσεις, προετοιμάζοντας τον δρόμο που οδήγησε στο έγκλημα.

Όσο για το ΚΚΕ, υπερασπίστηκε την πρότασή του για τη συγκρότηση της Εξεταστικής Επιτροπής, η οποία υλοποιήθηκε, λέγοντας πως δεν είχε αυταπάτες γιατί γνώριζε τα όριά της, αλλά την αποτίμησε θετικά γιατί αποκαλύφθηκε η προσπάθεια συγκάλυψης, ήρθαν στο φως νέα στοιχεία, αλλά και τροφοδοτήθηκαν οι κινητοποιήσεις λαού και νεολαίας! Αν δεν ήταν η Εξεταστική θα είχε λιγότερο κόσμο η απεργία και οι συγκεντρώσεις στις 28 Φλεβάρη δηλαδή; Ξεδιάντροπη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, με στόχους που δεν είναι της παρούσης...

Ωστόσο, πιέσεις ασκούνται στην κυβέρνηση από την πλευρά της ΕΕ, μετά την παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της αμφισβήτησης της βουλευτικής ασυλίας και του νόμου περί ευθύνης υπουργών, η οποία άνοιξε και όλη τη συζήτηση για το αν η ευρωπαϊκή νομοθεσία υπερισχύει του σχετικού άρθρου 86 του Συντάγματος. Επίσης, μετά τις ομιλίες της Καρυστιανού στο Ευρωκοινοβούλιο, αποφασίστηκε να παραμείνουν σε λειτουργία οι αρμόδιες επιτροπές της ΕΕ για τον έλεγχο της δικαστικής διαδικασίας, η οποία, πάντως, προχωρά πολύ γρήγορα, για τα ελληνικά δεδομένα.

Το ερώτημα είναι προς τα πού. Οι πιέσεις από την ΕΕ δεν έχουν την ...αγνή πρόθεση της απονομής δικαιοσύνης σε ένα κράτος-μέλος της που σε αυτόν τον τομέα πάσχει. Αλλά είναι κινήσεις στην πολιτική-γεωπολιτική σκακιέρα, με στόχο ένα κράτος-μέλος που όλο και περισσότερο προσδένεται στο άρμα του μεγάλου υπερατλαντικού συμμάχου και πάσχει στον τομέα της ...αφοσίωσης στην Ένωση.

Σε κάθε περίπτωση, η πιο ουσιαστική πίεση που μπορεί να ασκηθεί στην κυβέρνηση είναι αυτή από τον λαό, μέσα από τις κινητοποιήσεις του. Γιατί όπως κάποια στιγμή είπε και η ίδια η Καρυστιανού, η δικαίωση θα είναι να μην ξανασυμβεί κάτι τέτοιο. Ό,τι κι αν σημαίνει αυτό, θα συμπληρώσουμε εμείς...

Τρένα ταξιδεύουν στα τυφλά

Δυστυχήματα αποφεύγονται την τελευταία στιγμή

Χατίρια στην Hellenic Train με τίμημα την ασφάλεια των σιδηροδρόμων

Το έγκλημα των Τεμπών δεν ήταν αρκετό για να γίνουν έστω ορισμένες βελτιώσεις στο σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, πολύ περισσότερο να γίνουν εκείνες που είναι απαραίτητες για να μπορεί ο κόσμος να ταξιδεύει με ασφάλεια. Αντίθετα, οι επιβάτες εξακολουθούν να αποφεύγουν να κλείνουν θέσεις στα πρώτα βαγόνια, γιατί δεν έχουν εμπιστοσύνη ούτε στην Hellenic Train, ούτε στον ΟΣΕ, ούτε στην κυβέρνηση.

Τρία περιστατικά τους τελευταίους μήνες, πολύ κοντά στην Αθήνα, δείχνουν τα προβλήματα ασφαλείας που εξακολουθούν να υπάρχουν. Το πρώτο, δυο μέρες πριν τα Χριστούγεννα, όταν η σύγκρουση δυο αμαξοστοιχιών στο Σιδηροδρομικό Κέντρο Αχαρνών (ΣΚΑ) αποφεύχθηκε την τελευταία στιγμή επειδή ο υπεύθυνος τηλεδιοίκησης φώναξε από τον ασύρματο στον μηχανοδηγό της μιας να σταματήσει. Η αιτία ήταν η υπέρβαση ερυθρού σηματοδότη, κάτι που το σύστημα ασφαλείας δεν θα έπρεπε να έχει επιτρέψει.

Παρόμοιο ήταν το δεύτερο περιστατικό στις 18 Φλεβάρη, πάλι στο ΣΚΑ, όταν μια εμπορική αμαξοστοιχία δεν σταμάτησε στον ερυθρό σηματοδότη και κόντεψε να συγκρουστεί με συρμό του Προαστιακού. Ο υπεύθυνος τηλεδιοίκησης ειδοποίησε και πάλι με τον ασύρματο τον μηχανοδηγό του εμπορικού τρένου να σταματήσει.

Στο τρίτο περιστατικό ήταν αυτή τη φορά συρμός του μετρό που δεν σταμάτησε σε φανάρι σηματοδότησης, στο κομμάτι Αεροδρόμιο-Δουκίσσης Πλακεντίας, δηλαδή στο δίκτυο του Προαστιακού που διαχειρίζεται η Hellenic Train και ο ΟΣΕ. Ο συρμοί του Προαστιακού ειδοποιήθηκαν από το σύστημα τηλεδιοίκησης κι έτσι αποφεύχθηκαν τα χειρότερα.

Ο ΟΣΕ ειδοποίησε τους μηχανοδηγούς ότι η φωτοσήμανση μεταξύ Οινόης και Χαλκίδας δεν λειτουργεί. Με ανακοίνωσή του το σωματείο των μηχανοδηγών αναφέρει σειρά ελλείψεων ασφαλείας σε όλη τη χώρα, που έχουν αποτέλεσμα σε πολλές περιπτώσεις οι σιδηροδρομικές συνδέσεις να έχουν διακοπεί λόγω διαφόρων προβλημάτων.

Όσο για τη γραμμή Αθήνας-Θεσσαλονίκης, καταγγέλλουν πως ένα τμήμα της μήκους 95 χιλιομέτρων λειτουργεί σε μονή γραμμή, χωρίς φωτοσήματα και τηλεδιοίκηση. Δηλαδή στα τυφλά! Τα συστήματα ασφαλείας αντικαθιστούν δύο σταθμάρχες...

Το τμήμα αυτό δεν είναι αυτό που πλημμύρισε από τον Daniel, είναι μεγαλύτερο. Ο πρόεδρος του ΟΣΕ Τερεζάκης κατέθεσε, όμως, στην επιτροπή της Βουλής ότι όλα λειτουργούν κανονικότατα! Ενώ και ο Σταϊκούρας πήρε το τρένο και έφτασε μέχρι το Λιανοκλάδι για να διαπιστώσει, όπως είπε, με τα ίδια του τα μάτια ότι, ως εκεί, όλα δουλεύουν ...ρολόι!

Ένα δημοσίευμα της «Αυγής» είναι αποκαλυπτικό ως προς τις αιτίες της κατάστασης αυτής. Σύμφωνα με αυτό, στο μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ Hellenic Train και ελληνικού Δημοσίου, αλλά και στο προσχέδιο της σύμβασης για τις άγονες γραμμές, προβλεπόταν από τη μεριά του Δημοσίου επιχορήγηση στην Hellenic Train ύψους 930 εκατ. ευρώ και υποχρέωση ως το τέλος του 2021 στον άξονα Πειραιάς – Αθήνα – Θεσσαλονίκη – Ειδομένη για ολοκλήρωση των έργων σηματοδότησης (η περίφημη σύμβαση 717 της ΕΡΓΟΣΕ) και για λειτουργία του ευρωπαϊκού συστήματος ασφαλείας σιδηροδρόμων ETCS. Από τη μεριά της η Hellenic Train είχε την υποχρέωση να προχωρήσει σε επενδύσεις ύψους από 645 ως 810 εκατ. ευρώ.

Τα δύο έγγραφα στα οποία περιλαμβάνονταν τα παραπάνω υπογράφηκαν το 2019 και το 2020 επί κυβέρνησης ΝΔ. Η τελική συμφωνία υπογράφηκε και επικυρώθηκε από τη Βουλή το 2022 επί υπουργίας Κώστα Αχ. Καραμανλή και από αυτήν, ως ...δια μαγείας, έλειπε η υποχρέωση της Hellenic Train για επενδύσεις! Χώρια που τα δύο έργα που έπρεπε να έχουν τελειώσει μήνες πριν, δεν είχαν ακόμα ολοκληρωθεί... Οπότε, δώρο 600 εκατ. από την κυβέρνηση της ΝΔ στην Hellenic Train, αλλά και εγκληματική, όπως αποδείχτηκε με τραγικό τρόπο στα Τέμπη, καθυστέρηση των έργων του Δημοσίου.

Η «Αυγή» βέβαια δεν ανέφερε τίποτα για τα πεπραγμένα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Η σύμβαση 717 είχε υπογραφεί από το 2014, άρα η καθυστέρηση βαραίνει και εκείνη, όπως και η συνεχής χειροτέρευση της κατάστασης του σιδηροδρομικού δικτύου, την οποία ούτε εκείνοι ανέκοψαν...

Ο άνθρακας μπορεί να γίνει κάρβουνο, μπορεί να γίνει και διαμάντι (σχετικά με την ομοφοβική επίθεση στην Αριστοτέλους)

Επίθεση με καθαρά ομοφοβικά χαρακτηριστικά δέχτηκαν δύο νέα άτομα το βράδυ της 9ης Μάρτη σε πολύ κεντρικό σημείο της πόλης στη Θεσσαλονίκη, με μόνη αιτία την τρανς ταυτότητά τους. Η επίθεση αυτή ξεκίνησε από μικρή ομάδα νέων ατόμων και απέκτησε χαρακτηριστικά όχλου, που δεν δίστασε να επιτεθεί με στόχο να λιντσάρει τα δύο θύματα. Η στάση της αστυνομίας ήταν τουλάχιστον προκλητική, καθώς καθυστέρησε να φτάσει στον τόπο, την ώρα που το πιο κεντρικό ΑΤ της πόλης βρίσκεται λίγα μέτρα από το σημείο. Το γεγονός αυτό προκάλεσε τη μαζική διαδήλωση καταγγελίας της επίθεσης, από χιλιάδες κόσμου που πορεύτηκαν σε κεντρικά σημεία της πόλης την επόμενη μέρα.

Αυτό το περιστατικό δεν είναι το πρώτο ούτε το τελευταίο περιστατικό χλευασμού ατόμων βάσει του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, ταυτόχρονα όμως είχε και πιο αναβαθμισμένα χαρακτηριστικά από αυτά που έχουμε συνηθίσει. Ταυτόχρονα όμως... όλο και πιο αναβαθμισμένα είναι τα αδιέξοδα που καλλιεργούνται στη νεολαία, η έλλειψη διεξόδου, η φτώχεια, η περιθωριοποίηση και από το πλάι ο σκοταδισμός του παπαδαριού και των φασιστών.

Είναι προϊόν της πολιτικής του συστήματος που ενισχύει τη φασιστικοποίηση της δημόσιας και πολιτικής ζωής, της πολιτικής που εντείνει την ταξική βία και για να καλύψει τις ευθύνες του, πλασάρει επίπλαστους διαχωρισμούς και διακρίσεις με βάση το φύλο, την καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή ό,τι άλλο. Είναι νωπή η μνήμη της στυγνής δολοφονίας του Ζακ Κωστόπουλου, με τα τελειωτικά χτυπήματα της αστυνομίας, όπως και η πληθώρα ρατσιστικών επιθέσεων σε γειτονιές της Αθήνας, που γίνονται από το μακρύ χέρι του συστήματος.

Η πολιτική αυτή, την οποία υπηρετούν με συνέπεια όλα τα αστικά κόμματα, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ, έχει σαν στόχο την υποταγή της εργατικής τάξης και του λαού στους ισχυρούς, στην άρχουσα τάξη. Έχει σαν επιδίωξη να στρέψει τη δίκαιη οργή, ειδικά της νεολαίας που βράζει λόγω της ακρίβειας και της φτώχειας, απέναντι στους αδύναμους και διαφορετικούς, ώστε να μην σηκώσει κεφάλι απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική. Άλλωστε, αυτή ακριβώς η επιβολή των δυνατών πάνω στους αδύναμους είναι η φύση του συστήματος. Πώς να μην περνάει στη νεολαία, που τη βιώνει καθημερινά; Πώς να μην θεωρεί, ένα κομμάτι της νεολαίας, έως και αντισυστημική δράση την επιβολή πάνω σε αυτά τα άτομα, την ώρα που το επίσημο πολιτικό προσωπικό, που την πατάει κάτω, περνάει με αυτούς τους όρους το νομοσχέδιο για τα ομόφυλα; Όταν στις σκιές απ' τα μανουάλια και απ' τα φώτα των γηπέδων, η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος κάνει τη βρώμικη δουλειά και δηλητηριάζει συνειδήσεις; Ξεσάλωσαν το προηγούμενο διάστημα κάθε λογής παπάδες και φασιστοομάδες, με όλο το περιθώριο που τους δόθηκε από τα ΜΜΕ, ενάντια στη θεσμοθέτηση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών και της τεκνοθεσίας, την ίδια στιγμή που καταφέρονται ενάντια στο δικαίωμα της γυναίκας στην άμβλωση.

Πώς να αγαπήσει η νεολαία το διαφορετικό ή να αισθανθεί την ταξική αλληλεγγύη, όταν οι μαζικές δολοφονίες προσφύγων είναι «για το κοινό καλό»; Πώς θα διαμορφωθεί αυτή η νεολαία σε κάτι άλλο, χωρίς η προοπτική του αγώνα και οι αριστερές/κομμουνιστικές αντιλήψεις να φτάσουν στα αυτιά της; Και πόσα άλλα ερωτήματα θα μπορούσαν να τεθούν, που αποκαλύπτουν πως υπάρχει ένα ολόκληρο υπόβαθρο που διαμορφώνει τη νεολαία με συγκεκριμένα πρότυπα και συμπεριφορές. Ακόμα και οι δήθεν «εξωσυστημικές» συμπεριφορές, από το σύστημα προβάλλονται εν τέλει.

Ταυτόχρονα, το σύστημα θέλει να διατηρεί το μονοπώλιο της νόμιμης, της θεσμικής βίας ενάντια στον λαό και τη νεολαία. Γι' αυτό χρησιμοποιεί και εκμεταλλεύεται όλο το οπλοστάσιο που έχει για την εξυπηρέτηση των αναγκών αυτών. Από το νομικό, όπου σκληραίνει την καταστολή των λαϊκών και νεολαιίστικων κινητοποιήσεων, φέρνοντας τον νέο Π.Κ, χτυπώντας τις λαϊκές κινητοποιήσεις και την απεργία, χτυπώντας το λαϊκό άσυλο και το φοιτητικό κίνημα με συλλήψεις και εισβολές στους χώρους σπουδών. Αλλά ακόμα και στα σχολεία, με τις νέες διατάξεις και ποινές για το bullying, που αυστηροποιούν τις ποινές για τους μαθητές, αντιμετωπίζοντάς τους σαν εγκληματίες και βάζοντας τους εκπαιδευτικούς σε ρόλο χωροφύλακα. Την ίδια στιγμή που το bullying αναδεικνύεται ως πρωτεύον πρόβλημα στα σχολεία, το σύστημα γιγαντώνει τους ταξικούς φραγμούς, με την εφαρμογή της ΕΒΕ και της Τράπεζας Θεμάτων.

Στο ιδεολογικό πεδίο, θέλουν να πείσουν τη νεολαία ότι πρέπει να θυσιαστεί για τους «εθνικούς» στόχους, δηλαδή για τα συμφέροντας της αστικής τάξης και ότι πρέπει να επικροτείται η αποστολή της φρεγάτας «Ύδρα» στην Ερυθρά θάλασσα, ώστε να υπηρετηθούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια ΝΑΤΟϊκών και Ευρωπαίων. Δεν πάει πολύς καιρός από την αύξηση της στρατιωτικής θητείας από 9 σε 12 μήνες, ενώ συνεχής είναι και η αναμόχλευση της συζήτησης για στράτευση στα 18 έτη. Την ημέρα της γυναίκας, μάλιστα, δια στόματος υπουργού Εθνικής Αμύνης, τίθεται στο τραπέζι η εθελοντική στράτευση και των γυναικών. Η ισότητα του συστήματος μεταξύ των δύο φύλων νοείται μόνο ως ισότητα στη βαρβαρότητα και τον πόλεμο.

Ο ψευτοπροοδευτισμός του συστήματος, όπως αναδείχθηκε το προηγούμενο διάστημα με τις νομοθετικές παρεμβάσεις στο ζήτημα του γάμου, δεν μπορεί να ξεπλύνει τη σαπίλα του. Γιατί είναι αυτό που γεννά και συντηρεί τις αντιθέσεις ανάμεσα στους κόλπους του λαού, ώστε το ίδιο να μένει στο απυρόβλητο και να διαιωνίζει την κυριαρχία του. Στον αντίποδα πρέπει να βαδίσουν οι δυνάμεις του κινήματος. Πρέπει να αποτελούν την πρωτοπορία στην υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού, στην αντίσταση στην αντιλαϊκή επίθεση και στην αλληλεγγύη ανάμεσα στα καταπιεσμένα στρώματα της κοινωνίας. Το δίκιο θα έρθει μέσα από μαζικούς ταξικούς και λαϊκούς αγώνες, που θα κατοχυρώνουν στην πράξη ισότητα και δικαιώματα για όλο τον λαό.

Πλειστηριασμοί

Η λαϊκή κατοικία βίαια και μαζικά στο σφυρί

Τα στοιχεία που δημοσιεύονται στον Τύπο σχετικά με τους πλειστηριασμούς που έγιναν την προηγούμενη χρονιά, είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά, πολύ περισσότερο όταν οι προβλέψεις για το 2024 είναι ακόμη χειρότερες. Διαβάζουμε ότι το 2023 βγήκαν «στο σφυρί» 9.275 ακίνητα, συνολικής αξίας 1,1 δισ. ευρώ, τα οποία βρίσκονται κυρίως σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Οι «ειδικοί» της αγοράς αναφέρουν ότι εάν αυτά τα νούμερα «επιτεύχθηκαν» σε μια χρονιά που περιλάμβανε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις και μια διευρυμένη απεργία των συμβολαιογράφων, τότε το 2024, που θα είναι ένα έτος με λιγότερους ανασταλτικούς παράγοντες, θα ξεσπιτωθούν ακόμη περισσότεροι άνθρωποι...

Καθημερινά σχεδόν φτάνουν στα Μέσα οι εικόνες των εξώσεων, με τα σώματα ασφαλείας να σπάνε πόρτες, να μπουκάρουν στα διαμερίσματα σαν σε ταινία του Χόλυγουντ, να τρομοκρατούν τον κόσμο που χάνει το σπίτι του και να τον πετάνε βίαια στον δρόμο. Οι συγκεντρώσεις για την υπεράσπιση των οικογενειών συνήθως γίνονται κάτω από αστυνομικό κλοιό, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που η ωμή κρατική καταστολή αναλαμβάνει να «καθαρίσει» το τοπίο...

Ενδεικτικό της κατάστασης, αλλά και της προοπτικής για το επόμενο διάστημα, είναι το γεγονός ότι το υπουργείο Οικονομικών προχώρησε σε διαφημιστική καμπάνια για το ζήτημα και τις «πρωτοβουλίες» που παίρνει. Με το άθλιο σλόγκαν «Κρατάμε την ελπίδα, κρατάμε το σπίτι μας» κάνει σαφές ότι δεν είναι τίποτα εξασφαλισμένο για κανέναν λαϊκό άνθρωπο και οικογένεια. Το δε τηλεοπτικό σποτ ξεκινάει με την αθλιότητα: *«Έφτιαξες το σπίτι των ονείρων σου όπως το είχες φανταστεί. Τώρα που η μάχη για να το κρατήσεις καλά κρατεί, υπάρχουν 7 εργαλεία για να ρυθμίσεις τις οφειλές σου και να κρατήσεις το σπίτι σου [...]»*.

Ο κυνισμός και η επιθετικότητα του συστήματος και των μηχανισμών του είναι αυτό που «καλά κρατεί» και ολοένα γιγαντώνεται. Προβάλλουν ως φυσιολογική την εικόνα της αβεβαιότητας και της τρομοκρατίας για τον λαό και του ασύδοτου κέρδους για το κεφάλαιο. Ρίχνουν την ευθύνη στους «οφειλέτες» που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα δάνειά τους, ενώ η πολιτική τους κάνει το «κοκκίνισμα» των δανείων ολοένα και ευκολότερο. Κι όλα αυτά, βάζοντας στο στόχαστρο το στοιχειώδες δικαίωμα στη στέγη, δημιουργώντας ένα κλίμα απειλητικό για την ίδια τη ζωή του λαού.

Όσο μας υπόσχονται ότι οι εικόνες ξεσπιτώματος θα πληθύνουν το επόμενο διάστημα, τόσο φανερώνεται ότι κανένα «μέτρο» και καμία «ρύθμιση» δεν μπορεί να βγάλει τον λαό από τα αδιέξοδα που δημιουργεί η πολιτική τους. Γίνεται όλο και πιο επιτακτική η ανάγκη να παλέψει μαζικά ο λαός ενάντια στα αρπακτικά του συστήματος.

Δικαιοσύνη στην υπηρεσία του συστήματος
Από το «μίλα και εσύ, μπορείς» στο «μην τολμήσεις και αντισταθείς»

Η πρόταση της εισαγγελέα στη δίκη της 12χρονης από τον Κολωνό δικαίως εξόργισε και ξεσήκωσε αντιδράσεις. Η Μαρία-Ελένη Νικολού έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε ώστε ο βασικός κατηγορούμενος Ηλίας Μίχος να πέσει στα μαλακά και όλες οι ευθύνες και οι κατηγορίες σχετικά με τη 12χρονη να φορτωθούν στη μάνα του παιδιού. Προτάθηκε να κριθεί ένοχος για διακεκριμένη κατάχρηση ανηλίκου, οπλοκατοχή και κατοχή πορνογραφικού υλικού με ανήλικο, αλλά χωρίς εξαναγκασμό και κερδοσκοπία. Προτάθηκε η αθώωσή του για τις πολύ σοβαρές κατηγορίες του βιασμού, της μαστροπείας σε οίκους ανοχής, μαστροπείας μέσω εξαναγκασμού και με αποκόμιση πορνικών εσόδων και εμπορία ανθρώπου. Τέλος, προτάθηκε να κριθεί ένοχος για διευκόλυνση της ανήλικης να εκδίδεται, πράξη που ξεκίνησε μόνη της από τις αρχές του 2022, για να πηγαίνει χρήματα στη μητέρα της χωρίς ανταλλάγματα!!

Η πρόταση της εισαγγελέα για τη μητέρα ήταν να κριθεί ένοχη για μαστροπεία και πορνογραφία. Θυμίζουμε ότι η μητέρα ήταν αυτή που κατήγγειλε τον Μίχο στην αστυνομία, τον Αύγουστο του 2022, για βιασμό της κόρης της. Η 12χρονη και τα υπόλοιπα παιδιά της οικογένειας σταθερά και επίμονα υπερασπίζονται τη μάνα τους και την αθωότητά της. Παρ' όλα αυτά, έναν μήνα μετά την καταγγελία, η μητέρα κρίθηκε προφυλακιστέα και οδηγήθηκε στη φυλακή. Ήταν τότε που είχαν αρχίσει να γίνονται γνωστές οι σχέσεις του Μίχου με τη ΝΔ και την Εκκλησία και φωτογραφίες του αγκαλιά με υπουργούς και βουλευτές της κυβέρνησης κοσμούσαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Όσο για τον κατηγορούμενο, όχι μόνο δεν έκρυψε τις σχέσεις του με την κυβέρνηση και το κράτος, αλλά φρόντισε να τους απειλήσει ότι αν δεν τον βγάλουν από τη φυλακή, θα τους πάρει όλους μαζί του. Η πρόταση της εισαγγελέα επιβεβαιώνει ότι μάλλον οι απειλές ήταν βάσιμες και κάποιοι τις έλαβαν σοβαρά υπόψη.

Όταν οι βιασμοί περιγράφονται ως συνευρέσεις, τις οποίες μάλιστα είχε επιλέξει σαν τρόπο ζωής της, τότε ένοχο κρίνεται το ίδιο το παιδί. Κρίθηκε, δηλαδή, πως ένα ανήλικο παιδί, το οποίο δεν έχει δομήσει ακόμα προσωπικότητα, δεν έχει δομήσει βούληση περί της σεξουαλικής ελευθερίας επέλεξε να βιώσει όλο αυτό τον πόνο. Ένα παιδί 12χρονών, που αναγκάστηκε να εργαστεί στο κατάστημα του κατηγορούμενου, γιατί η πολυμελής οικογένειά της ζούσε κάτω από συνθήκες απίστευτης φτώχειας, Με την απειλή όπλων και κάτω από αφόρητη τρομοκρατία, βιάστηκε δεκάδες φορές από ενήλικες που «δεν ήξεραν», «δεν κατάλαβαν» και κυρίως «δεν είχαν επιλέξει» όπως η 12χρονη. Σε όλη τη διάρκεια της δίκης, η 12χρονη και η οικογένειά της κακοποιήθηκαν συστηματικά. Η φυλάκιση της μητέρας και η απαγόρευση οποιασδήποτε επαφής με την κόρη της, η εγκατάλειψη της 12χρονης χωρίς ψυχολογική και οικονομική υποστήριξη και τέλος οι απειλές που δέχθηκε η ίδια και τα αδέρφια της σε όλη τη διάρκεια της δίκης δεν ήταν αρκετά για να κάμψουν τη δύναμη του παιδιού και της οικογένειάς της. Μάλλον αυτό προσπαθεί να κάνει η εισαγγελέας, σε μια ύστατη προσπάθεια φίμωσης των θυμάτων και προστασίας των κυκλωμάτων μαστροπείας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η αστική δικαιοσύνη φροντίζει να αθωώσει ή να στείλει πίσω στο σπίτι τους ενόχους για πολύ βαριά αδικήματα, οι οποίοι όμως έχουν στενές σχέσεις με την εξουσία. Πριν μερικά χρόνια, ο Λιγνάδης, παρότι κρίθηκε ένοχος για βιασμούς ανηλίκων, επέστρεψε στο σπίτι του με αναστολή της ποινής του. Πραγματική δικαίωση για τα θύματα το κίνημα που αναπτύχθηκε από τη μεριά του λαού και των καλλιτεχνών. Εξοργιστική υπήρξε και η εξέλιξη στην υπόθεση trafficking στην Ηλιούπολη, που αφορούσε 19χρονη που είχε πέσει θύμα εμπορίας ανθρώπων από έναν αστυνομικό και ακόμη έναν μαστροπό στην Ηλιούπολη το 2021. Πριν λίγους μήνες, τον Φλεβάρη του 2024, η 19χρονη βρέθηκε στο εδώλιο μετά από μήνυση του πρωτόδικα καταδικασμένου μαστροπού. Κλήθηκε ως κατηγορούμενη γιατί «διαπιστώθηκε να εκδίδεται με αμοιβή (τότε που ήταν αιχμάλωτη) χωρίς το απαιτούμενο πιστοποιητικό άσκησης επαγγέλματος» και «κατελήφθη να κατέχει ναρκωτικά για δική της αποκλειστικά χρήση»!

Τις τελευταίες μέρες, ένα νέο κύκλωμα μαστροπών και βιαστών έχει αποκαλυφθεί, με τα θύματα να είναι ανήλικες κοπέλες, ενώ πολλές άλλες περιπτώσεις ανήλικων κοριτσιών που βιάζονται και πέφτουν θύματα μαστροπών σε πόλεις και χωριά της επαρχίας, εμφανίζονται στα μονόστηλα των εφημερίδων και ξεχνιούνται μετά από λίγες μέρες. Σα να έρχονται στη δημοσιότητα μόνο για να εξοικειώνεται ο λαός με τη σαπίλα και να σιωπούν τα θύματα.

Όσο η οικονομική κρίση και ο πόλεμος απλώνονται στον πλανήτη, τόσο θα θεριεύουν τα κυκλώματα μαστροπείας και το οργανωμένο έγκλημα. Όσο η φτώχεια και η εξαθλίωση παραμένουν η μόνη προοπτική για τους λαούς, όσο η νεολαία θα ετοιμάζεται για να θυσιαστεί στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που ετοιμάζονται, τόσο θα χάνει την αξία της η ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια. Ο λαός αυτό το ξέρει. Ακόμα και αν δεν είναι σε θέση να απαντήσει οργανωμένα στην επίθεση που δέχεται, η οργή και η αγανάκτηση τον έβγαλαν και θα συνεχίσουν να τον βγάζουν στο δρόμο. Γιατί γνωρίζει πολύ καλά ότι έρχεται η σειρά του και η σειρά των παιδιών του. Για αυτό και η αντίδραση στην πρόταση της εισαγγελέα ήταν άμεση. Εκατοντάδες διαδήλωσαν στη γειτονιά του Κολωνού το ίδιο βράδυ και βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις δυνάμεις καταστολής και τα χημικά. Ακόμα πιο δυναμικές ήταν οι κινητοποιήσεις τις επόμενες μέρες, με χιλιάδες διαδηλωτές στην Αθήνα και την υπόλοιπη χώρα να καταγγέλλουν το κράτος, τη δικαιοσύνη και την κυβέρνηση που ξεπλένει και προστατεύει μαστροπούς και βιαστές.

Οι κινητοποιήσεις αυτές αποτέλεσαν συνέχεια του φοιτητικού κινήματος των τελευταίων μηνών, των αγροτικών κινητοποιήσεων, της απεργίας στις 28 Φλεβάρη. Ο εχθρός είναι κοινός, το κεφάλαιο και οι πολιτικοί εκφραστές του. Είναι αυτοί που καταργούν το δικαίωμα στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, που συγκαλύπτουν το μαζικό έγκλημα στα Τέμπη, που παρουσιάζουν ως ισότητα των δυο φύλων την στράτευση των γυναικών, που καταδικάζουν τον λαό στη φτώχεια και την εξαθλίωση, που καταργούν εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα. Είναι αυτοί που καταδικάζουν αγωνιστές, εργαζόμενους, φοιτητές και αγρότες. Είναι αυτοί που δίνουν γη και ύδωρ στους φονιάδες των λαών, στους φασίστες που οδηγούν σε γενοκτονία τον Παλαιστινιακό λαό. Με αυτούς έχουμε να αναμετρηθούμε και μπορούμε να τους σταματήσουμε ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ. Η οργή δεν χωράει σε κάλπες ούτε κλείνεται σε σπίτια που υποφέρουν από την ανέχεια. Θα συνεχίζουν να βρίσκουν τον λαό μπροστά τους.

Απειλές Κεραμέως για την εφαρμογή της αξιολόγησης στο δημόσιο

«*Επισημαίνεται ότι, η εφαρμογή της διαδικασίας στοχοθεσίας - αξιολόγησης αποτελεί υπηρεσιακό καθήκον οπότε και η μη εκπλήρωσή του οδηγεί σε πειθαρχική διαδικασία, δεδομένου ότι ενδεχομένως στοιχειοθετείται πειθαρχικό παράπτωμα*».

Μ' αυτά τα λόγια η υπ. Εσωτερικών Κεραμέως, με εγκύκλιο στις 13/3, απειλεί ανοιχτά τους δημοσίους υπαλλήλους και παρατείνει τις προθεσμίες της αξιολόγησης, ώστε να συμμορφωθούν και οι «απείθαρχοι».

Το ότι η απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ απ' την αξιολόγηση έχει κηρυχθεί παράνομη, και μάλιστα τέσσερεις φορές, δεν μας κάνει εντύπωση. Έχουν φροντίσει γι' αυτό οι αντεργατικοί νόμοι Χατζηδάκη και Γεωργιάδη. Μάλιστα, η ΑΔΕΔΥ ενημέρωσε ήδη τους εργαζόμενους ότι δεν θα επαναπροκηρύξει την απεργία-αποχή, αλλά καλεί τις ομοσπονδίες να το κάνουν αυτές.

Αυτό όμως που κάνει εντύπωση είναι το γιατί ενοχλεί τόσο την κυβέρνηση αυτή η απεργία. Τι είναι αυτό που την αναγκάζει να βγάζει παράνομη συστηματικά μια απεργία η οποία, ομολογουμένως, δεν έχει και τη μεγαλύτερη συμμετοχή, έχει αρκετά απαξιωθεί, δεν επηρεάζει τη λειτουργία του δημοσίου και, εν τέλει, δεν δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα στην υλοποίηση της αξιολόγησης στο δημόσιο, που προχωράει ακόμα κι όταν ο αξιολογούμενος απεργεί;

Η δυσανάλογα έντονη αντίδραση, σε βαθμό εμμονής, έχει να κάνει με δυο πράγματα:

Πρώτο, την ιδεολογική επίθεση και την τρομοκρατία απέναντι στους εργαζόμενους. Η προηγούμενη εμπειρία της Κεραμέως απ' τη σύγκρουσή της με τους εκπαιδευτικούς, της έχει δείξει να μην υποτιμά τις αντιδράσεις των εργαζομένων. Με τις συνεχείς δικαστικές προσφυγές και απαγορεύσεις, θέλει να περάσει το μήνυμα ότι οι αγώνες αποτελούν ποινικό αδίκημα, η απεργία είναι παράνομη και οι συνδικαλιστές υπό διωγμό. Το γεγονός ότι η συγκεκριμένη απεργία προκηρύσσεται απ' την ΑΔΕΔΥ χωρίς ουσιαστικά να στηρίζεται, την καθιστά εύκολο στόχο.

Δεύτερο, η κυβέρνηση έχει πολύ συγκεκριμένες επιδιώξεις και όταν, σύντομα, η αξιολόγηση-στοχοθεσία δείξει τα «δόντια» της, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να είναι ήδη στη γωνία. Οι έξι δεξιότητες που θα πρέπει υποχρεωτικά κάθε εργαζόμενος να είναι υπό βελτίωση, θα αποτελέσουν εργαλείο για μετακινήσεις, υποχρεωτικές μετατάξεις, γιατί όχι και απολύσεις. Άλλωστε οι εξαγγελίες πχ. για συγχωνεύσεις νοσοκομείων είναι γνωστές και αποτελεί ερώτημα τι θα γίνει με τους εργαζόμενους σ' αυτά.

Επομένως, το μήνυμα που στέλνουν οι απειλές είναι διπλό: τρομοκρατία-εκφοβισμός και αποκάλυψη για το μέλλον.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υποκύψουν στους εκβιασμούς. Ακόμα και το γεγονός της επί τέσσερεις φορές κήρυξης της απεργίας παράνομης είναι πολύ σοβαρός λόγος για να υπερασπιστούν τους αγώνες και το δικαίωμά τους στην απεργία. Θα πρέπει, άμεσα, οι ομοσπονδίες και τα πρωτοβάθμια σωματεία να προκηρύξουν νέα απεργία, χωρίς όμως να την αφήσουν «στην τύχη της». Να γίνουν συνελεύσεις, να συζητηθεί το ζήτημα και να δώσουν μαζικά οι δημόσιοι υπάλληλοι σοβαρή μάχη κόντρα στην αξιολόγηση.

Εργαζόμενοι στα τηλεφωνικά κέντρα

Ο αγώνας για δουλειά και ζωή με δικαιώματα συνεχίζεται!

Σε τρίτο γύρο κινητοποιήσεων βρίσκονται οι εργαζόμενοι στα τηλεφωνικά κέντρα. Μετά τις πολύ μαζικές απεργίες στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών στις 8 και 19 Φλεβάρη, καθώς και στις 13 Μάρτη (με την ταυτόχρονη μάλιστα απεργία στην Γαλλία, σε εταιρίες του κλάδου) όπου χιλιάδες απεργοί βγήκαν στο δρόμο απέναντι στις αντεργατικές τακτικές εργοδοσίας και κυβέρνησης, οι εργαζόμενοι συνεχίζουν τον δίκαιο αγώνα τους.

Ένας αγώνας που βρίσκεται σε εξέλιξη για σχεδόν 2 μήνες, με τους βασικούς εργοδότες, Teleperformance και Webhelp, να επιδίδονται σε κρεσέντο αντεργατικών πρακτικών. Οι συνθήκες εργασίας σ' αυτές τις εταιρίες, αλλά και συνολικά στον κλάδο, είναι απαράδεκτες: μισθοί ψίχουλα, μηνιαίες ή ολιγόμηνες συμβάσεις, ξεχειλωμένα ωράρια, εντατικοποίηση, καθεστώς stand-by, τρομοκρατία, μαζικές απολύσεις. Όλα αυτά, ενώ ταυτόχρονα η ακρίβεια κι οι ραγδαίες αυξήσεις των τιμών στα βασικά είδη ανάγκης, στα καύσιμα και στην ενέργεια λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα και μας βυθίζουν ολοένα και περισσότερο στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Η κατάσταση ειδικά στην Teleperformance γίνεται ακόμα πιο δύσκολη αν αναλογιστεί κανείς πως η συγκεκριμένη εταιρία εφαρμόζει το καθεστώς της βίζας ειδικού σκοπού. Ένα απάνθρωπο καθεστώς σύγχρονης δουλείας, στο όποιο βρίσκονται χιλιάδες εργαζόμενοι από χώρες εκτός της ΕΕ, που έχουν τη δυνατότητα διαμονής στη χώρα μόνο κατά τη διάρκεια της μηνιαίας η ολιγόμηνης σύμβασης εργασίας τους. Μάλιστα, καθώς δεν έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν αλλού, βρίσκονται σε μια κατάσταση μόνιμης αβεβαιότητας και με την απειλή της απέλασης καθημερινά.

Η εργοδοσία δεν έμεινε με τα χέρια σταυρωμένα. Με διαρκείς προσπάθειες να κατευνάσει τις αντιδράσεις, το μόνο που κατάφερε είναι να τους δώσει περισσότερο καύσιμο. Εφόσον η τακτική των απειλών και την τρομοκράτησης δεν ευδοκίμησε, έδωσε μια «αύξηση» σε γαλλόφωνα και τηλεφωνικά τμήματα (με τεράστιο ποσοστό συμμετοχής στις απεργίες) της τάξης των 35€/μήνα, η οποία εξόργισε τους εργαζόμενους, που την κατήγγειλαν ως κοροϊδία και απόπειρα καταστολής του αγώνα τους. Έπειτα, έστρεψε τα βέλη της προς το κλαδικό σωματείο ΣΕΤΗΠ. Το σέρνει στα δικαστήρια, αξιοποιώντας τον νόμο Χατζηδάκη και συγκεκριμένα τη διάταξη για την υποχρεωτική εγγραφή των σωματείων στο ΓΕΜΗΣΟΕ, καταγγέλλοντας το σωματείο ότι δεν δικαιούται να κηρύξει απεργία ή να διαπραγματευτεί συλλογική σύμβαση εργασίας επειδή δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο (το οποίο βέβαια δεν λειτουργεί ακόμα).

Πρέπει ο αγώνας αυτός να γίνει αγώνας όλων! Παρά τις θετικές εξελίξεις με τη δημιουργία επιχειρησιακών σωματείων σε 2 από αυτές τις εταιρίες (Teleperformance και Webhelp), οι απαιτήσεις για τη νικηφόρα έκβαση του αγώνα είναι μεγάλες. Έχει μεγάλη σημασία το άνοιγμα του αγώνα αυτού στο μεγαλύτερο κομμάτι του κλάδου των τηλεπικοινωνιών καθώς και το αγκάλιασμά του κι από άλλα σωματεία και κλάδους. Είναι επιτακτική η ανάγκη να κάνουμε τα σωματεία μας χώρους αντίστασης στην αντεργατική-αντιλαϊκή πολιτική και διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας, κόντρα σε συνδικαλιστικές ηγεσίες που προσπαθούν να φρενάρουν και να μαζέψουν τις αγωνιστικές διαθέσεις.

- ΣΣΕ ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ
- ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ-ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 5ΘΗΜΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ 8ΩΡΟ
- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΖΑΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

Σε έξοδο οδηγούνται εκατοντάδες εργαζόμενοι στα ΕΛ.ΠΕ.

Στο τέλος Φλεβάρη ολοκληρώθηκε η υποβολή αιτήσεων για ένταξη εργαζόμενων και μεσαίων στελεχών των ΕΛ.ΠΕ. στο πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου» που αποφάσισε η εργοδοσία. Με βάση τα δεδομένα του προγράμματος (χωρίς περιορισμό ηλικίας, με μπόνους σε μισθούς κι ασφαλιστικές εισφορές και επιπλέον μπόνους για εργαζόμενους με προβλήματα υγείας), αλλά κυρίως στο πλαίσιο του αρνητικού κλίματος στις εγκαταστάσεις, οι αιτήσεις φαίνεται πως ξεπέρασαν τις 350, σ' ένα σύνολο λιγότερων από 2.000 εργαζόμενων και μεσαίων στελεχών. Μπορεί το πλήθος των αιτήσεων να ήταν πάνω απ' τις εκτιμήσεις της εργοδοσίας και ν' απαιτεί κάποιου είδους διαχείριση, όμως το βασικό κίνητρο της απόφασής της παραμένει. Με σκοπό τη δραστική μείωση του μισθολογικού κόστους, ένα μέρος των πρόσφατων τεράστιων κερδών (ειδικά το 2022, αλλά και το 2023) «επενδύεται» στη μαζική έξοδο του πιο έμπειρου προσωπικού.

Παρ' ότι το πρόγραμμα χαρακτηρίζεται «εθελούσιο», η απόφαση κάθε εργαζόμενου να φύγει πατάει σ' ένα εκβιαστικό έδαφος. Πρώτα απ' όλα, αρκετός απ' αυτόν τον κόσμο θα είχε ήδη βγει στη σύνταξη με τα δεδομένα προηγούμενων δεκαετιών, πριν τη δραματική αύξηση των ορίων ηλικίας ειδικά για το καθεστώς των βαρέων κι ανθυγιεινών. Η δουλειά στα διυλιστήρια, ιδιαίτερα για τους χειριστές, που δουλεύουν σε 24ωρη βάρδια, επιβαρύνει πολύ την υγεία και ακόμα περισσότερο στις μεγάλες ηλικίες και με τη συσσώρευση πολλών ετών. Επιπλέον, από τότε που με νόμο μειώθηκε στο μισό η αποζημίωση απόλυσης λόγω συνταξιοδότησης, οι εργαζόμενοι στα ΕΛΠΕ διατηρούν το προηγούμενο καθεστώς μέσω της επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης, επομένως θεωρείται πάντα «υπό αίρεση» σε κάθε νέα διαπραγμάτευσή της.

Σημαντικό ρόλο σ' αυτό το μεγάλο κύμα φυγής όμως παίζει και το κλίμα που έχει διαμορφωθεί απ' τις αποφάσεις της εργοδοσίας σ' ένα ολόκληρο διάστημα, γι' αυτό και ανάμεσα στις αιτήσεις βρίσκονται κι εργαζόμενων μικρότερης ηλικίας. Η μεγάλη μείωση θέσεων σ' ένα οργανόγραμμα άγνωστο για τους εργαζόμενους, οι περιορισμένες προσλήψεις (κι ενώ υπήρξε ένα μεγάλο διάστημα μέχρι το 2009 με σχεδόν μηδενικές προσλήψεις), η ένταση της εργολαβοποίησης κι η εντατικοποίηση έχουν βαρύνει την καθημερινότητα και δυσκολεύουν και τη μετάδοση της εμπειρίας στους νεότερους, σ' έναν χώρο δουλειάς με τέτοια πολυπλοκότητα που η πρώτη δεκαετία θεωρείται σε μεγάλο βαθμό «εκπαιδευτική». Όλα αυτά αποτελούν ζητήματα που ταυτόχρονα ενδέχεται να υπονομεύουν την ουσιαστική ασφάλεια των εργαζόμενων, των εγκαταστάσεων και των γύρω περιοχών.

Στο κλίμα ανασφάλειας προστίθεται η εντεινόμενη εργοδοτική αυθαιρεσία. Με τιμωρητικές λογικές και ποινές, συχνά με πρόσχημα την ασφάλεια, η εργοδοσία επιχειρεί να χρεώσει στους εργαζόμενους τη δική της ευθύνη να λειτουργούν οι εγκαταστάσεις με ασφάλεια. Μόνο που είναι οι δικές της αποφάσεις, πάντα με κυρίαρχη την κατεύθυνση μεγιστοποίησης του κέρδους, αυτές που οδηγούν σε ανασφαλείς συνθήκες. Η δε προηγούμενη «εθελούσια έξοδος», που είχε γίνει το 2013, οπωσδήποτε συνέβαλε στο έγκλημα της 8ης Μάη 2015, που κόστισε τη ζωή 4 εργαζόμενων στον Ασπρόπυργο. Και για το 2025 έχουν προγραμματιστεί αντίστοιχες γενικές συντηρήσεις στα διυλιστήρια Ασπροπύργου και Ελευσίνας.

Το προεδρείο του σωματείου παρασκηνιακά προτρέπει τους εργαζόμενους να φύγουν. Έχει άλλωστε αποδεχτεί τις βασικές κατευθύνσεις της εργοδοσίας εδώ και χρόνια, σε μια λογική τόσο τυπικής όσο και άτυπης συνδιοίκησης. Αυτές τις υπηρεσίες επιδιώκει να καρπωθεί με τη μορφή στήριξης στις επερχόμενες αρχαιρεσίες. Κόντρα στην αδράνεια και την υποταγή, η «Πρωτοβουλία Αγώνα στα ΕΛΠΕ» έβγαλε και μοίρασε πλατιά ανακοίνωση καταγγελίας των κινδύνων που προκαλεί η απόφαση της εργοδοσίας να οδηγήσει στην έξοδο πολλούς και πολύπειρους εργαζόμενους, καλώντας σε πάλη για άμεση πρόσληψη όλων των εργολαβικών εργαζόμενων και μαζικές προσλήψεις.

Νοσοκομεία

Φάρμακο δια πάσα νόσο... ο λαός να πληρώνει το μάρμαρο

Πριν από μερικές μέρες, καρκινοπαθής στο Ηράκλειο Κρήτης αυτοκτόνησε απ' την απόγνωση που βίωνε στην προσπάθειά του να λάβει θεραπεία. Στο σημείωμα που άφησε αναφέρει ότι δεν μπορούσε ν' αντέξει άλλο τους πόνους όσο περίμενε το φάρμακό του, που βρισκόταν σε έλλειψη. Οι συγγενείς του αποκάλυψαν και τη δίμηνη κόλαση απ' τη μέρα της διάγνωσης, καθώς προσπαθούσε να βρει περίθαλψη. Να ολοκληρώσει τις διαγνωστικές εξετάσεις με δική του ευθύνη στον ιδιωτικό τομέα, να προγραμματίσει εξειδικευμένες εξετάσεις για τις οποίες θα έπρεπε να μεταβεί στην Αθήνα χωρίς να έχει την οικονομική δυνατότητα, ν' αναζητήσει και να προμηθευτεί ο ίδιος το φάρμακό του και να κλείσει το ραντεβού στο νοσοκομείο για να γίνουν οι χημειοθεραπείες. Αποτέλεσμα αυτών η τουλάχιστον δίμηνη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα τον διπλασιασμό του όγκου και τους αφόρητους πόνους. Απέναντι σ' όλα αυτά, ο υπουργός Υγείας Γεωργιάδης βρήκε το πρόβλημα στην ατομική ευθύνη του ασθενή που δεν πήγε στο ραντεβού, το οποίο είχε αρχικά ακυρωθεί λόγω της έλλειψης του φαρμάκου.

Η περίπτωση του εκλιπόντος δεν είναι μοναδική. Τουναντίον, είναι η συνήθης και περιγράφει την κανονικότητα που υφίσταται ο λαός ως αποτέλεσμα της χρόνιας επίθεσης του συστήματος στο λαϊκό δικαίωμα σε ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη. Ο πρωθυπουργός Κυρ. Μητσοτάκης υπερηφανεύεται για την αναβάθμιση του ΕΣΥ διαφημίζοντας την απορρόφηση κονδυλίων απ' το Ταμείο Ανάκαμψης για την ανακαίνιση κτιρίων, ενώ ο υπουργός Γεωργιάδης φωτογραφίζεται με τον πρώτο ασθενή που θα χειρουργηθεί σε απογευματινό επί πληρωμή χειρουργείο. Μάλιστα ο Γεωργιάδης υποστηρίζει ότι μόνο το 1% διαφωνεί με τα επί πληρωμή χειρουργεία και οι υπόλοιποι υγειονομικοί και λαός το περίμεναν εδώ και δεκαετίες!

Δεν πρόκειται για μία προσπάθεια μετατροπής του άσπρου σε μαύρο. Η πραγματικότητα είναι αμείλικτη κι ο λαός δεν μασάει κουτόχορτο. Γνωρίζουν ωστόσο τα όρια της πολιτικής υποταγής των συνδικαλιστικών ηγεσιών και των ρεφορμιστικών δυνάμεων και έχουν ζυγίσει την αντίδραση των «από κάτω». Γνωρίζουν φυσικά ότι δεν μπορεί να έχουν λαϊκή αποδοχή μια σειρά μέτρων που δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο τους εργασιακούς όρους των υγειονομικών και αναγκάζουν τον λαό να βάλει ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να βρει την υγειά του.

Τα απογευματινά χειρουργεία, που τράβηξαν και την περισσότερη δημοσιότητα, είναι μια σοβαρή παρέμβαση για μια σειρά από λόγους. Όσον αφορά τα εργασιακά δικαιώματα, σε συνδυασμό με την κατεύθυνση οι γιατροί του ΕΣΥ να εργάζονται και στον ιδιωτικό τομέα, η κυβέρνηση απαντά στους υγειονομικούς να δουλέψουν περισσότερο, μπροστά στην κλιμακούμενη ακρίβεια και τους καθηλωμένους μισθούς. Χτυπιέται ακόμη περισσότερο το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά και το δικαίωμα να μπορούμε να ζούμε από μία δουλειά με αξιοπρεπείς συνθήκες και μισθούς που να καλύπτουν το κόστος ζωής. Πέραν τούτου, είναι πραγματική κοροϊδία για τους υγειονομικούς, όπου ο μέσος εργαζόμενος έχει ωφελούμενα ρεπό και άδειες από δύο και τρία προηγούμενα έτη και παλεύουν για προσλήψεις ως μοναδική απάντηση στην εντατικοποίηση, να τους λέει η κυβέρνηση «δουλέψτε περισσότερο». Αυτήν ακριβώς την πραγματικότητα καταδεικνύουν κι οι παραιτήσεις αναισθησιολόγων απ' το Βενιζέλειο Ηρακλείου λόγω της υπερεργασίας. Καθόλου δεν είδαν τα απογευματινά χειρουργεία σαν αναβάθμιση της εργασιακής τους κατάστασης, όπως ευαγγελίζεται ο Γεωργιάδης. Κρυφό σημείο, αλλά ιδιαίτερα σοβαρό, είναι η λεγόμενη δικλείδα ασφαλείας απ' την κυβέρνηση, δηλαδή η προϋπόθεση να ολοκληρώνεται το πρωινό έργο. Ωστόσο αυτό θα καταμετράται ανά κλινική και όχι ανά γιατρό, δημιουργώντας νέες αντιθέσεις και ανταγωνισμούς μεταξύ των γιατρών και γιατρούς δύο ταχυτήτων. Πάντως το πόσο θα παραμείνει το συγκεκριμένο μέτρο μένει να το δούμε, μιας και έχει επιχειρηθεί ξανά εδώ και πολλές δεκαετίες. Η εικόνα προς το παρόν είναι η εφαρμογή του με πιεστικούς και εκβιαστικούς όρους απ' την πλευρά του υπουργείου, χωρίς βέβαια κατά τόπους να λείπουν κι οι πρόθυμοι, χρήσιμοι ηλίθιοι.

Όσον αφορά το δικαίωμα του λαού στην περίθαλψη, το επιχείρημα ότι θα μειωθεί η λίστα των χειρουργείων είναι το λιγότερο φαιδρό. Τα χέρια είναι δεδομένα και τα όρια της ανθρώπινης αντοχής επίσης. Εξάλλου είναι καταμετρημένες απ' την ΠΟΕΔΗΝ οι κλειστές χειρουργικές αίθουσες που δεν λειτουργούν ήδη το πρωινό ωράριο λόγω έλλειψης προσωπικού. Υπάρχει φυσικά κι η εμπειρία απ' τα απογευματινά ιατρεία, που όχι μόνο δεν μείωσε την αναμονή για εξέταση αλλά την επιδείνωσε και υποβάθμισε και την ποιότητα παροχής υπηρεσιών. Ο τιμοκατάλογος που δημοσιεύθηκε δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητος για το λαϊκό εισόδημα, που μαστίζεται απ' την ακρίβεια. Αυτό όμως που κατά βάση επιχειρεί η κυβέρνηση είναι η επέκταση του πεδίου -και μέσα στα νοσοκομεία- όπου καταργείται η έννοια της δωρεάν περίθαλψης. Η επέκταση της αντίληψης σε κάθε πτυχή της περίθαλψης ότι δεν είναι δικαίωμα αλλά εμπόρευμα προς εξαγορά. Έτσι ώστε να μετατρέπεται σε «φυσιολογική» η κατάσταση ο ασθενής να πληρώνει για το κάθε τι. Σ' αυτό το πλαίσιο, το νομοσχέδιο που έφερε προς ψήφιση ο Γεωργιάδης φορτώνει ένα σωρό ακόμη κόστη στον λαό, σε διάφορες βαθμίδες της περίθαλψης.

Ο λαός θα πληρώνει νέο χαράτσι για τις διαγνωστικές εξετάσεις ανά παραπεμπτικό. Ένα ευρώ για τις εργαστηριακές και τρία για τις απεικονιστικές, με σκοπό την αποπληρωμή του clawback. Το clawback ουσιαστικά είναι χρήματα που δεν πληρώθηκαν γιατροί και διαγνωστικά κέντρα για εξετάσεις που ήδη διενεργήθηκαν με κάλυψη ΕΟΠΥΥ λόγω των δημοσιονομικών αναπροσαρμογών. Τα επιτυχή πλεονάσματα του Μητσοτάκη κατά επιταγή των ιμπεριαλιστών ληστεύουν την περίθαλψη του λαού.

Έχουν ήδη προηγηθεί οι αυξήσεις στα φάρμακα, με πληρωμή επιπλέον της εισφοράς ακόμη κι όταν ο ασφαλισμένος λαμβάνει το φθηνότερο γενόσημο (βλ. ΠΣ φ.957). Αυτή η, κατά την κυβέρνηση «μικρή», διαφορά ξεκοκαλίζει τη σύνταξη των ηλικιωμένων, που συνήθως λαμβάνουν περισσότερα του ενός φάρμακα. Ειδικά σε περιπτώσεις που δεν τίθεται καν η επιλογή φθηνότερου φαρμάκου, μιας κι οι ελλείψεις έχουν γίνει κανονικότητα μετά την άρση απαγόρευσης εξαγωγών και τα φαρμακεία προμηθεύονται τα φάρμακα απ' τις αποθήκες με το σταγονόμετρο. Στο πλάι αυτών, θεσπίζεται κι η πληρωμή πέντε ευρώ για τη διενέργεια του εμβολίου για τον COVID19 στα φαρμακεία.

Τέλος, αλλά σίγουρα όχι τελειωτικά μιας κι η ίδια πολιτική θα συνεχίσει όσο δεν συγκροτούνται ικανές λαϊκές αντιστάσεις, επί πληρωμή θα είναι και ο προσωπικός ιατρός. Ο προσωπικός γιατρός δηλωμένα έρχεται ν' αποτελέσει φραγμό στην πρόσβαση των ασθενών στα νοσοκομεία. Μαζί με τον ηλεκτρονικό φάκελο ασθενή, η κυβέρνηση προσπαθεί να στεγανοποιήσει το περιβάλλον του ΕΣΥ, ώστε ν' αναβαθμίσει τη δυνατότητά του να περιορίσει την πρόσβαση και να διευρύνει τις χρεώσεις. Σκόνταψε και στα δύο στην απροθυμία συμμετοχής των γιατρών, λόγω χαμηλών απολαβών και εντατικοποίησης. Ο ηλεκτρονικός φάκελος προχωράει με κονδύλια που εκταμιεύονται από ΕΕ και υποχρεωτική εφαρμογή στα νοσοκομεία. Το εμπόδιο της μη συμμετοχής των ιδιωτών γιατρών λόγω των χαμηλών απολαβών προσπερνιέται με το να πληρώνει τον γιατρό ο ασθενής. Το πιθανότερο τελικά είναι ο ασθενής να μην μπορεί καν να επισκεφθεί τον προσωπικό γιατρό ο οποίος θα του αρνηθεί την πρόσβαση στο νοσοκομείο. Φραγμός για τον φραγμό...

Η συνέχεια κι η ένταση της πολιτικής που θα ρημάζει εργασιακά δικαιώματα για τους υγειονομικούς και το δικαίωμα του λαού στη δωρεάν πλήρη και ίση για όλους περίθαλψη είναι δεδομένη. Αυτό που θα πρέπει να μας απασχολεί διαρκώς είναι το πώς οικοδομούνται αντιστάσεις απ' την πλευρά των λαϊκών δυνάμεων στην κατεύθυνση να μπαίνει φραγμός σ' αυτή την πολιτική. Ο σκόπελος των ξεπουλημένων συνδικαλιστικών ηγεσιών και η πολιτική γραμμή των ρεφορμιστικών δυνάμεων, με κύριο το ΚΚΕ, είναι αναγνωρισμένα εμπόδια στην ανάπτυξη αυτής της κατεύθυνσης. Όπως, όμως, δεδομένη είναι και η γενικευμένη λαϊκή δυσαρέσκεια, που μπορεί να τροφοδοτήσει σημαντικές εστίες αντίστασης.

Νότια Κορέα

Απειλές για διαθεσιμότητα χιλιάδων απεργών ειδικευόμενων γιατρών

Εδώ και περίπου έναν μήνα, χιλιάδες ειδικευόμενοι γιατροί (κάποια μέσα κάνουν λόγο για 12.000, δηλαδή πάνω από το 93% όλων των ειδικευόμενων) βρίσκονται σε απεργιακό αγώνα ενάντια στην κυβερνητική πολιτική στη Νότια Κορέα. Με την επιφύλαξη της απόστασης και της λειψής ειδησεογραφικής κάλυψης, φαίνεται ότι οι ειδικευόμενοι γιατροί διεκδικούν καλύτερους μισθούς και βελτίωση των συνθηκών εργασίας, ενώ η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι θα λύσει το ζήτημα της παρεχόμενης περίθαλψης και του φόρτου εργασίας των γιατρών με την αύξηση των εισακτέων στις ιατρικές σχολές.

Ο πολυήμερος απεργιακός αγώνας έχει δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στην κυβέρνηση, αφού οι ειδικευόμενοι αποτελούν το βασικό κομμάτι λειτουργίας του συστήματος υγείας (σε κάποια νοσοκομεία αποτελούν μέχρι και το 40% του ιατρικού προσωπικού). Το υπουργείο Υγείας επιλέγει να επιστρατεύσει στρατιωτικούς γιατρούς για να υπονομεύσει την απεργία. Παράλληλα, απειλεί τους χιλιάδες απεργούς με διαθεσιμότητα, με τρίμηνη αναστολή της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, που συνεπάγεται τρεις μήνες χωρίς εισόδημα και καθυστέρηση απόκτησης ειδικότητας για τουλάχιστον ένα χρόνο. Ήδη σε περίπου 5.000 υγειονομικούς έχει σταλεί ειδοποιητήριο αναστολής, αν δεν σταματήσουν την απεργία, ενώ έχουν απειλήσει και με εντάλματα σύλληψης.

Ακόμα και στη «μακρινή» Νότια Κορέα, οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα και επιλέγουν το μέσο της απεργίας για ν' αγωνιστούν. Όπως εδώ, έτσι κι εκεί, το σύστημα δεν ακολουθεί άλλο δρόμο από αυτόν των απειλών, των εκβιασμών, της καταστολής, του χτυπήματος του δικαιώματος στην απεργία και στον συνδικαλισμό. Κόντρα σ' αυτό το σύστημα καλούμαστε ν' αγωνιστούμε και στη χώρα μας, που εκδικητικά στοχοποιεί και μετακινεί υγειονομικούς που αγωνίζονται, που τους εξωθεί σε παραίτηση, που εξοντώνει καθημερινά το ελάχιστο προσωπικό που έχει απομείνει. Και να διεκδικήσουμε καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς και δωρεάν περίθαλψη για όλο τον λαό.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Κατάμαυρο το εργασιακό τοπίο στη «βαριά βιομηχανία» της χώρας

Όλο και πιο πιεστική γίνεται η καθημερινότητα που αντιμετωπίζουν οι χιλιάδες εποχικοί εργαζόμενοι στον κλάδο του τουρισμού-επισιτισμού. Τα κυβερνητικά επιτελεία έχουν εξαπολύσει μια αποφασιστική επίθεση απέναντι στα δικαιώματα όσων δουλεύουν στην, κατά τ' άλλα, «βαριά βιομηχανία» της χώρας. Μια επίθεση που μεθοδεύεται εδώ και χρόνια και που απ' τον καιρό της πανδημίας κι ύστερα έχει πάρει χαρακτηριστικά συντριβής των εργασιακών δικαιωμάτων ενός ολόκληρου κλάδου. Καθόλου τυχαία λοιπόν, λίγο πριν το άνοιγμα της φετινής τουριστικής σεζόν, η καταγραφή 53.000 κενών θέσεων εργασίας κι η μαζική άρνηση χιλιάδων εργαζόμενων να ξαναδουλέψουν σεζόν, με τις αιτήσεις των ενδιαφερόμενων φέτος να είναι κατά 34% μειωμένες σε σχέση με πέρυσι.

Ένας καθοριστικός παράγοντας που οδήγησε σ' αυτή την κατάσταση είναι οι απάνθρωποι όροι δουλειάς που έχουν επικρατήσει τα τελευταία χρόνια. Τρομερή εντατικοποίηση και δουλειά κάτω από άθλιες συνθήκες, χωρίς ξεκούραση, με τους εργαζόμενους να δουλεύουν κυριολεκτικά 12 ώρες (και βάλε) τη μέρα, 30 μέρες το μήνα, καθ' όλη τη διάρκεια της τουριστικής σεζόν. Η κατάσταση αυτή κάθε χρόνο γίνεται χειρότερη, μιας και το κεφάλαιο έχει επιλέξει τις κενές θέσεις εργασίας να τις καλύψει με την εξόντωση όσων παρέμειναν στη δουλειά. Τα περιστατικά εργοδοτικής αυθαιρεσίας και τρομοκρατίας πλέον αποτελούν τον κανόνα και, παρ' όλα αυτά, τα επιτελεία του συστήματος «προβληματίζονται» εδώ και καιρό σχετικά με το «ξαφνικό φαινόμενο» της εγκατάλειψης του κλάδου απ' τους εποχικούς επαλλήλους. Οι εργοδότες, με τις πλάτες της κυβερνητικής πολιτικής, δεν κρατούν πλέον ούτε τα προσχήματα. Το πρόσφατο περιστατικό εκδικητικής απόλυσης εργαζόμενου φοιτητή από καφετέρια στα Χανιά, επειδή ζήτησε να δηλώνεται τις πραγματικές ώρες που δουλεύει, φανερώνει την κατάσταση που επικρατεί συνολικά στον κλάδο.

Την ίδια ώρα, η αμοιβή των εποχικών υπαλλήλων τους οδηγεί στην εξαθλίωση. Πέρα απ' τους πετσοκομμένους μισθούς κατά την περίοδο της εργασίας, η κατάσταση που ακολουθεί μετά τη σεζόν είναι τραγική. Το 90% των εργαζόμενων δικαιούται το επίδομα ανεργίας μόνο για τρεις μήνες και τους υπόλοιπους βρίσκεται χωρίς εισόδημα! Δεν έχει καν την επιλογή να εργαστεί σε άλλο κλάδο αυτό το διάστημα, αφού έτσι χάνει το δικαίωμα στην εποχικότητα και την επαναπρόσληψη. Πολλοί εργαζόμενοι καταγγέλλουν πως επιβιώνουν με δανεικά, αφού οι απολαβές τους δεν τους επιτρέπουν να ζουν αξιοπρεπώς όλο το χρόνο.

Τη «λύση» στο πρόβλημα την ανιχνεύει εδώ και καιρό η κυβέρνηση και φέτος την προωθεί με πιο αποφασιστικό τρόπο. Η αναζήτηση φτηνών εργατικών χεριών σε μετανάστες εργαζόμενους για την κάλυψη κενών θέσεων σε μια σειρά κλάδους, στόχο έχει την εύρεση εργατικού δυναμικού προς ακραία εκμετάλλευση και εξόντωση, αλλά και την καθιέρωση και νομιμοποίηση της εργασιακής αυτής βαρβαρότητας για το σύνολο των εργαζόμενων της χώρας. Πολύ στοχευμένη λοιπόν η νέα ΚΥΑ που προβλέπει 32.507 επιπλέον μετακλήσεις εργατών, οι οποίες εγκρίθηκαν απ' τα υπ. Μετανάστευσης και Εργασίας και θα προστεθούν στις 167.925 που ήδη τρέχουν για το 2023-2024. Στόχος της κυβέρνησης είναι μέσα στην άνοιξη να υπογράψει διμερείς συμφωνίες με Ινδία, Αρμενία, Μολδαβία, Γεωργία, Φιλιππίνες και Βιετνάμ, ώστε να απασχολήσει μετανάστες εργαζόμενους απ' τις χώρες αυτές στους κλάδους της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, του τουρισμού και των κατασκευών.

Είναι προκλητική από μόνη της η άγρια εκμετάλλευση που επιχειρεί το κεφάλαιο, πατώντας στη φτώχεια και την εξαθλίωση που το ίδιο το σύστημα έχει προκαλέσει στους λαούς των χωρών αυτών. Προορίζει τους εργαζόμενους μετανάστες σε φτηνό, αναλώσιμο εργατικό δυναμικό που θα δουλεύει χωρίς δικαιώματα, κάτω από άθλιες συνθήκες δουλειάς και διαβίωσης. Ακόμη πιο προκλητική είναι η προσπάθεια φτιασιδώματος της φρίκης που προωθεί, εμφανίζοντας την εκμετάλλευση των μεταναστών σαν λύση στο πρόβλημα των κενών θέσεων εργασίας. Για τους εργαζόμενους είναι βέβαιο πως η κοινή πάλη, ντόπιων και μεταναστών, ενάντια στα εργασιακά κάτεργα που οραματίζεται το κεφάλαιο, για δουλειά και ζωή με δικαιώματα, αποτελεί τη μόνη πραγματική διέξοδο!

Δύο χρόνια ΤΕΚΑ ή πώς να παίξεις στα «ζάρια» την επικουρική ασφάλιση

Δύο χρόνια πέρασαν απ' την ίδρυση του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης (ΤΕΚΑ) και ο Μητσοτάκης πραγματοποίησε εκδήλωση για να επισημάνει στους νέους τα οφέλη του ταμείου, τη σημασία της αποταμίευσης μέσα απ' τον «ατομικό κουμπαρά» και την εξοικείωση με το «επενδυτικό ρίσκο» και τις «αποδόσεις». Επίσης, «μάλωσε» τη νέα γενιά που δεν σκέφτεται (όπως λέει ο ίδιος) τη σύνταξη, γιατί ίσως δεν πάρει και ποτέ, αναφέροντας ότι μέσα απ' το ΤΕΚΑ μπορούν να επενδύσουν λεφτά για το μέλλον τους.

Πίσω βέβαια απ' τα «ωραία» λόγια βρίσκεται η πραγματικότητα. Το ΤΕΚΑ, όπου υποχρεωτικά εντάχθηκαν όλοι οι νέοι εργαζόμενοι μετά το 2022, ιδρύθηκε με σκοπό να χτυπήσει το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση, αντικαθιστώντας την με ένα σύστημα υποτιθέμενης «ατομικής αποταμίευσης», υπό κρατική διαχείριση. Όσο κι αν προσπαθεί η κυβέρνηση να το παρουσιάσει σαν ένα «βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα» με οφέλη για τους εργαζόμενους, στην πραγματικότητα αποτελεί άρνηση του δικαιώματος στη σύνταξη, το ύψος της οποίας είναι άγνωστο και «στον αέρα», ενώ τροφοδοτεί με «ζεστό» χρήμα το ιδιωτικό κεφάλαιο (ξένο και ντόπιο).

Ο λεγόμενος «ατομικός κουμπαράς» αφορά δεδουλευμένα των εργαζομένων που παίζονται «κορώνα-γράμματα» σε κάθε είδους «επενδυτικά προγράμματα» και κανείς δεν ξέρει πώς θα καταλήξουν. Η «εγγύηση» της κυβέρνησης περιορίζεται στο ύψος των εισφορών που καταβάλλουν σήμερα οι εργαζόμενοι, ενώ η «ελάχιστη ανταποδοτική μηνιαία επικουρική σύνταξη» δεν είναι παρά μια γενικόλογη αοριστία για το μέλλον, ειδικά αν τα διάφορα «επενδυτικά προγράμματα» φαλιρίσουν. Ο πρωθυπουργός καλεί τους νέους να «μάθουν» στο ρίσκο και τις αποδόσεις, ακόμα και για τη σύνταξη -δηλαδή την επιβίωσή τους όταν δεν θα μπορούν να δουλεύουν. Κι αυτό ενώ ήδη βιώνουν μια μόνιμα ρευστή πραγματικότητα, μεταξύ μισθών πείνας, ανασφάλιστης εργασίας και ανεργίας. Μιλάει για αποταμίευση, όταν η πολιτική του συστήματος έχει οδηγήσει την τεράστια πλειοψηφία των εργαζομένων, ειδικά των νέων, να μη βγάζουν ούτε τα έξοδα του μήνα. Ο Μητσοτάκης, εκφράζοντας συνολικά το σύστημα, θέλει να «εκπαιδεύσει» τους νέους στην αποδοχή ενός πλαισίου απόλυτης επισφάλειας, όπου και δουλειά θ' αλλάζουν συνέχεια και σύνταξη δεν θα δουν.

Το ΤΕΚΑ αποτελεί προπομπό για την επιβολή του «κεφαλαιοποιητικού συστήματος» και για την κύρια ασφάλιση, που αποτελεί χρόνια δηλωμένο στόχο συνολικά της ΕΕ. Οι τοποθετήσεις περί «αναδιανεμητικού συστήματος» και «μη βιώσιμων» ασφαλιστικών ταμείων, καθώς και μέτρα όπως η προώθηση της δουλειάς των συνταξιούχων και η δουλειά σε «ειδικά προγράμματα» για ηλικιωμένους που δεν παίρνουν σύνταξη, κινούνται στην κατεύθυνση μετατροπής του καθολικού δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, σε «ατομική υπόθεση». Το σύστημα δεν αναγνωρίζει ούτε καν το δικαίωμα στη ζωή για τους απόμαχους της δουλειάς και μιλάει για «επενδύσεις» και «κέρδη», όταν προορίζει την τεράστια πλειοψηφία του λαού σε δουλειά μέχρι τα πολύ βαθιά γεράματα.

700.000 ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΙ

Κάτω τα χέρια από την ασφάλιση!

Σε μια ακόμα εκβιαστική πρακτική προχώρησε η κυβέρνηση, χτυπώντας το καθολικό δικαίωμα στην ασφάλιση. Μ' έναν άκρως τιμωρητικό τρόπο, απ' την 1η Μάρτη, όποιος ασφαλισμένος χρωστάει έστω κι ένα ευρώ στον ΕΦΚΑ χάνει αυτόματα την ασφαλιστική του ικανότητα! Αποτέλεσμα αυτού του καθ' όλα αντιδραστικού μέτρου είναι χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι να έχουν βρεθεί ξαφνικά ανασφάλιστοι.

Ωστόσο, το εξωφρενικό του πράγματος δεν σταματάει εδώ. Ακόμα κι αν κάποιος ξεχρεώσει τις οφειλές του, θα πρέπει να προβεί σε ειδική διαδικασία για να αποκτήσει ξανά ασφαλιστική ικανότητα. Θα πρέπει ν' αποδείξει την καταβολή των εισφορών του είτε με αποστολή των αποδεικτικών εξόφλησης μέσω της πλατφόρμας του ΕΦΚΑ είτε με επιτόπια μετάβαση στο αρμόδιο υποκατάστημα. Σε περιπτώσεις δε που κάποιος επιδιώξει να επισκεφτεί το οποιοδήποτε υποκατάστημα ΕΦΚΑ προκειμένου να βγάλει άκρη, θα βρεθεί αντιμέτωπος με την τραγική κατάσταση στην οποία έχουν επέλθει οι υπηρεσίες του ΕΦΚΑ απ' τις συγχωνεύσεις υποκαταστημάτων και τις απολύσεις προσωπικού.

Ενδεικτικά, σε όλα τα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ, τα ραντεβού που δίνονται πλέον είναι για μήνες μετά, μιας και ένας υπάλληλος καλείται να εξυπηρετήσει χιλιάδες πολίτες! Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς λοιπόν όχι μόνο την ταλαιπωρία χιλιάδων ασφαλισμένων αλλά και το γεγονός ότι αυτοί για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ουσιαστικά δεν θα έχουν δικαίωμα στην ασφάλιση αλλά και στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Μ' αυτήν την πρακτική, η κυβέρνηση δηλώνει την επιστροφή στην μετά COVID «κανονικότητα» που δεν συγχωρεί καθυστερήσεις και διευκολύνσεις... Το παραπάνω μάλιστα έρχεται σε συνέχεια της νέας πρακτικής να βεβαιώνονται οφειλές στο ΚΕΑΟ ακόμα και λίγες μέρες μετά τη λήξη της προθεσμίας πληρωμής τους! «Ξεχνάει» η κυβέρνηση την ασφυκτική καθημερινότητα που βιώνουν χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες υπό το βάρος της συνεχούς αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών, τους υπέρογκους φόρους και την ακρίβεια.

Όλα τα παραπάνω κινούνται σε μια πολύ συγκεκριμένη κατεύθυνση αμφισβήτησης του καθολικού δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, γεγονός που αποτελεί και πάγιο στόχο του συστήματος, ανεξάρτητα του ποιος είναι ο εκάστοτε διαχειριστής. Κάνουν ό,τι μπορούν για να παγιώσουν στη συνείδηση του λαού την «ανταποδοτική» λογική, να κάνουν «ατομική υπόθεση» το συλλογικό δικαίωμα στην ασφάλιση, να κρύψουν αυτό το δικαίωμα ότι δεν προκύπτει απ' την καταβολή εισφορών αλλά απ' το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι παράγουν ολόκληρο τον πλούτο της κοινωνίας. Μια σειρά νόμοι τόσο αυτής όσο και των προηγούμενων κυβερνήσεων το αποδεικνύουν.

Το σύστημα είναι αποφασισμένο να μην αφήσει κανένα δικαίωμα όρθιο. Είναι υπόθεση του συνόλου των εργαζομένων να βάλουν φραγμό στην επίθεση μέσα απ' τον μαζικό και ανυποχώρητο αγώνα τους και να διεκδικήσουν ασφάλιση για όλο το λαό, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 17ΗΣ ΑΠΡΙΛΗ

Να βγουν οι εργαζόμενοι στο προσκήνιο των αγώνων, της αντίστασης, της διεκδίκησης

Με τους χειρότερους όρους εξελίσσεται για τους εργαζόμενους το κυβερνητικό αφήγημα της «ανάπτυξης» και της «ευημερίας». ΟΙ κυβερνητικοί πανηγυρισμοί για τις οικονομικές επιδόσεις συνοδεύονται από τη διαρκή φτωχοποίηση του λαού, τις απολύσεις και την τρομοκρατία για τους εργαζόμενους. Την ώρα λοιπόν που η κυβέρνηση μιλά για «ανάπτυξη»:

- Πετάγονται στο δρόμο οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ. Οι συμβάσεις τους λήγουν στις 31 Μάρτη και η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει καμία διάθεση να τις ανανεώσει, αλλά να τους πετάξει για κάποια χρόνια σε διάφορα προγράμματα ανεργίας σε δήμους, περιφέρεια, νοσοκομεία με 850 ευρώ. Ο νέος ιδιοκτήτης δεν δεσμεύεται ούτε καν στο αρχικό «αφήγημα» (που ήταν ήδη σε βάρος των εργαζομένων) της εν λειτουργία ανανέωσης των συμβάσεων μέχρι να μεταβιβαστεί η ΛΑΡΚΟ σε αυτόν, και ένταξης σε προγράμματα όσων δεν απορροφηθούν. Έτσι, από 1η Απρίλη όλοι οι εργαζόμενοι θα βρίσκονται στον αέρα εργασιακά, ενώ στον αέρα θα βρίσκονται και όσοι εργαζόμενοι κατοικούν στα σπίτια του οικισμού λόγω της εργασίας τους στην επιχείρηση. Όσο για την επιχείρηση και το «αναπτυξιακό» σχέδιο «είναι στην ευχέρειά του (σ.σ. του ιδιοκτήτη) εάν θέλει να κάνει σκραπ το εργοστάσιο», όπως δήλωσε κλιμάκιο του υπουργείου Οικονομικών στους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ!!! Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι προγραμματίζουν **συλλαλητήριο στην Αθήνα, την Πέμπτη 28 Μάρτη στις 5:00 μμ στο υπουργείο Οικονομικών** στο Σύνταγμα, με προσυγκέντρωση στην Ομόνοια στις 4:00 μμ.

- Υπό απόλυση βρίσκονται οι εργαζόμενοι των Ναυπηγείων Ελευσίνας, με τις απολύσεις να έχουν ήδη ξεκινήσει για τους συνταξιούχους και όσους ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες. Ο νέος εργοδότης –η ΟΝΕΧ, που έχει αναλάβει και τα Ναυπηγεία Σύρου– αφού εξασφάλισε από το κράτος την παραγραφή τεράστιου μέρους των χρεών της επιχείρησης, τώρα προχωράει σε αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων, με απολύσεις όλου του προσωπικού και επαναπρόσληψη αγνώστου αριθμού από αυτούς και με άγνωστους όρους.

Η ΟΝΕΧ αναφέρει ότι έχουν ολοκληρωθεί οι «αξιολογήσεις» του προσωπικού, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό για το εργασιακό τους μέλλον, ενώ είναι πιθανή και η επιλογή της εργολαβοποίησης μεγάλων τμημάτων της παραγωγής και της λειτουργίας. Και όλα αυτά την ώρα που χρωστούνται στους εργαζόμενους μεγάλα ποσά για δεδουλευμένα. Έτσι εννοεί η κυβέρνηση την «εξυγίανση» των επιχειρήσεων!

- Στο δρόμο πετιούνται και οι 150 εργαζόμενοι της υαλουργίας Γιούλα, στο Αιγάλεω, μετά από 80 χρόνια λειτουργίας. Η πορτογαλική πολυεθνική που την είχε εξαγοράσει το 2017 αποφάσισε να κλείσει το εργοστάσιο στην Ελλάδα (έχει τουλάχιστον 10 εργοστάσια ανά τον κόσμο) αφού –παρά τα κέρδη που είχε– το έκρινε ασύμφορο αδιαφορώντας για την τύχη των εργαζομένων και των 300 οικογενειών που εξαρτώνται από τη λειτουργία του.

- Στον αέρα βρίσκονται οι 211 συμβασιούχοι του Δήμου Πειραιά, αφού η δημοτική αρχή κατέθεσε αίτηση αναίρεσης της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων που είχαν πετύχει προκειμένου να παραμείνουν στις δουλειές τους μέχρι την εκδίκαση της αγωγής που είχαν καταθέσει για μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου.

- Συνεχίζονται οι διώξεις συνδικαλιστών για τη δράση τους, με ποινικοποίηση ακόμη και της διατύπωσης άποψης και την κυβέρνηση να χρησιμοποιεί κάθε διάταξη της αντεργατικής νομοθεσίας που της επιτρέπει να τρομοκρατεί και να σέρνει στα δικαστήρια όσους αντιστέκονται και αγωνίζονται.

Αυτά είναι μερικά μόνο από τα στιγμιότυπα της αντεργατικής πολιτικής που ζουν στο πετσί τους οι εργαζόμενοι. Σε αυτά μπορούν να προστεθούν και πολλά άλλα, όπως η διαρκής φτωχοποίηση των εργαζομένων που αμείβονται με μισθούς πείνας, οι θάνατοι εργαζομένων σε ώρα δουλειάς, ο διαρκής περιορισμός του δικαιώματος στο επίδομα ανεργίας,

η μισοδουλειά, η καθημερινή τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, η ανυπαρξία συλλογικών συμβάσεων. Είναι αυτά που συνιστούν τον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα και φουντώνουν την οργή στις συνειδήσεις των εργαζομένων. Είναι το καθημερινό υπόβαθρο πάνω στο οποίο μαζικοποιήθηκε η απεργία στις 28 Φλεβάρη και οι διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Και είναι αυτά που πρέπει να αντιπαλέψουν συλλογικά, μαζικά και αποφασιστικά οι εργαζόμενοι. Με μόνιμο τρόπο και όχι αποσπασματικά. Με ουσιαστικό τρόπο και όχι «για τα μάτια του κόσμου». Με πραγματικούς αγώνες και όχι με «τουφεκιές στον αέρα» και «εικονικές συγκρούσεις». **Με βάση την υπηρέτηση των πραγματικών ταξικών τους συμφερόντων** και όχι με βάση τους σχεδιασμούς των αστικορεφορμιστικών συνδικαλιστικών ηγεσιών και των πολιτικών τους φορέων. Οι αγωνίες και οι αγώνες των εργαζομένων δεν χωράνε στις κάθε λογής κάλπες που στήνει η αστική πολιτική, δεν μπορούν να συμβιβαστούν με την συνδικαλιστική απραξία, την απονέκρωση των σωματείων και την περιθωριοποίηση της μεγάλης μάζας των εργαζομένων.

Γι' αυτό και εκφράζονται όλο και πιο συχνά και με μαζικό τρόπο οι αγωνιστικές διαθέσεις των εργαζομένων, παρά τους σχεδιασμούς των συνδικαλιστικών ηγεσιών. **Γι' αυτό μαζικοποιήθηκε η απεργία της 28ης Φλεβάρη και γι' αυτό πρέπει να μαζικοποιηθεί και η απεργία της 17ης Απρίλη.** Η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς ώστε να καλύπτουν το κόστος της ζωής, η πάλη για να μπορούμε να ζούμε από μία δουλειά, η πάλη για συλλογικές συμβάσεις εργασίας, πλήρη και σταθερή δουλειά και ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, η πάλη ενάντια στις απολύσεις, είναι ΔΙΚΗ ΜΑΣ υπόθεση, υπόθεση της εργατικής τάξης και των εργαζομένων. Κρίνεται από τη δική μας κινητοποίηση και όχι από τα κόλπα και τους χειρισμούς των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Και μέσα από τη δική μας μαζική κινητοποίηση θα προκύψει και η δυνατότητα ενός πραγματικά αγωνιστικού σχεδιασμού, με συνέχεια και πραγματικό στόχο.

EUROGROUP: ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΣΦΥΞΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Στο επίκεντρο το πάγωμα των αυξήσεων σε μισθούς και συντάξεις!

"Ο κύβος ερρίφθη" στο πρόσφατο Eurogroup των υπουργών Οικονομικών της ΕΕ, όπως άλλωστε αναμενόταν. Η περεταίρω οικονομική και δημοσιονομική περίσφιξη με τον τίτλο «αντιπληθωριστική πολιτική» επιβάλλει πιο ασφυκτικές οικονομικές πολιτικές για τις χώρες τις ΕΕ τόσο για το 2024 που διανύουμε, όσο και για το 2025.

Σύμφωνα με δηλώσεις υψηλόβαθμων οικονομικών στελεχών της ΕΕ, οι προϋπολογισμοί των κρατών μελών θα είναι εξειδικευμένοι στα οικονομικά δεδομένα κάθε χώρας και κυρίως θα είναι πλήρως προσαρμοσμένοι στο νέο δημοσιονομικό πλαίσιο «λιτότητας». Πιο ειδικά, χώρες με μεγάλο χρέος θ' αναγκαστούν σε «μεγαλύτερη προσπάθεια», με ό,τι αυτό συνεπάγεται, και σταθερό επανέλεγχο για την απαρέγκλιτη εφαρμογή της νέας δημοσιονομικής πολιτικής. Ένα νέο 4ετές οικονομικό πλάνο-πρόγραμμα φτώχιας και λιτότητας πρέπει να συμφωνηθεί μετά το τέλος του καλοκαιριού, με βασική προϋπόθεση την εξειδίκευση και εφαρμογή της «νέας» οικονομικής ασφυξίας.

Στο στόχαστρο της «αντιπληθωριστική πολιτικής» μπαίνουν τα επιδόματα τύπου «Pass». Ήδη η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι φέτος δεν θα δοθεί το πολυσυζητημένο «έκτακτο δώρο Πάσχα». Κυρίως όμως στο επίκεντρο βρίσκονται οι αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Οι ανακοινώσεις είναι σαφείς και τροχιοδεικτικές. Όχι μόνο είναι ανάγκη να παγώσουν άμεσα οι μισθοί κι οι συντάξεις στα πολύ χαμηλά επίπεδα που βρίσκονται σήμερα, αλλά ακόμη κι η πενιχρή αύξηση του κατώτατου μισθού που εδώ και καιρό τάζει η κυβέρνηση κι ετοιμάζεται να ψηφίσει στις αρχές του επόμενου μήνα σε μια προσπάθεια να διασκεδάσει τη συσσωρευμένη λαϊκή αγανάκτηση, τίθενται στην πραγματικότητα υπό αμφισβήτηση και αίρεση.

Εδώ και αρκετό καιρό, στο φόντο της όξυνσης των ανταγωνισμών, της έντασης της κρίσης, της τεράστιας ρευστότητας που κυριαρχεί στο παγκόσμιο ταμπλό, διανύουμε ένα πραγματικό «ράλι» αύξησης του κόστους ζωής, εκτίναξης του πληθωρισμού και συνολικά μια τεράστια προσπάθεια των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου να μεταφέρουν τα κόστη στις πλάτες του εργαζόμενου λαού και της λαϊκής οικογένειας. Πλέον και με τη σφραγίδα του Eurogroup, μπαίνουμε σ' έναν νέο κύκλο λιτότητας και γενικευμένης ασφυκτικής οικονομικής πίεσης με άγνωστο το πότε και πώς θα ολοκληρωθεί.

Τα οικονομικά επιτελεία με περίσσιο θράσος αποφασίζουν να «προστατεύσουν» το οικονομικό οικοδόμημα-τέρας και επιλέγουν να «αντιμετωπίσουν» τον πληθωρισμό με ακόμη μεγαλύτερο χτύπημα του λαϊκού εισοδήματος, με αύξηση της ψαλίδας και των αντιθέσεων. Στην πραγματικότητα ρίχνουν «λάδι στη φωτιά» και εντείνουν τη μεταφορά κεφαλαίων από έξω προς τα μέσα και από κάτω προς τα πάνω. Ο λαός κι η νεολαία καλούνται να πληρώσουν τα σπασμένα.

Η εμπέδωση αυτή της ταξικής πολιτικής κατεύθυνσης απ' τις λαϊκές μάζες σαν αντικειμενικής, αναγκαίας και απαράβατης, αποτελεί βασικό ζητούμενο για το κεφάλαιο. Είναι ανάγκη ν' ανακοπεί η όποια τάση διεκδίκησης αυξήσεων σε μισθούς και συντάξεις είχε αναπτυχθεί το διάστημα που μας πέρασε. Παρά την οπισθοχώρηση του εργατικού κινήματος, η ίδια η πραγματικότητα κι ο ξέφρενος ρυθμός αύξησης του κόστους ζωής δημιούργησε τάσεις ατομικής και συλλογικής διεκδίκησης αυξήσεων ως τη μοναδική διέξοδο στις απαιτήσεις της καθημερινότητας. Η συζήτηση για το ύψος των μισθών κυριάρχησε αυθόρμητα σε εργασιακούς χώρους και γειτονιές, ενώ το ζήτημα των ΣΣΕ ως μέσο συλλογικής διεκδίκησης αυξήσεων και αξιοπρεπών συνθηκών δουλειάς βγήκε ξανά στην επιφάνεια. Παρά τις όποιες προσπάθειες, που θα ενταθούν το επόμενο διάστημα, να κυριαρχήσει η υποταγή κι ο συμβιβασμός στα «αντικειμενικά δεδομένα», είναι ανάγκη να συνεχίσουν και να ενταθούν οι κινήσεις αντίστασης και διεκδίκησης αυξήσεων στους μισθούς και δουλειάς με δικαιώματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ Π.Γ. ΤΟΥ ΚΚΕ(μ-λ) - Μάρτης 2024

Η ΕΕ δεν είναι των λαών, είναι των ιμπεριαλιστών!
Όχι στην εκμετάλλευση, την εξαθλίωση και τον πόλεμο!
Αλληλεγγύη - κοινή πάλη εργατών - λαών - μεταναστών / προσφύγων!
Έξω η Ελλάδα από την ΕΕ! - Αποχή από τις ευρωεκλογές!

1. Από την αρχική της φάση και σε όλη τη διαδρομή της μέχρι τη σημερινή μορφή της, η ΕΕ υπήρξε και υπάρχει ως ένα εγχείρημα των ιμπεριαλιστών της Ευρώπης. Είναι ένας συνασπισμός για την υπηρέτηση και την προώθηση των συμφερόντων και των επιδιώξεων πριν από όλα των ιμπεριαλιστικών πυλώνων του. Οι αξεπέραστες αντιθέσεις μεταξύ αυτών των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι που βάζουν όρια στην «ενότητα» του εγχειρήματος, το οποίο κάθε άλλο παρά ιστορική νομοτέλεια είναι. Το Brexit ήταν μια σαφής εκδήλωση αυτών των αντιθέσεων, που σήμερα εκδηλώνονται μεταξύ των δύο βασικών πυλώνων του (Γαλλία-Γερμανία) και μεταφέρονται στους δορυφόρους τους, αλλά τροφοδοτούνται και από την ανάμειξη των ΗΠΑ σε μια σειρά χώρες και αστικές τάξεις που βρίσκονται στο σημερινό συνασπισμό των «27».

2. Ως εγχείρημα στην υπηρεσία του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου, η ΕΕ πρωταγωνίστησε πάντα στην εκμετάλλευση και την καταλήστευση εργατών, λαών και χωρών εντός της ΕΕ και έξω από αυτήν. Η πολιτική αυτή κλιμακώθηκε μετά το ξέσπασμα της κρίσης του 2008 και συνεχίζεται ολοένα πιο άγρια, επιβεβαιώνοντας με τον πιο οδυνηρό τρόπο για τις εργαζόμενες μάζες ότι είναι αντιδραστικός μύθος η λεγόμενη «σύγκλιση». Οι χώρες της περιφέρειας, οι εξαρτημένες χώρες -είτε είναι είτε δεν είναι στην ΟΝΕ- γίνονται ολοένα και περισσότερο οικονομικά παραρτήματα των ιμπεριαλιστικών μονοπωλίων. Ταυτόχρονα, και εντός της Γαλλίας και της Γερμανίας κλιμακώνεται η άγρια καπιταλιστική επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία. Οι μεγάλοι εργατικοί και λαϊκοί αγώνες που ξεσπούν και στις χώρες αντίστοιχα αντιμετωπίζονται με τρομοκρατία και καταστολή, με κήρυξη καταστάσεων απαγόρευσης και περιστολής των λαϊκών ελευθεριών. Όλα αυτά συνοδεύονται με την έξαρση του πιο χυδαίου αντικομμουνισμού που γίνεται νόμος και «θεσμός» από την ΕΕ και σε μια σειρά χώρες που βρίσκονται σε αυτήν. Η «κοιτίδα της δημοκρατίας» αποκαλύπτει διαρκώς τον αντιδημοκρατικό και βίαιο χαρακτήρα της, το αποτρόπαιο ιμπεριαλιστικό-καπιταλιστικό πρόσωπό της.

3. Ως συνασπισμός των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, η ΕΕ πρωτοστατεί διαχρονικά στις πολεμικές επεμβάσεις, στις σφαγές λαών, στο κομμάτιασμα χωρών. Αυτή είναι, εξάλλου, η «ιστορική ταυτότητα» των πυλώνων της που συνεχίζουν την αποικιοκρατική τους ιστορία. Είτε ως σύνολο είτε διχασμένοι στη βάση των στρατηγικών συμφερόντων τους, ως στρατηγικό συμπλήρωμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές και το εγχείρημά τους, η ΕΕ, αναδείχνονται μεγάλοι εχθροί της ανεξαρτησίας και της ίδιας της ζωής των λαών. Συνέβαλαν και συμβάλλουν στην τροφοδότηση του άδικου πολέμου στην Ουκρανία, στις εκατόμβες νεκρών και σακατεμένων, στην καταστροφή της χώρας αυτής. Στηρίζουν και υποθάλπουν τη σιωνιστική σφαγή, την εξελισσόμενη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, κηρύσσοντας ταυτόχρονα απαγορευμένη εντός των μητροπόλεών τους τη σημαία ενός λαού που μάχεται ενάντια στον κατακτητή, για λεύτερη πατρίδα. Οργανώνουν και καθοδηγούν αδιανόητα μαζικά εγκλήματα μεταναστών και προσφύγων, ξεριζωμένων από χώρες και περιοχές που και οι ίδιοι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν λεηλατήσει και βομβαρδίσει.

4. Στη σημερινή φάση των μεγάλων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών που προετοιμάζουν έως και παγκόσμιο μακελειό, οι εκβιασμοί μεταξύ Γαλλίας-Γερμανίας (με τα πυρηνικά της η πρώτη, με την οικονομική πρωτοκαθεδρία της η δεύτερη) εναλλάσσονται με τις επιδιώξεις κοινών συμφωνιών. Συμφωνίες που θα τους επιτρέψουν να αντιμετωπίσουν τα κρίσιμα προβλήματά τους σε ενέργεια και πρώτες ύλες, καθώς βρίσκονται υπό την αμερικάνικη στρατηγική κηδεμονία, αλλά και σε μεγάλη πίεση από τη διείσδυση της Κίνας. Η όποια εξέλιξη προκύψει από αυτές τις αντιφατικές τακτικές και επιλογές των ιμπεριαλιστικών πυλώνων της ΕΕ στρέφεται ενάντια στους λαούς! Είτε με αναβαθμισμένη τη συνεργασία Παρισιού-Βερολίνου (και άρα με πιο συγκροτημένο το οικοδόμημα της ΕΕ), είτε με αναπαραγωγή και διεύρυνση των τωρινών διχασμών τους και την ΕΕ χωρισμένη σε «παλιά» και «νέα» (αμερικάνικη) Ευρώπη, οι λαοί μόνο χειρότερα δεινά έχουν να περιμένουν: άγρια εκμετάλλευση, καταπίεση και καταστολή, εκτόξευση των πολεμικών δαπανών και στρατιωτικοποίηση των οικονομιών, μεγαλύτερα βήματα προς τον παγκόσμιο πόλεμο!

5. Όλα τα παραπάνω αποτυπώνονται ήδη στα πολιτικά συστήματα όλων των χωρών της ΕΕ, που αντιμετωπίζουν την απαξίωση των εργατικών-λαϊκών μαζών και μετατοπίζονται σε αντιδραστική κατεύθυνση, και με την ανάδειξη (ακόμα και σε κυβερνητικούς ρόλους) ακροδεξιών δυνάμεων. Δυνάμεων που τροφοδοτούνται από τη γενικευμένη επίθεση ενάντια στο προλεταριάτο και τους λαούς, από την κλιμάκωση της πολιτικής που καταπνίγει ελευθερίες και δημοκρατικά δικαιώματα, της πολιτικής των πολέμων και των κηρυγμάτων εθνικισμού, μίσους και διχασμού των λαών. Ταυτόχρονα, στις ιμπεριαλιστικές χώρες (Γαλλία, Γερμανία, αλλά και Ιταλία) η ανάδειξη αυτών των ακροδεξιών δυνάμεων αποτελεί και έκφραση δυσαρέσκειας τμημάτων της μεγαλοαστικής τάξης που συμπιέζονται από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και αναζητούν απαντήσεις προβάλλοντας τον πιο επιθετικό εθνικισμό, τον ιμπεριαλιστικό.

Η «μεγάλη αναστάτωση» ενόψει των ευρωεκλογών του Ιουνίου και η κρισιμότητα που τους αποδίδουν οι ιμπεριαλιστές και οι αστικές δυνάμεις, στην πραγματικότητα αναφέρονται σε όλα τα παραπάνω ζητήματα. Οι κυρίαρχες δυνάμεις επιδιώκουν να αξιοποιηθούν οι ευρωκάλπες ως εργαλείο, αφενός για την αναστύλωση της -ξεφτισμένης συνολικά στις συνειδήσεις των λαών- «ιδέας» της ΕΕ, και αφετέρου για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στα πολιτικά συστήματα της κάθε χώρας. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι όλες οι ακροδεξιές δυνάμεις επιδίδονται με ζέση στην προεκλογική εκστρατεία και στηρίζουν την «ιδέα» της ΕΕ, χωρίς ίχνος «απομονωτιστικών» διαθέσεων. Αποδείχνουν έτσι ξανά την πλήρη υπόκλισή τους και στο ιμπεριαλιστικό πλαίσιο και στις ανάγκες της αστικής τάξης που η κάθε μια αναφέρεται.

6. Στη χώρα μας, πίσω από την παραρτηματοποίηση της οικονομίας, την αποβιομηχάνιση και τη συρρίκνωση του πρωτογενή τομέα, πίσω από τη διαρκώς μεγαλύτερη ενεργειακή και διατροφική εξάρτηση βρίσκονται τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Αυτά καθοδήγησαν μια ολόκληρη πορεία (44 χρόνων από την ένταξη στην τότε ΕΟΚ) καταστροφής παραγωγικών δυνάμεων και δυνατοτήτων, καταλήστευσης του πλούτου και των υποδομών της χώρας. Οι πολιτικές της ΕΕ βρίσκονται πίσω από το έγκλημα στα Τέμπη, πίσω από τον πνιγμό και την καταστροφή της Θεσσαλίας. Ταυτόχρονα, αυτές οι πολιτικές αποτέλεσαν και την πολιτική πλάτη στην πολύχρονη επίθεση που σαρώνει κατακτήσεις και γκρεμίζει εργασιακά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας. Στο όνομα της «ευρωπαϊκής ιδέας», των «απαιτούμενων δημοσιονομικών προσαρμογών» και του «εναρμονισμού με το ενωσιακό δίκαιο», η άρχουσα τάξη και οι κυβερνήσεις στη χώρα προωθούν και επιβάλλουν χρόνια τώρα τον «εργασιακό μεσαίωνα», τη συντριβή της δωρεάν περίθαλψης και των δωρεάν σπουδών, το ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς, τους μαζικούς πλειστηριασμούς των λαϊκών σπιτιών. Στον ίδιο «λογαριασμό», και στο πλαίσιο της διπλής εξάρτησης από ΗΠΑ και Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, βρίσκονται και τα θηριώδη εξοπλιστικά προγράμματα από Γερμανία και Γαλλία, καθώς και η συμφωνία με τη Γαλλία για στρατιωτική συνδρομή της Ελλάδας στις ανάγκες της ακόμα και στη ζώνη του Σαχέλ!

7. Η άρχουσα τάξη της χώρας έχει κάθε λόγο να παρουσιάζει στον λαό αυτόν τον πραγματικό απολογισμό αντεστραμμένο, να επιδιώκει σταθερά να παρουσιάσει την ΕΕ ως μια προοδευτική νομοτέλεια για τον λαό και τη χώρα. Γιατί είναι δεμένη και εξαρτημένη με χίλια νήματα από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές και τής είναι αδιανόητη η αναπαραγωγή της έξω από αυτό το πλαίσιο. Γιατί με το να είναι μέλος της ΕΕ/ΟΝΕ αντλεί πολιτική ισχύ έναντι της εργατικής τάξης και του λαού. Γιατί τα μεταπρατικά μεγαλοαστικά τζάκια θησαυρίζουν ξεπουλώντας τον πλούτο και τις υποδομές της χώρας, παίρνοντας ποσοστά στα μεγάλα έργα, κάνοντας μεσιτείες και εισαγωγές-εξαγωγές στο πλευρό και ως παράρτημα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Γιατί τα ίδια τζάκια παρασιτούν με τις δόσεις των δισ. ευρώ του «Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης», που πληρώνεται στο πολλαπλάσιο από τον ιδρώτα και τα δικαιώματα των εργατών και του λαού. Γιατί συνολικά το ντόπιο κεφάλαιο αυξάνει τη λεηλασία της εργατικής δύναμης και των λαϊκών εισοδημάτων καθώς οι πλάτες των προστατών στηρίζουν την άγρια καπιταλιστική επίθεση.

Γι' αυτό όλα τα κόμματα του συστήματος (από τα ακροδεξιά ως τα λεγόμενα κεντροαριστερά) βομβαρδίζουν τον λαό απαιτώντας να ξεχάσει, να αγνοήσει τα δεινά που συσσώρευσε και συσσωρεύει από την ένταξη της χώρας στην ΕΕ/ΟΝΕ, και να αναζητήσει (με αυτές ή τις άλλες διαπραγματεύσεις) μέσα σε αυτήν το μέλλον του! Γι' αυτό και στο όνομα της «συνεργασίας των λαών» που τάχα η ΕΕ εκπροσωπεί, η χώρα και οι θάλασσές της μετατρέπονται σε τάφο και σε φυλακή των ξεριζωμένων κομματιών των λαών, ώστε να προστατεύονται τα ευρωπαϊκά σύνορα από τους κατατρεγμένους. Με την ίδια επίκληση (της «συνεργασίας των λαών») η χώρα διατάσσεται σε θέση πολέμου και έχθρας με τους λαούς της περιοχής, ώστε να υπηρετηθούν οι ευρωατλαντικοί προστάτες της!

8. Όλες αυτές οι πολιτικές της ΕΕ διαμορφώνονται και αποφασίζονται σε μυστικές και φανερές συσκέψεις των ιμπεριαλιστικών επιτελείων της, μέσα από τις αντιθέσεις και τους συμβιβασμούς τους και την πάγια επιδίωξή τους να σύρουν με «καρότα» και εκβιασμούς και τις εξαρτημένες αστικές τάξεις του οικοδομήματός τους. Ακόμα και το «τυπικό» των κανονισμών και των διαδικασιών λήψης αποφάσεων προσαρμόζεται όλο και περισσότερο σε αυτήν την πραγματικότητα, καθώς οι επείγουσες ιμπεριαλιστικές ανάγκες απαιτούν μια όλο και πιο ευπροσάρμοστη στα συμφέροντά τους ΕΕ. Πάνω σε αυτή την πραγματικότητα έχει στηθεί η απάτη του λεγόμενου Ευρωκοινοβουλίου, που έχει ρόλο δημοκρατικής διακόσμησης του ιμπεριαλιστικού συνασπισμού. Ωστόσο, ούτε αυτό δεν (θα μπορούσε να) είναι απλώς μια αθώα φάρσα. Τα πρόσφατα (π.χ. Καϊλή) και παλιότερα «σκάνδαλα» αναδείχνουν πως -ως φυτώριο παραγωγής και ανάδειξης στελεχών του μηχανισμού της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών- είναι ταυτόχρονα και πεδίο διαμόρφωσης των χρυσοπληρωμένων λόμπι του ευρωπαϊκού κεφαλαίου για την προώθηση των κάθε είδους συμφερόντων του εντός της ΕΕ, αλλά και σε Αφρική, Μ. Ανατολή, Βαλκάνια.

9. Με βάση όλα τα παραπάνω, είναι πιο φανερό και από τον ήλιο πως οι μεγάλοι αγώνες, τα αιτήματα και τα συμφέροντα των εργατικών-λαϊκών μαζών της Ευρώπης δεν μπορούν να «συναντηθούν» -και πολύ περισσότερο να δικαιωθούν- μέσα στη φυλακή των λαών που οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές συγκρότησαν και ακούει στο όνομα ΕΕ! Τα ταξικά δικαιώματα και η επαναστατική προοπτική των μαζών δεν μπορούν να εκφραστούν σε ένα όργανο όπως το Ευρωκοινοβούλιο, που δεν είναι κατάκτηση των λαών, αλλά ιμπεριαλιστική κατασκευή. Στην καταγγελία αυτής της κατασκευής και στην πάλη ενάντια στην ΕΕ βρίσκεται ο δρόμος της «συνάντησης» των αγώνων, της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της ανάπτυξης της μαζικής πάλης των εργατών και των λαών. Η πάλη αυτή διαμορφώνει όρους επαναστατικής προοπτικής στο βαθμό που χειραφετείται από το πολιτικό πλαίσιο που ορίζει το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα, στο βαθμό που αρνείται να καναλιζαριστεί σε αυτό το πολιτικό πλαίσιο και ανοίγει τους δικούς της δρόμους.

10. Στη χώρα μας, η παρατεταμένη προεκλογική εκστρατεία ενόψει της 9ης του Ιούνη όλων των κομμάτων του επίσημου πολιτικού συστήματος, από τη μια απηχεί την ανάγκη υπεράσπισης της «ευρωπαϊκής ιδέας». Όμως, το ερώτημα «ποια Ευρώπη θέλουμε», που προβάλλουν τα κόμματα του συστήματος και οι συνοδοιπόροι τους, θα ήταν φάρσα αν ο λαός μας δεν ζούσε μια εξελισσόμενη τραγωδία σε βάρος όλων των στοιχειωδών δικαιωμάτων του. Από την άλλη, η παρατεταμένη προεκλογική ένταση απηχεί την επιχείρηση αναστύλωσης του απαξιωμένου στον λαό πολιτικού συστήματος σε ακόμα πιο αντιδραστική βάση. Οι δυνάμεις του συμβιβασμού -όπως η ηγεσία του ΚΚΕ- συμβάλλουν σε αυτή τη δεξιά πορεία, ακόμα και στην πολιτική νομιμοποίηση της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και της απάτης που λέγεται Ευρωκοινοβούλιο, ενώ υποτίθεται ότι καταγγέλλουν την ΕΕ και τις πολιτικές της. Η ηγεσία αυτή έφτασε στο σημείο να ανακαλύψει τον «αριστερό ευρωμονόδρομο»: Χρησιμοποιεί το «ορόσημο» της ευρωκάλπης ως λόγο να ανακοπούν οι μαζικοί αγώνες νεολαίας, αγροτών, εργαζομένων για να δοθεί η «πολιτική μάχη των ευρωεκλογών»!

11. Η πλατιά λαϊκή αποστροφή και δυσαρέσκεια απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, την πολιτική του συστήματος και όλων των κομμάτων που τη στηρίζουν -από τη λεγόμενη κεντροαριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Πλεύση, Νέα Αριστερά) και από ακροδεξιά (Βελόπουλος, Νίκη, Σπαρτιάτες)- δεν χωράει στο «επίσημο γκάλοπ» των ευρωεκλογών. Δεν πρέπει να διαστραφεί με τον εκβιασμό της αποδοχής της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης από την ΕΕ. **Ο λαός δεν έχει κανένα λόγο να συμμεριστεί την αναστάτωση και τις αντιδραστικές διεργασίες του πολιτικού συστήματος. Έχει κάθε λόγο να συνεχίσει στο δρόμο των μαζικών αγώνων και κάθε λόγο να αρνηθεί την ευρωκάλπη, να απέχει από αυτήν. Γιατί αυτή** η εκλογική στάση αντιστοιχεί στην προβολή της αναγκαίας θέσης «ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ». Γιατί αυτή η εκλογική στάση αναδείχνει τη **συνολική άρνηση** της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης από ΝΠΑ και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, την άρνηση του «μονόδρομου» της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της εκμετάλλευσης και των πολέμων, τον οποίο διασφαλίζει το πλαίσιο της εξάρτησης της χώρας.

12. Με βάση τη θέση για **Αποχή από τις ευρωεκλογές** επιδιώκουμε συντονισμό με αγωνιστικές, αριστερές, επαναστατικές δυνάμεις στην Ευρώπη. Στην ίδια βάση, επιδιώκουμε και στη χώρα μας την πιο πλατιά ανάδειξη αυτής της κατεύθυνσης, τον συντονισμό, τη συμπόρευση και την από κοινού διαμόρφωση πολιτικής καμπάνιας για την προβολή της θέσης «ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ», για την άρνηση και την εναντίωση στην ευρωκάλπη και τις αντιδραστικές επιδιώξεις των κομμάτων και των δυνάμεων του συστήματος.

Πλατιά Αποχή στις Ευρωκάλπες, μαζική αντίσταση στην πολιτική της ΕΕ

Στις 6 με 9 του Ιούνη θα πραγματοποιηθούν οι Ευρωεκλογές στις 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ και οι αστικές τάξεις αυτών των κρατών, για μια ακόμα φορά, θα προσπαθήσουν να στήσουν ένα πανηγύρι κατ' επίφαση δημοκρατίας. Θα μασκαρευτούν όλα τα φιλοπόλεμα και εκμεταλλευτικά αστικά κόμματα με τον μανδύα της ελευθερίας και της δημοκρατίας, για να κοροϊδέψουν τους λαούς της Ευρώπης να δώσουν νομιμοποίηση με την ψήφο τους στις πολιτικές τους. Θα συρθούν τα κόμματα της υποταγμένης αριστεράς στο κυνήγι ψήφων και ποσοστών, τα οποία θα εκφράσουν υποτίθεται την αντίθεσή τους στην Ευρώπη των λίγων. Όλοι μαζί θα πάρουν μέρος σε αυτό το θέατρο του παραλόγου, που ανεξάρτητα από τα ποσοστά και τις ψήφους, αυτό που θα ενισχυθεί είναι η κατεύθυνση της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και η κατοχύρωσή της για ακόμα μια φορά στις συνειδήσεις των μαζών.

Το ΚΚΕ(μ-λ) από θέση αρχής καλεί σε ΑΠΟΧΗ από τις εκλογές κοροϊδία της ΕΕ. Αποχή από τη διαδικασία που θα νομιμοποιεί τη συμμέτοχή σε πολέμους, την επικύρωση αντεργατικών νόμων και πολιτικών, που θα προμοτάρει και θα στηρίζει φασιστικές και αντικομουνιστικές πρακτικές. Αποχή από μια διαδικασία όπου όποιο και να είναι το αποτέλεσμά της, η πολιτική προοπτική και λειτουργία αυτού του μορφώματος είναι προαποφασισμένη. Έχει γίνει φανερή η αντίθεση της πλατιάς πλειοψηφίας των λαών τις Ευρώπης στις πολιτικές της ΕΕ χρόνια τώρα. Η ΕΕ όχι απλά δεν εισάκουσε τους λαούς και τους εργαζόμενους, αλλά τους κατέστειλε και τους τιμώρησε για τη στάση τους. Η ΚΑΠ συμπίεσε ασφυκτικά τον αγροτικό πληθυσμό και τον στραγγάλισε οικονομικά. Οι κινητοποιήσεις των αγροτών στην Ευρώπη τους τελευταίους μήνες, που ήταν οι πιο μαζικές των τελευταίων ετών, κατεστάλησαν άγρια και απολογήθηκαν από την ΕΕ και τις βασικές κυβερνήσεις της. Αντίστοιχη μοίρα είχε και το αντιπολεμικό κίνημα. Η εναντίωση των λαών στον πόλεμο στην Ουκρανία και τη συνεχιζόμενη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, που η τελευταία κινητοποίησε εκατοντάδες χιλιάδες στις χώρες της ΕΕ, δεν έγινε ανεκτή. Η μόνη ανοχή που υπήρξε ήταν στις στημένες κινητοποιήσεις συμπαράστασης στη φασιστική κυβέρνησημαριονέτα του Ζελένσκι, που εξυπηρετούσε την ιμπεριαλιστική πολιτική τους στο ματοκύλισμα της Ουκρανίας. Όποιες κινητοποιήσεις κατήγγειλαν τον πόλεμο και τους ιμπεριαλιστές, απαγορευτήκαν και κατεστάλησαν. Αντίστοιχα και οι κινητοποιήσεις για την αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό και την κατοδίκη του φασιστικού κράτους του Ισραήλ, απαγορεύτηκαν και χτυπήθηκαν βάναυσα, παρόλη τη μεγάλη μαζικότητά τους. Η ΕΕ μπροστά σε αυτή τη λαϊκή κινητοποίηση αποφάσισε να επικυρώσει το δικαίωμα του Ισραήλ στην αυτοάμυνα και να υπογράψει τη θανατική καταδίκη του Παλαιστινιακού λαού.

Αυτή η ΕΕ δεν παίρνει διορθώσεις, δεν ανέχεται την άλλη άποψη, δεν εισακούει την άποψη τον πολλών. Αλλά μόνιμα και σταθερά εξυπηρετεί τα συμφέροντα μιας χούφτας εκμεταλλευτών. Το Ευρωκοινοβούλιο δεν αποφασίζει τίποτα το ουσιαστικό, αλλά είναι ένα όργανο το οποίο δίνει απλά το πρόσχημα της δημοκρατίας. Γι' αυτό και είναι καθήκον των δυνάμεων που παλεύουν για την έξοδο της χώρας μας από την ΕΕ, για τη διάλυση αυτού του αντιδραστικού μηχανισμού να προπαγανδίσουν πλατιά και δυνατά την ΑΠΟΧΗ. Με βάση αυτή την αντίληψη, το ΚΚΕ(μ-λ) έχει κάνει πλατύ κάλεσμα σε πολιτικές οργανώσεις και κόμματα της αριστεράς στην Ευρώπη που παλεύουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό και αντιμάχονται τον καπιταλιστικό δρόμο χωρίς αυταπάτες για τον χαρακτήρα του συστήματος στο οποίο ζούμε, να συνυπογράψουν κοινή δήλωση. Να συνυπογράψουν και να παλέψουν πλατιά τη θέση της Αποχής από τις Ευρωκάλπες. Να αναδείξουν την ιμπεριαλιστική διάσταση της ΕΕ, η οποία είναι και η βασική της πλευρά και να παλέψουν ενάντιά της. Να μην συγκαλύψουν με τη συμμετοχή τους την άδικη και εκμεταλλευτική πολιτική της ΕΕ.

Αντίστοιχη πρόταση έχει κατατεθεί και σε δυνάμεις της χώρας μας, γνωρίζοντας βέβαια ότι οι βασικές δυνάμεις της αριστεράς έχουν ακολουθήσει το αφήγημα της συμμετοχής και της ενσωμάτωσης. Ωστόσο, υπάρχει δυναμικό αγωνιστών και οργανώσεων οι οποίες δεν έχουν πατήσει τη μπανανόφλουδα της συμμετοχής στις εκλογές-παρωδία των ιμπεριαλιστών. Αυτές οι δυνάμεις μπορούν σήμερα να δημιουργήσουν ζήτημα στο πολιτικό σκηνικό της χώρας. Να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι ο λαός μας σε μεγάλο βαθμό δεν νομιμοποιεί τη συμμετοχή σε αυτές τις κάλπες και να κάνουν τη μη συμμετοχή του ενεργητική αποχή και καταδίκη της ΕΕ της εκμετάλλευσης, του φασισμού και του πολέμου. Να πάνε κόντρα στην υποταγμένη αριστερά, η οποία πίσω από τις αντι-ΕΕ κορώνες της, με τη συμμετοχή της σέρνεται πίσω από αστικά και ιμπεριαλιστικά αφηγήματα. Που νομιμοποιεί και αυτή από την πλευρά της τον οικονομικό στραγγαλισμό, τη μόνιμη επιτροπεία και τα μνημόνια της ΕΕ. Που συμμετέχει στο αφήγημα (έστω και αν ισχυρίζεται ότι εναντιώνεται σε αυτό) της ενιαίας Ευρώπης, του δημοκρατικού ευρωκοινοβουλίου και σπέρνει αυταπάτες στον λαό μας. Σε αυτή την κατεύθυνση της πλατιάς συσπείρωσης και πάλης, το ΚΚΕ(μ-λ) θα βάλει όλες τις δυνάμεις του για να αναδείξει τα παραπάνω ζητήματα.

Ποιοι κλείνουν τις φοιτητικές κινητοποιήσεις;

Στο πολύ ελπιδοφόρο φοιτητικό κίνημα που ξέσπασε αναδείχθηκαν οι διαθέσεις και οι δυνατότητες της νεολαίας. Μιας νεολαίας που κόντρα στους συσχετισμούς για μήνες διαδήλωνε και εξέφραζε την αντίθεσή της με τα σχέδια της κυβέρνησης και τον νόμο Πιερρακάκη. Φτάνοντας, όμως, στο σημείο αυτή τη βδομάδα να έχουν καλεστεί ελάχιστες γενικές συνελεύσεις και να μην καλείται καμία διαδήλωση σχεδόν σε όλες τις πόλεις, πρέπει να αναζητήσουμε τους υπαίτιους αυτής της κατάστασης.

Η ίδια η κυβέρνηση αρχικά με την πολιτική της προσπάθησε να κλείσει τις κινητοποιήσεις πριν ψηφιστεί ο νόμος, με την επιβολή της τηλεκπαίδευσης-τηλεκαταστολής. Και η επίδραση της τηλε-εξεταστικής ήταν καθοριστική, αφού απομαζικοποίησε εμφανώς και γοργά τις συλλογικές διαδικασίες των φοιτητών. Ακόμα και μετά την ψήφιση, κάνει τα πάντα για να κρατήσει τους φοιτητές με σκυμμένο κεφάλι. Φέρνει αστυνομικές δυνάμεις στα πανεπιστήμια για να τους τρομοκρατήσει, για να σιγουρέψει ότι δεν θα συνεχίσουν τις συνελεύσεις, τις καταλήψεις και τους αγώνες τους γενικότερα. Δεν μπορεί, όμως, να κάμψει τις αγωνιστικές διαθέσεις της νεολαίας.

Οι ευθύνες, βέβαια, δεν βαραίνουν μόνο την κυβέρνηση, τα υπόλοιπα αστικά κόμματα και τις συστημικές παρατάξεις στα πανεπιστήμια.

Η ψήφιση του νόμου Πιερρακάκη εκτός των άλλων αποκάλυψε και τις πραγματικές διαθέσεις της ρεφορμιστικής αριστεράς. Μετά το μεγαλειώδες πανελλαδικό φοιτητικό συλλαλητήριο, οι δυνάμεις του ρεφορμισμού με τις προτάσεις, τα αιτήματα και την τοποθέτησή τους συνέβαλαν καθοριστικά στο να αποκλιμακωθεί και να ξεφουσκώσει το φοιτητικό κίνημα.

Μετά την πανελλαδική διαδήλωση, ακολούθησαν δύο διαφορετικοί συντονισμοί φοιτητικών συλλόγων. Με τα δελτία τύπου-αποφάσεις τους προδίκαζαν το κλείσιμο των κινητοποιήσεων. Ο «συντονισμός των φοιτητικών συλλόγων της ΠΚΣ» αποφάσισε τον τερματισμό των συνελεύσεων, των διαδηλώσεων και των καταλήψεων. Τα πλαίσια που κατέβασαν σε μια σειρά από γενικές συνελεύσεις στηρίχτηκαν μέχρι και από τη ΔΑΠ! Οι «συνελεύσεις-καταλήψεις-διαδηλώσεις» δεν περιλαμβάνονται προφανώς στις πολύμορφες δράσεις που ανακοινώνουν κάθε φορά που θέλουν να κλείσουν έναν αγώνα. Έτσι σαμπόταραν γενικές συνελεύσεις που έκριναν ότι θα έχαναν και δεν κάλεσαν καν στην επόμενη φοιτητική διαδήλωση (14/3), γιατί θα λειτουργούσε αποκλιμακωτικά... Αυτή την ξεδιάντροπη στάση κράτησε η πρώτη δύναμη στα πανεπιστήμια.

Οι δυνάμεις των ΕΑΑΚ κράτησαν αντίστοιχη στάση, με τη διαφορά, ότι το κίνημα θα έπρεπε να κλείσει με τους δικούς τους όρους. Έτσι ο «συντονισμός των συλλόγων τους» στις 8/3 αποφάσισε μία ακόμη κινητοποίηση πριν το τέλος. Καμία επόμενη συνέλευση ή διαδήλωση δεν έχει καλεστεί ή συζητηθεί... Το βάρος μετατέθηκε από τις κινητοποιήσεις στο κέντρο της κάθε πόλης είτε στα γραφεία της CVC στην Αθήνα (fund που θα συμμετάσχει στην ίδρυση ιδιωτικών σχολών) είτε στο υπουργείο Παιδείας.

Κοινός τόπος της τοποθέτησης και της στάσης της ΚΝΕ και των ΕΑΑΚ, η υποταγή στον αρνητικό συσχετισμό σε βάρος του φοιτητικού κινήματος, οι λογικές ηττοπάθειας και απογοήτευσης που τους χαρακτηρίζουν, η ανεμπιστοσύνη στις φοιτητικές μάζες. Αυτά τους έχουν οδηγήσει (εδώ και χρόνια) στα αιτήματα «να μείνει ο νόμος στα χαρτιά» και «να μην εφαρμοστεί ο νόμος», που δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να δώσουν απαντήσεις και διέξοδο στον φοιτητόκοσμο. Γιατί έχουν ήδη αποδεχτεί την ψήφιση και την εφαρμογή του νόμου, αρνούνται το καθήκον της ανατροπής και δεν βλέπουν σε τελική ανάλυση τις λύσεις στο μαζικό αγωνιστικό κίνημα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς κλείνουν αγώνες με τέτοιους όρους. Καταδικάζουν (όπως καταδίκαζαν) το δυναμικό που κινητοποιήθηκε τους τελευταίους δύο μήνες στην ακινησία. Λοβοτομούν τις αγωνιστικές διαθέσεις που υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν. Σπέρνουν την απογοήτευση στον φοιτητόκοσμο. Καλλιεργούν μπόλικες αυταπάτες, κοιτώντας όλοι τις ευρωεκλογές που έρχονται. Τι να τους κάνεις τους αγώνες, όταν έχεις να δώσεις τη μάχη της κάλπης; Και ακόμα χειρότερα, τη μάχη της ευρωκάλπης...

Οι λογικές της ήττας και της απογοήτευσης που χαρακτηρίζουν τις δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς τις έχουν στρέψει (ακόμα περισσότερο) στο μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο. Κυνηγούν τις πρυτανείες (οι οποίες έχουν ήδη τοποθετηθεί υπέρ του νόμου) για να αποσπάσουν τοποθέτηση στήριξης. Χαιρετίζουν τους καθηγητάδες που κάνουν προσφυγή στο ΣτΕ (που έκρινε συνταγματική την πανεπιστημιακή αστυνομία και τον νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη), καλλιεργώντας ακόμα περισσότερες αυταπάτες για την αστική δικαιοσύνη.

Οι λογικές και οι πρακτικές της ρεφορμιστικής αριστεράς, που κλείνουν τους αγώνες των φοιτητών, έχουν ήδη ηττηθεί. Το φοιτητικό κίνημα μπορεί και πρέπει να παλέψει μέχρι την οριστική ανατροπή του νόμου. Το έχει πετύχει στο παρελθόν. Μπορεί να το πετύχει και σήμερα.

Οι φοιτητικές μάζες, ο λαός και η νεολαία, που εδώ και δύο μήνες διαδηλώνουν ενάντια στο τσάκισμα του λαϊκού δικαιώματος στις σπουδές, απαιτούν αυτός ο αγώνας να συνεχιστεί. Κόντρα στις επιδιώξεις των συστημικών δυνάμεων και τις ανεπάρκειες της ρεφορμιστικής αριστεράς, οι φοιτητές με τους πραγματικούς τους συμμάχους μπορούν να νικήσουν.

Πόσες πιστοποιήσεις κάνουν έναν απόφοιτο λυκείου;

Συνεχίζονται οι αντιδραστικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης της ΝΔ στον χώρο της εκπαίδευσης, προχωρώντας το Υπουργείο Παιδείας σε νέες εισηγήσεις που αφορούν τις προϋποθέσεις για την απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου στα Λύκεια. Στο πλαίσιο του διαλόγου που διεξάγεται για τη «μεγάλη μεταρρύθμιση στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση», έρχεται να προστεθεί στο προαναγγελμένο -από την κυβέρνηση- εξεταστικό κάτεργο του νέου λυκείου η προϋπόθεση της πιστοποίησης γνώσης των αγγλικών και της πληροφορικής για την απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου. Δεν πρόκειται για «φετινή έμπνευση» του Κυριάκου Πιερρακάκη, καθώς ήδη από το 2017 το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, ως αρμόδιος φορέας του Υπουργείου Παιδείας για τον σχεδιασμό των αντιδραστικών μεθοδεύσεων στην εκπαίδευση, έκανε λόγο για πλάνο ενσωμάτωσης της πιστοποίησης της αγγλικής γλώσσας, ως πρώτης ξένης γλώσσας στο σχολείο από την Α' Λυκείου. Η επίθεση των κυβερνήσεων στην εκπαίδευση κλιμακώνεται και είναι σίγουρο πως για την απόκτηση των εν λόγω πιστοποιήσεων οι μαθητές θα αναγκάζονται να στραφούν σε περισσότερα φροντιστήρια για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν, αφήνοντας στο περιθώριο όλους εκείνους που δεν θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να ξεπεράσουν ακόμη έναν ταξικό φραγμό.

Τα εμπόδια για τους μαθητές των φτωχών και λαϊκών στρωμάτων πολλαπλασιάζονται. Η κυβέρνηση προσπαθεί με γοργούς ρυθμούς να ξεδιπλώσει την ατζέντα της επίθεσης στα σχολεία. Αναφέρεται πως το Εθνικό Απολυτήριο θα «εγκαινιαστεί» από τους μαθητές που θα φοιτήσουν στην Α' Λυκείου το επόμενο σχολικό έτος, οι οποίοι θα πρέπει να αντιμετωπίσουν και στις τρεις τάξεις του λυκείου ένα εξεταστικό κάτεργο αντίστοιχο των πανελλαδικών, με θέματα από την Τράπεζα Θεμάτων και ειδικό συντελεστή βαρύτητας ανά τάξη (μεγαλύτερος στη Γ' και μικρότερος στην Α' Λυκείου), ενώ παράλληλα προβλέπεται ο προσδιορισμός του αριθμού των εισακτέων στην τριτοβάθμια από τα τμήματα των Πανεπιστημίων. Με ψηφισμένο πλέον τον νόμο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια, συνεχίζεται να εφαρμόζεται το σκληρά ταξικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών όχι απλά θα πετιούνται εκτός των Πανεπιστημίων, αλλά και από τα Γενικά Λύκεια, προβάλλοντας η κυβέρνηση σαν εναλλακτική τη διοχέτευση προς την επαγγελματική εκπαίδευση και τη μαθητεία.

Η αντίσταση των μαθητών για να μην περάσουν τα νέα μέτρα και για να ανατραπούν όλοι οι αντιλαϊκοί ψηφισμένοι νόμοι στην εκπαίδευση αποτελεί αναγκαιότητα. Μέσα από τα 5μελή και τα 15μελή συνδικαλιστικά τους όργανα, με όπλα τις γενικές συνελεύσεις, τις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις, πρέπει να πάρουν αποφάσεις για τη συνέχιση του αγώνα! Πλάι στους φοιτητές που επί μήνες έδωσαν έναν μαζικό και μαχητικό αγώνα για να μην περάσει ο νόμος Πιερρακάκη. Δίπλα στους εκπαιδευτικούς που τρομοκρατούνται επειδή διεκδικούν εργασιακά δικαιώματα και σέρνονται σε δίκες για τη συνδικαλιστική τους δράση. Ο αγώνας ενάντια στην παιδεία των λίγων και εκλεκτών είναι υπόθεση πάλης όλου του λαού.

Αυστηρό πλαίσιο για τις απουσίες και ποινές σε μαθητές και γονείς για τις καταλήψεις!

Το υπουργείο Παιδείας ετοιμάζει σχέδιο αυστηροποίησης του πλαισίου των απουσιών, με την επαναφορά του διαχωρισμού σε δικαιολογημένες και αδικαιολόγητες, καθώς και αυστηροποίηση του ποινολογίου των μαθητών. Μέσα από τη θεσμοθέτηση ειδικής διάταξης, θα προβλέπονται μάλιστα ποινικές και οικονομικές ευθύνες για τους μαθητές που συμμετέχουν στις καταλήψεις, αλλά και για τους γονείς τους! Στις ανακοινώσεις του ορίζονται ως ποινές μέχρι και πενθήμερες αποβολές ή αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος, αφαιρώντας τους δια παντός τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο αρχικό τους σχολείο.

Αυτά τα σχέδια του Υπουργείου έρχονται να συμπληρώσουν τον καταιγισμό μέτρων στην εκπαίδευση που έχουν εξαπολύσει και χτυπούν τα δικαιώματα μαθητών και φοιτητών. Δεν είναι τυχαίο που ανακοινώνονται ύστερα από την ψήφιση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και την ανακοίνωση βάναυσων μέτρων, όπως το εθνικό απολυτήριο, που ισοδυναμεί με «πανελλήνιες σε όλο το Λύκειο»! Ετοιμάζουν το οπλοστάσιό τους, για να κάμψουν τους μαθητικούς αγώνες και συνολικά οποιαδήποτε αντίσταση τολμήσει να βάλει φραγμό στα σχέδιά τους. Μέσα από τα μέτρα διαχείρισης των απουσιών και των ποινών που έχουν εξαγγείλει, στοχοποιούνται ευθέως μαθητές αγωνιστές για τη συμμετοχή τους σε καταλήψεις, την ίδια ώρα που διώκονται εκπαιδευτικοί για τη συνδικαλιστική τους δράση και οι αγώνες των φοιτητών χτυπιούνται βάναυσα από τις δυνάμεις καταστολής.

Η επιβολή αυτών των αυστηρών μέτρων σε ένα εξοντωτικά εντατικοποιημένο σχολικό περιβάλλον έχει ως στόχο να δημιουργήσει όρους πειθάρχησης στους μαθητές, ώστε να μην μπορούν να σηκώσουν κεφάλι. Θέλουν οι μαθητές να εμπεδώσουν την τιμωρία, τις ποινές αν τολμήσουν να αγωνίζονται, να τους δώσουν εφ' όρου ζωής το μάθημα της υποταγής! Αυτά τα μέτρα είναι η συνέχεια της όλης προσπάθειας του Υπουργείου και των διευθύνσεων να τρομοκρατήσουν με διάφορα τεχνάσματα τους μαθητικούς αγώνες, από τα τηλε-μαθήματα για να σπάσουν οι καταλήψεις μέχρι τις εφόδους της αστυνομίας στα σχολεία και τις προσαγωγές μαθητών.

Οι αγώνες μαθητών-φοιτητών-εκπαιδευτικών είναι δίκαιοι και μπορούν να νικήσουν, γι' αυτό και το σύστημα τούς φοβάται και τους τρομοκρατεί με κάθε μέσο. Είναι ανάγκη οι μαθητές και οι γονείς να συζητήσουν και να οργανωθούν! Οι σύλλογοι γονέων να κινητοποιηθούν απέναντι σε αυτά τα μέτρα τρομοκρατίας στα παιδιά του λαού που αγωνίζονται αλλά και στις οικογένειες τους. Οι μαθητές θα σπάσουν τον τρόμο μέσα από τους αγώνες τους, με συνελεύσεις και καταλήψεις να μην αφήσουν το νομοσχέδιο Πιερρακάκη να περάσει, να εναντιωθούν στο Εθνικό Απολυτήριο που θέτει τους πιο βάναυσους ταξικούς φραγμούς σε όλο το Λύκειο για το απολυτήριο και την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση!

Διώξεις και απειλές για διαγραφές φοιτητών

Η ένταση της καταστολής δεν μπορεί να «πείσει» τη νεολαία να υποταχθεί

Η εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στη Σχολή Θετικών Επιστημών (ΣΘΕ) του ΑΠΘ, το μεσημέρι του Σαββάτου 16/3 για την εκκένωση των καταλήψεων που τελούνταν σε τμήματα εντός της και η σύλληψη 49 φοιτητών αποτελεί σοβαρό δείγμα του ρεβανσισμού του συστήματος απέναντι στο φοιτητικό κίνημα.

Χρησιμοποιώντας σαν αφορμή φθορές έξω από τη «βιβλιοθήκη» στο πρώην στέκι του Βιολογικού (που εδώ και 2 χρόνια από όταν εκκενώθηκε, ακόμα... γίνεται βιβλιοθήκη), αστυνομικές δυνάμεις εισέβαλαν στον χώρο της ΣΘΕ την ώρα που πραγματοποιούνταν δράση στα πλαίσια της κατάληψης του Σ.Φ. Γεωλογίας, συλλαμβάνοντας μαζικά φοιτητές, στους οποίους απέδωσαν κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης και απείθεια. Μάλιστα, οι συλληφθέντες φοιτητές κρατήθηκαν στη ΓΑΔΘ μέχρι και τη Δευτέρα 18/3, λέγοντάς τους ότι *«μπροστά στους 2 μήνες που κρατάνε την κατάληψη, οι 2 μέρες κράτησης δεν είναι τίποτα»*. Είναι σαφές ότι ο πραγματικός λόγος αυτής της επιχείρησης καταστολής δεν είναι καμία φθορά κτηρίου ή «παράνομη ενέργεια». Έψαχναν μόνο μια αφορμή, μέχρι και αυτή του... «πυρηνικού ριφιφί», ή ό,τι άλλο μπορούσαν να σκαρφιστούν, για να δικαιολογήσουν την εισβολή και την άγρια καταστολή.

Το χρονικό της εκκένωσης και του οργίου συλλήψεων στη ΣΘΕ δεν είναι τυχαίο. Σε μια φάση όπου το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται σε υποχώρηση, το σύστημα βρήκε την ευκαιρία να πάρει τη «ρεβάνς», να χτυπήσει όποια ψεγάδια καταλήψεων και αντιστάσεων έχουν παραμείνει στις σχολές. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη εκκένωση κατάληψης που έχει δει το φοιτητικό κίνημα στον δίμηνο αγώνα του ενάντια στον, πλέον ψηφισμένο, νόμο Πιερρακάκη. Η εκκένωση της κατάληψης της Νομικής στην Κομοτηνή, της Νομικής του ΑΠΘ, αλλά και της Πρυτανείας, πριν από λίγες εβδομάδες έδειξαν τις κυβερνητικές διαθέσεις. Μέχρι και στις Φοιτητικές Εστίες του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΦΕΠΑ) εισέβαλαν, συλλαμβάνοντας 3 φοιτητές και αποδίδοντάς τους 3 κατηγορίες. Το σύστημα φοβάται τη φοιτητική νεολαία που, εδώ και 2 μήνες, βρίσκεται στους δρόμους και αγωνίζεται. Ιδιαιτέρως, δεν ανέχεται τους φοιτητές που, ακόμη και μετά την ψήφιση του νόμου, επιμένουν να βγαίνουν στον δρόμο για να τον ανατρέψουν.

Το φοιτητικό κίνημα, λοιπόν, καλείται να τα βάλει με θεούς και δαίμονες. Πρώτα και κύρια, καλείται να τα βάλει με το σύστημα, που όλο και οξύνει τις μεθόδους καταστολής του. Η άμεση καταστολή και το σπάσιμο των καταλήψεων αποτελεί συνέχεια όλων των υπόλοιπων μεθόδων καταστολής, με πρώτη και κύρια την αξιοποίηση των τηλε-εξετάσεων και των τηλε-μαθημάτων, που αποτέλεσε έναν ύπουλο τρόπο να απομαζικοποιηθούν και να σπάσουν οι καταλήψεις χωρίς γάτα και ζημιά. Η καταστολή των διαδηλώσεων με άγριο τρόπο, τα χημικά και το «κυνηγητό» φοιτητών μέσα στο Άσυλο δεν αρκούν στο σύστημα. Τώρα βρίσκει την ευκαιρία για την ενεργοποίηση και την αξιοποίηση των πειθαρχικών διώξεων του νόμου Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη (4777). Ήδη η κυβέρνηση, δια στόματος Μητσοτάκη, και η ΠτΔ, Κ. Σακελλαροπούλου, ζήτησαν την εφαρμογή για πρώτη φορά των έσχατων πειθαρχικών διώξεων που προβλέπει ο Νόμος Κεραμέως, δηλαδή της διαγραφής (μεταξύ μιας σειράς άλλων ποινών) στην περίπτωση των 49 συλληφθέντων φοιτητών, αλλά και σε μελλοντικές αντίστοιχες περιπτώσεις «παράνομων» ενεργειών. Το φοιτητικό κίνημα, λοιπόν, στον αγώνα του ενάντια στον νόμο Πιερρακάκη, θα κληθεί να αντιπαρατεθεί και με τις διατάξεις του νόμου 4777 (που ήδη κομμάτια του, όπως αυτό της ΕΒΕ, εφαρμόζονται), με τις διαγραφές και τα πειθαρχικά, αλλά και με όλο το κατασταλτικό οπλοστάσιο που έχει το σύστημα στα χέρια του.

Καλείται, από την άλλη, να τα βάλει και με τους ψεύτικους φίλους του. Με ευθύνη των κύριων ρεφορμιστικών δυνάμεων (ΚΝΕ-ΑΡΙΣ) που κήρυξαν παύση του κινήματος, αλλά και όλων των υπόλοιπων που βλέπουν την πάλη για την ανατροπή του νόμου ως κάτι το «ουτοπικό», οι φοιτητές, που κινητοποιήθηκαν με επιμονή όλο το προηγούμενο διάστημα, έμειναν ξεκρέμαστοι. Από τη μία ΚΝΕ-ΑΡΙΣ κάνουν λόγο για «πολύμορφες δράσεις πέραν της κατάληψης», οι οποίες από ό,τι φαίνεται δεν συμπεριλαμβάνουν καν... τη διαδήλωση. Μάλιστα, στην πλειοψηφία των συλλόγων πανελλαδικά, αυτές οι δυνάμεις είναι που συσπειρώνουν πλέον τα πλαίσια «αντι-κατάληψης», ενώ με το ζόρι (έως καθόλου) στήριξαν τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους συλληφθέντες φοιτητές. Από την άλλη, η ΑΡΑΣ και μια σειρά άλλες δυνάμεις βγαίνουν με τη σημαία του «να μείνει ο νόμος στα χαρτιά». Λες και δεν είδαμε με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής τι συμβαίνει με τους νόμους που «έμειναν στα χαρτιά». Κάποια στιγμή το σύστημα τους εφαρμόζει!

Κόντρα, λοιπόν, σε αυτές τις λογικές, το φοιτητικό κίνημα πρέπει να στυλώσει τα πόδια του και να συνεχίσει τον αγώνα για την ανατροπή του νόμου Πιερρακάκη. Να συνεχίσει με εκ νέου γενικές συνελεύσεις, που θα παίρνουν αποφάσεις συνέχισης του αγώνα με νέες καταλήψεις και διαδηλώσεις. Το φοιτητικό κίνημα έχει δείξει ότι μπορεί να ανατρέψει μέχρι και ψηφισμένους νόμους, και καμία δύναμη - συστημική ή ρεφορμιστική- δεν μπορεί να το διαψεύσει αυτό!

Και αυτή είναι που θα αποτελέσει και την πραγματική απάντηση στην τρομοκρατία και την καταστολή. Αυτή είναι που θα αποτελέσει την πραγματική απάντηση στις ανυπόστατες κατηγορίες των 49 συλληφθέντων της ΣΘΕ και στις απειλές για πειθαρχικές διώξεις και διαγραφές φοιτητών. Το φοιτητικό κίνημα μόνο με τις μαζικές του διαδικασίες μπορεί να «προστατευτεί» και να απαντήσει την τρομοκρατία! Με μαζικές γενικές συνελεύσεις που θα παίρνουν αποφάσεις αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, θα απαιτούν την αθώωσή τους και που θα παίρνουν αποφάσεις συνέχισης του αγώνα μέχρι τη νίκη!

Προετοιμάζουν τους λαούς για να αλεστούν στον πόλεμο, γι' αυτό ντύνουν τη γυναίκα στο χακί

Στη δεξίωση των ενόπλων δυνάμεων για την Ημέρα της Γυναίκας αποκάλυψε ο υπουργός Άμυνας τα σχέδια της κυβέρνησης για τη στράτευση των γυναικών. Εξήγησε πως θα ενεργοποιηθεί ο νόμος Αβέρωφ του 1977, που προέβλεπε τη στρατιωτική θητεία γυναικών και ότι θα γίνουν αλλαγές στον στρατό σύμφωνα με το φιλανδικό μοντέλο, το οποίο περιλαμβάνει σύντομη στρατιωτική εκπαίδευση αντρών και γυναικών από την ηλικία των 18 έως 29 ετών και εφεδρεία όλων μέχρι τα 60 τους χρόνια. Και οι γυναίκες, λοιπόν, στο χακί, για να φτιαχτεί ο «στρατός των πολιτών» που θα αντιμετωπίσει τους «γείτονες εχθρούς»! Δηλαδή, στρατιωτικοποίηση της ζωής στα πρότυπα των χωρών της σκανδιναβικής χερσονήσου. Κάποιοι δε διστάζουν να προβάλουν ως πρότυπο το στρατοκρατικό Ισραήλ.

Κάθε αστική τάξη έχει το δικό της αφήγημα για να αποκοιμίζει τον λαό και να τον σέρνει άβουλο στο ανθρωποθυσιαστήριο του πολέμου. Η Σουηδία και η Νορβηγία κάλεσαν τους πολίτες τους, άντρες και γυναίκες, να προετοιμάζονται και να εκπαιδεύονται για πόλεμο. Η Δανία πρόσφατα αποφάσισε την υποχρεωτική στράτευση γυναικών. Στον γενικευμένο πόλεμο που σέρνουν ΗΠΑ, Ρωσία και οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές την ανθρωπότητα, προορίζουν τις νέες γυναίκες για θυσία στο πεδίο των μαχών και τις υπόλοιπες τις θέλουν υποταγμένες. Ως μάχιμες και ως άμαχες, οι γυναίκες θα βρεθούν σε τραγική θέση. Η δεινή θέση της γυναίκας στον πόλεμο θα μεγαλώσει τα δεινά για τα παιδιά, τη νεολαία και για τους λαούς συνολικά.

Ο αστικός στρατός δεν δίνει όπλα στον λαό για να παλέψει για τα ιδανικά του και την ελευθερία του. Δεν τον οπλίζει, αλλά τον αφοπλίζει. Υπάρχει για να εγγυάται την εξουσία της αστικής τάξης απέναντι στον εχθρό λαό, για να την προστατεύει από τις ορέξεις και τις διεκδικήσεις των αστικών τάξεων άλλων χωρών και να προωθεί τις δικές της διεκδικήσεις. Γυναίκες και άντρες δεν πρέπει να κατατάσσονται εθελοντικά σε αυτόν. Οι εχθροί της αστικής τάξης δεν είναι εχθροί του λαού, εχθροί του είναι οι ιμπεριαλιστές που την προστατεύουν.

«Το μισό του πληθυσμού» δεν μπορεί να λείπει από την προσπάθεια της κυβέρνησης να αναβαθμίσει το αξιόμαχο του στρατεύματος, είπε η υφυπουργός Οικογένειας, η οποία τόνισε πως *«με τη στρατιωτική θητεία η γυναίκα χτίζει την ισοτιμία της με τον άντρα»*. Όμως ο πόλεμος απαιτεί συμμόρφωση και απόλυτη υποταγή κάθε λαού στα κελεύσματα της αστικής τάξης της χώρας του και αυτό σημαίνει πως θα οξύνει κάθε είδους αντιθέσεις και ανισότητες και φυσικά την αντίθεση των δύο φύλων. Η γυναίκα δεν χρειάζεται να αποδείξει τις ικανότητες της πολεμώντας ενάντια σε άλλους λαούς. Το ότι μπορεί να πολεμήσει το έχει αποδείξει με τη συμμετοχή της στον ΕΛΑΣ και στον ΔΣΕ. Μπορεί και πρέπει να πολεμήσει ξανά ενάντια στην αστική εξουσία και τους ιμπεριαλιστές.

Τα σχέδια της κυβέρνησης για στράτευση των γυναικών, που μπορεί να είναι στην αρχή σε εθελοντική βάση, αλλά δεν κρύβουν ότι μπορεί να πάρουν και υποχρεωτικό χαρακτήρα, πρέπει να αποτραπούν. Το μπόλιασμα των αγώνων του λαού και ιδιαίτερα της νεολαίας με αντιπολεμικά αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά και η ανασυγκρότηση του γυναικείου κινήματος είναι επείγουσα ανάγκη.

Παλαιστίνη

Ενεργή η διελκυστίνδα μεταξύ ΗΠΑ και Ισραήλ ενώ η σφαγή συνεχίζεται

Έχουμε μπει πια στον έκτο μήνα της γενοκτονικής σφαγής του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ ενάντια στον λαό της Παλαιστίνης στη Λωρίδα της Γάζας. Οι ασταμάτητοι καθημερινοί βομβαρδισμοί μετατρέπουν την περιοχή σε ερείπια γεμάτα από δολοφονημένους αμάχους, ενώ εγκρίθηκε από το πολεμικό συμβούλιο του Ισραήλ και η εισβολή στη Ράφα. Ταυτόχρονα, το Ισραήλ χρησιμοποιεί την πείνα σαν όπλο ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, αλλά και όπως επισημαίνουν αρκετοί αναλυτές, σαν εργαλείο πίεσης στις διαπραγματεύσεις με τη Χαμάς. Στην ίδια κατεύθυνση -της πίεσης- χρησιμοποιούν οι σιωνιστές και την απειλή της εισβολής στη Ράφα, που πάντως απηχεί συνάμα και τη βούληση της ακραίας αντιδραστικής ομάδας σιωνιστών που κυβερνά το Ισραήλ και που έχει ενσωματώσει στις πολιτικές της τις πρακτικές των Γερμανών Ναζί.

Μάξιμουμ στόχος των σιωνιστών, η χρησιμοποίηση της γενοκτονικής πολιτικής σαν μέσο για τον μαζικό εκτοπισμό των Παλαιστινίων από τη Λωρίδα της Γάζας. Αυτός ο στόχος, παρά τα δεινά του παλαιστινιακού λαού, δεν είναι καθόλου εύκολα επιτεύξιμος, όχι κυρίως γιατί βρίσκει τα αντιδραστικά αραβικά καθεστώτα απέναντι για να «μην φορτωθούν το πρόβλημα». Αλλά γιατί ο λαός της Γάζας αρνείται επίμονα και με γενναιότητα να εγκαταλείψει τον τόπο που ζει και να γίνει για δεύτερη φορά πρόσφυγας.

Μίνιμουμ στόχος, η δημιουργία προϋποθέσεων για κατατεμαχισμό της Λωρίδας της Γάζας σε στρατιωτικά επιτηρούμενες περιοχές στα πρότυπα των γκέτο που έχουν δημιουργήσει στη Δυτική Όχθη (που με τη σειρά τους είναι μια, εξελιγμένη και αναβαθμισμένη σε βαρβαρότητα, αντιγραφή των εβραϊκών γκέτο που έφτιαξαν οι ναζί). Θεωρούν ότι έτσι θα μπορέσουν να υλοποιήσουν μια έστω πιο αργόσυρτη διαδικασία εκτοπισμού του παλαιστινιακού λαού από τη γη του. Άλλωστε, αυτή η διαδικασία συμβαίνει σε ενεστώτα χρόνο στην, κομματιασμένη σε ασφυκτικά επιτηρούμενες περιοχές από τις προδοτικές συμφωνίες του Όσλο, Δυτική Όχθη. Για του λόγου το αληθές, ο ρυθμός δημιουργίας νέων σπιτιών εποίκων στην παλαιστινιακή γη έχει εκτοξευθεί: από τον Οκτώβριο του 2022 έως τον Οκτώβριο του 2023, καταγράφηκαν 24.500 νέες οικιστικές μονάδες εποίκων. Παράλληλα, φαίνεται πως για παν ενδεχόμενο οι σιωνιστές έχουν προσεγγίσει φατρίες μέσα στη Λωρίδα της Γάζας, για να διαμορφώσουν, όπως πριν το 2005, ένα δίκτυο δωσίλογων, μέσω των οποίων να εμπεδώνουν την ισραηλινή κατοχή στην περιοχή.

ΗΠΑ: εμπλοκή και στοχεύσεις

Ο υπότιτλος δεν αναφέρεται στην εμπλοκή των ΗΠΑ στη σφαγή που εξελίσσεται μέσω της συνεχιζόμενης και μαζικής τροφοδοσίας με κάθε φονικό σιδερικό προς το σιωνιστικό Ισραήλ. Αυτή συνεχίζεται και θα συνεχιστεί και μάλλον αποτελούν μοχλό πίεσης οι φήμες πως ενδέχεται οι ΗΠΑ να σταματήσουν τη στρατιωτική βοήθεια προς το Τελ Αβίβ.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός, βλέποντας να διακυβεύονται τα στρατηγικά του συμφέροντα στη Μέση Ανατολή από την πολιτική Νετανιάχου, παράλληλα με τη στήριξη που παρέχει στους σιωνιστές, έχει το τελευταίο διάστημα εμπλακεί εντείνοντας ξανά την πίεση και τους εκβιασμούς στη σιωνιστική ηγεσία. Μετά τις αλλεπάλληλες δηλώσεις ή «διαρροές» με ανοιχτά μικρόφωνα του Μπάιντεν και του Μπλίνκεν, ήρθε ο επικεφαλής των Δημοκρατικών και πρόεδρος της αμερικανικής Γερουσίας, Τζακ Σούμερ, να δηλώσει πως το Ισραήλ πρέπει να πάει σε εκλογές και να αντικατασταθεί ο Νετανιάχου, μιας και αποτελεί εμπόδιο για την ειρήνη. Ο ίδιος ο Σούμερ, όπως και συνολικά η αμερικανική κυβέρνηση, απαίτησαν παράλληλα μια «νέα» Παλαιστινιακή Αρχή. Μάλιστα, ο ανεκδιήγητος Μαχμούντ Αμπάς έσπευσε αμέσως να υπακούσει στις αμερικανικές προσταγές, αλλάζοντας τον πρωθυπουργό της ΠΑ με έναν γνωστό για τις διασυνδέσεις του με τις ΗΠΑ και πρώην στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας. Γι' αυτό και πολύ σωστά, σημαντικές παλαιστινιακές οργανώσεις (Χαμάς, ισλαμική Τζιχάντ, Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Κίνημα Εθνικής Πρωτοβουλίας) κατήγγειλαν απερίφραστα *«τα νέα προδοτικά κόλπα»* του Αμπάς, την στιγμή που *«η ύψιστη εθνική προτεραιότητα τώρα είναι η αντιμετώπιση της βάρβαρης σιωνιστικής επιθετικότητας και του γενοκτονικού και λιμοκτονικού πολέμου της Κατοχής ενάντια στον λαό μας στη Λωρίδα της Γάζας και η αντιμετώπιση των εγκλημάτων των εποίκων της στη Δυτική Όχθη και την υπό κατοχή Αλ-Κουντς (σ.σ. Ιερουσαλήμ) -ιδιαίτερα στο Τέμενος Αλ-Αξσα- και των σημαντικών κινδύνων που αντιμετωπίζει η εθνική μας υπόθεση -στην πρώτη γραμμή των οποίων βρίσκεται ο εξελισσόμενος κίνδυνος του εκτοπισμού»*.

Οι Αμερικάνοι φαίνεται ότι θα ήθελαν με μια διπλή αντικατάσταση (κυβέρνησης Ισραήλ, Παλαιστινιακής Αρχής) να αναστήσουν το σχέδιο ενός κράτους Μπαντουστάν για τους Παλαιστίνιους, προτεκτοράτο του Ισραήλ, των αραβικών καθεστώτων και φυσικά δικό τους και σε δεύτερο χρόνο να ανοίξουν τον δρόμο για την επαναφορά σε πρώτο πλάνο της προσέγγισης Ισραήλ-Αραβικών καθεστώτων, με στόχο το Ιράν και στο βάθος τη Ρωσία και την Κίνα.

Επιπλέον, αδίστακτοι καθώς είναι, χρησιμοποιούν και την «ανθρωπιστική βοήθεια» για να αποκτήσουν μεταφορικά και κυριολεκτικά άμεση πρόσβαση στη Λωρίδα της Γάζας. Με την ελληνοκυπριακή ηγεσία, διπλά δουλική σε ΗΠΑ και Ισραήλ και ακολουθώντας πιστά την άρχουσα τάξη της χώρας μας, να έχει μετατρέψει την Κύπρο σε ξέφραγο αμπέλι των σιωνιστών και ταυτόχρονα να βάζει πλάτη στους αμερικανικούς σχεδιασμούς για την παρουσία τους στην περιοχή. Ας σημειώσουμε εδώ ότι μέσω της επιχείρησης «Αμάλθειας» μεταφέρθηκαν στη Λωρίδα μόλις 200 τόνοι τρόφιμα, όσα δηλαδή μπορούν να μεταφέρουν 10 φορτηγά από την ξηρά, την ίδια στιγμή που το Ισραήλ αρνείται την είσοδο στη Λωρίδα εκατοντάδων φορτηγών από το πέρασμα της Ράφα.

Ταυτόχρονα και παράλληλα με τα προηγούμενα, οι ΗΠΑ πιέζουν ασφυκτικά τη σιωνιστική ηγεσία να γυρίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, μιας και είναι αυτή που συνεχώς τις τορπιλίζει. Έτσι, η πίεση των ΗΠΑ αλλά και οι σοβαρές αντιθέσεις στο εσωτερικό του πολεμικού συμβουλίου και της σιωνιστικής κυβέρνησης, λόγω του βαλτώματος της στρατιωτικής εισβολής, είχαν σαν αποτέλεσμα η σιωνιστική διαπραγματευτική ομάδα να γυρίσει στην Ντόχα την περασμένη Τρίτη 19/3. Όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις, η πλευρά της Χαμάς, που βρίσκεται σε συνεννόηση με όλες τις αντιστασιακές παλαιστινιακές οργανώσεις, αρνείται, και σωστά, την απελευθέρωση όλων των ομήρων, διότι αυτό απλά θα σήμαινε την αποθράσυνση των σιωνιστών. Από την πλευρά της, και σωστά, θέτει ως βασικό (και ίσως μάξιμουμ) όρο την επίτευξη μιας μόνιμης κατάπαυσης του πυρός, την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής από τη Λωρίδα και από κει και πέρα την ελευθερία στον λαό της Λωρίδας να γυρίσει στον τόπο του και φυσικά την έναρξη μια διαδικασίας αποκατάστασης όλων των υποδομών και τελικά της ζωής στην πολύπαθη και ματωμένη Λωρίδα της Γάζας. Το πώς ακριβώς θα προχωρήσουν οι εξελίξεις μένει να το δούμε.

Λωρίδα της Γάζας

Ο παλαιστινιακός λαός αγωνίζεται ενάντια στην πείνα και τις σφαγές

Το ναζιστικό ισραηλινό κράτος συνεχίζει την εξόντωση του παλαιστινιακού λαού. Τις τελευταίες ημέρες προχώρησε σε τουλάχιστον 60 βομβαρδισμούς προσφυγικών καταυλισμών σε όλη τη Λωρίδα της Γάζας, ξεκληρίζοντας ολόκληρες οικογένειες. Για άλλη μια φορά, το νοσοκομείο Αλ Σίφα στην πόλη της Γάζας βρέθηκε στο στόχαστρο. Πάνω από 45 άρματα μάχης και τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού εισέβαλαν στον χώρο όπου έχουν παγιδευτεί περίπου 30.000 άνθρωποι: τραυματίες, εκτοπισμένοι, γιατροί και ιατρικό προσωπικό. Στις μάχες που έγιναν περίπου 20 Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν και εκατοντάδες συνελήφθησαν. Τα ίδια συνέβησαν και στο νοσοκομείο Νάσερ στο Χαν Γιούνες, στη Νότια Γάζα, όπου ο ισραηλινός στρατός συνέλαβε και βασάνισε υγειονομικό προσωπικό. Επιπρόσθετα, ο ισραηλινός στρατός ανακοίνωσε ότι σκότωσε σε «στοχευμένο» πλήγμα στη Ράφα το νούμερο 3 της ηγεσίας της Χαμάς, Μαρουάν Ίσα (γεγονός προς το παρόν ανεξακρίβωτο).

Το Ισραήλ πλέον βομβαρδίζει αποθήκες τροφίμων και σημεία διανομής των λιγοστών τροφίμων, όπου συγκεντρώνεται πλήθος πεινασμένων. Από τις 29 Φλεβάρη, οπότε και σημειώθηκε το πρώτο τέτοιο μακελειό, πάνω από 300 έχουν σκοτωθεί και τουλάχιστον 800 τραυματίστηκαν. Η κατάσταση είναι κάτι παραπάνω από τραγική. Εκτός από την προμήθεια νερού, τροφίμων, φαρμάκων, υγειονομικού υλικού και καυσίμων που γίνεται με το σταγονόμετρο, καθώς μόνο το 20% της ανθρωπιστικής βοήθειας φτάνει στη Λωρίδα της Γάζας, οποιαδήποτε παραγωγή έχει καταρρεύσει: καλλιέργεια λαχανικών, κτηνοτροφία, αλιεία. Περίπου το 60-70% των ζώων που ήταν απαραίτητα για την προμήθεια σε κρέας και γαλακτοκομικά είτε θανατώθηκαν είτε σφαγιάστηκαν πρόωρα.

Υπηρεσίες του ΟΗΕ, ανθρωπιστικές οργανώσεις, ΜΚΟ, εκπρόσωποι της ΕΕ δεν μπορούν να κλείσουν τα μάτια τους μπροστά σ' αυτό που αρχικά είχαν ονομάσει «επισιτιστική κρίση». Παραθέτουμε αυτούσια δήλωση του Ζοζέπ Μπορέλ: *«Στη Γάζα δεν βρισκόμαστε πλέον στα πρόθυρα του λιμού, είμαστε σε κατάσταση λιμού, που επηρεάζει χιλιάδες ανθρώπους [...]. Η λιμοκτονία χρησιμοποιείται ως πολεμικό όπλο. Το Ισραήλ προκαλεί λιμό»*. Έπεσε «έξω» ο ΟΗΕ στις προηγούμενες εκτιμήσεις του, πως ο λιμός «πιθανόν» να εμφανισθεί μέχρι το τέλος του Μαΐου στο βόρειο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας.

Αξιωματούχος του ΟΗΕ που επισκέφθηκε την περιοχή μετέφερε συγκλονιστικές «λεπτομέρειες»: οι γιατροί δεν βλέπουν πια βρέφη φυσιολογικού μεγέθους, αλλά βρέφη που γεννιούνται νεκρά ή πεθαίνουν πολύ σύντομα μετά τη γέννησή τους, ενώ οι γυναίκες, πεινασμένες, αφυδατωμένες, εξαντλημένες από τις κακουχίες και τον φόβο αδυνατούν να θρέψουν τα νεογνά τους και ακόμα περισσότερο να ολοκληρώσουν ασφαλώς την κύηση. Η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη από *«ό,τι θα μπορούσα να περιγράψω, από ό,τι δείχνουν οι φωτογραφίες, από ό,τι μπορείτε να φανταστείτε»*.

Υποκριτές πέραν κάθε αμφιβολίας! Φαίνεται πως το σύστημα και οι εκφραστές του παίζουν με τη νοημοσύνη μας! Αλήθεια, θέλουν να μας πείσουν πως οι 200 τόνοι τροφίμων που μεταφέρει η ισπανική ΜΚΟ Open Arms θα λύσουν το «πρόβλημα»; Θέλουν να μας πείσουν ότι η προκυμαία που λογαριάζει να στήσει το αμερικανικό πολεμικό ναυτικό σε 3 μήνες (στην καλύτερη περίπτωση) θα σώσει τον παλαιστινιακό λαό από την πείνα; Θέλουν να μας πείσουν οι υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ ότι θα σταματήσουν το κράτος-δολοφόνο με τις κυρώσεις κατά βίαιων Ισραηλινών εποίκων που επιτίθενται σε Παλαιστίνιους στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη απλώς και μόνο επειδή τις ενέκριναν «ομόφωνα»;

Οι λαοί δεν πείθονται τόσο εύκολα. Γνωρίζουν πως πίσω από όλα αυτά τα θεατρικά τερτίπια κρύβεται η ουσιαστική πολιτική και οικονομική στήριξη των ιμπεριαλιστών στον μοναδικό τρομοκράτη της περιοχής. Γνωρίζουν πως η «λύτρωση» δεν θα έρθει με την καταπολέμηση των συμπτωμάτων (να δελεάσουν το Ισραήλ), αλλά με την αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό, με το δυνάμωμα του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Με τη νίκη του Παλαιστινιακού λαού, που θα είναι και νίκη λων των λαών!

Αθέατος Κόσμος

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Ινδία

Η δοκιμασία του Σαϊμπάμπα και η επιστροφή του Ράμα

Στους 24.000 στίχους του έπους Ραμαγιάνα, ένα λογοτεχνικό κείμενο που αποτελεί μαζί με την Μαχαμπαράτα μια από τις βασικές πηγές της μυθολογίας του ινδουισμού, περιέχεται η ιστορία του βασιλιά Ράμα. Ήταν μια από τις ενσαρκώσεις του Βισνού, ο οποίος ύστερα από την εξορία και την περιπλάνηση στα δάση της ινδικής υποηπείρου, νικά τον Ραβάνα, τον δαίμονα με τα δέκα κεφάλια και επιστρέφει στην Αγιόντυα, την έδρα του βασιλείου του. Εκεί συναντά τη Σίτα, με την οποία είχε παντρευτεί και την υποχρεώνει να μπει στη φωτιά για να αποδείξει την αγνότητά της. Η agni pariksha είναι η άδικη δοκιμασία που ξεπερνά η Σίτα, την οποία επικαλέστηκε ο ανάπηρος καθηγητής και αγωνιστής Γκογκαρακόντα Νάγκα Σαϊμπάμπα στις πρώτες δηλώσεις του, όταν βγήκε από τη σκληρή φυλακή της Ναγκμπούρ στην πολιτεία της Μαχαράστρα στις 7 Μαρτίου, συμπληρώνοντας σχεδόν μια δεκαετία εγκλεισμού και ανελέητης δίωξης. Χρειάστηκε να αθωωθεί δύο φορές από το ανώτατο δικαστήριο της πολιτείας, για να ξεφύγει από τα ισόβια δεσμά που του επέβαλε ένα τοπικό δικαστήριο και την εκδικητική μανία του ινδικού καθεστώτος, που τον ήθελε ακόμη και μετά τη δεύτερη αθώωση στη φυλακή.

Καταδικασμένος για τις υποτιθέμενες σχέσεις με το παράνομο ΚΚ Ινδίας (Μαοϊκό) και τους Ναξαλίτες αντάρτες, ο Σάι περιέγραψε με έντονη συναισθηματική φόρτιση τις σκληρές συνθήκες της φυλακής, τις οποίες έκανε χειρότερη η βαριά σωματική αναπηρία του. Μίλησε για τις βάναυσες πρακτικές, τις στερήσεις και την πλημμελή ιατρική περίθαλψη, τις ασθένειες που απέκτησε σε πολλά ζωτικά όργανα στη διάρκεια του εγκλεισμού και την πιο βαριά τιμωρία που υπέστη. Την απαγόρευση να παραστεί ακόμη και στην κηδεία της μητέρας του. *«Όντας παιδί με ειδικές ανάγκες, η μητέρα μου με έπαιρνε στο σχολείο στην αγκαλιά της κάθε μέρα για να μπορέσω να μορφωθώ. Πριν πεθάνει τον Αύγουστο του 2020, είχε την επιθυμία να με δει, αλλά δεν μου επέτρεψαν να πάω ακόμη και όταν πέθανε!»*. Ο απολυμένος πλέον καθηγητής, αφού είπε πως ενώ θα έπρεπε να τρέξει στο νοσοκομείο, προτίμησε να μιλήσει στους δημοσιογράφους, αρκετοί από τους οποίους του συμπαραστάθηκαν, αναφέρθηκε ακόμη στις περιπέτειες των συγκατηγορούμενών του, των δικηγόρων του αλλά και στο κίνημα αλληλεγγύης το οποίο ευχαρίστησε. Ένας από τους πέντε που μαζί με τον Σάι καταδικάστηκαν για την ίδια σκευωρία, ο Πάντου Ναρότε δεν πρόλαβε να ζήσει την ελευθερία του. *«Πέθανε μπροστά στα μάτια μου. Παρά τις συνεχείς εκκλήσεις, δεν μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο μέχρι την τελευταία στιγμή, παρά το ότι αιμορραγούσε. Τον πήγαν όταν οι κρατούμενοι ξεσηκώθηκαν, αλλά ήταν αργά. Ήταν ένας φόνος!»*, κατήγγειλε.

Ο Ράμα γύρισε στη γενέτειρά του, την Αγιόντυα, στη βόρεια Ινδία, στο σημερινό Ούταρ Πραντές ύστερα από 14 χρόνια εξορίας. Για τους σύγχρονους αντιδραστικούς εθνικιστές ινδουιστές, στη θέση που είχε χτιστεί στις αρχές του 16ου αιώνα ένα μουσουλμανικό τζαμί, υπήρχε ιερό ινδουιστικής λατρείας του Ράμα, γεγονός που αποτελούσε μια διαρκή προσβολή που έπρεπε να σταματήσει. Το Τζαμί του Μπαμπούρ, που κατασκεύασε ο πρώτος αυτοκράτορας των Μουγκάλ, δυο χρόνια μετά τη μάχη του Πανιπάτ το 1526, αποτέλεσε εστία διαμάχης από τον 19ο αιώνα. Στη δεκαετία του 1980 αναγορεύτηκε ως μια από τις βασικές διεκδικήσεις των ακραίων Ινδουιστών. Η Ραστρίγια Σουαγιαμσεβάκ Σανγκ, η ραχοκοκαλιά της ινδικής δεξιάς και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ινδουιστών, μια ακροδεξιά-αντικομουνιστική ινδουιστική οργάνωση, μαζί με το Ινδικό Λαϊκό Κόμμα (BJP), που σήμερα κυβερνά την Ινδία, επικέντρωσαν στο αίτημα να αποκατασταθεί η θεωρούμενη ως ιστορικό-θρησκευτική αδικία. Οργάνωσαν μια παν-ινδική εκστρατεία συγκέντρωσης δωρεών και προσέφυγαν στα δικαστήρια για να δοθεί ο χώρος για την ανέγερση ναού. Στις 6 Δεκεμβρίου 1992, μια μεγάλη ομάδα ινδουιστών γκρέμισε το τέμενος. Ακολούθησαν σκληρές συγκρούσεις ανάμεσα σε ινδουιστές και μουσουλμάνους. Οι τελευταίοι οργάνωσαν διαμαρτυρίες για την καταστροφή σε πολλές πόλεις της χώρας. Ήταν μια από τις χειρότερες περιόδους ταραχών ανάμεσα στις δυο κοινότητες από τα χρόνια του αποχωρισμού του Πακιστάν. Υπολογίζεται πως σκοτώθηκαν 2.000 εκείνες τις ημέρες. Ο Μόντι και το κόμμα του πρωταγωνίστησαν στις βιαιότητες και από τότε έβαλαν σκοπό να χτίσουν στο σημείο του γκρεμισμένου τζαμιού έναν μεγαλοπρεπή ναό προς τιμή του Ράμα. Το κίνημα για την ανέγερση του ναού θεωρείται πως βοήθησε την πολιτική άνοδο του BJP και του σημερινού Ινδού πρωθυπουργού, που συμπληρώνει φέτος δέκα χρόνια στην εξουσία.

Τον Νοέμβριο του 2019, το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας ύστερα από την εμφανή επιρροή της κυβέρνησης Μόντι αποφάσισε να λύσει τον γόρδιο δεσμό (είχαν προηγηθεί σολομώντειες αποφάσεις) και να παραχωρήσει όλο τον χώρο των έντεκα στρεμμάτων για να χτιστεί το Ραμ Μαντίρ, το Βατικανό του Ινδουισμού, όπως έχει αποκαλεστεί. Στους μουσουλμάνους δόθηκε άλλος χώρος μακριά. *«Η 22η Ιανουαρίου 2024 δεν είναι μόνο μια ημερομηνία στο ημερολόγιο, αλλά αναγγέλλει την έλευση μιας νέας εποχής»*, δήλωσε ο Μόντι προσερχόμενος στον μεγαλοπρεπή ναό μαζί με διακόσιες χιλιάδες πιστούς, πολλοί εκ των οποίων έφτασαν με τα πόδια περπατώντας για ημέρες. Pran Pratishtha είναι κάτι σαν τον δικό μας αγιασμό στα θυρανοίξια ενός ναού. Ένα άγαλμα ή μια εικόνα στο τέλος μιας τελετής καθαγιάζονται, μπαίνει η θεότητα μέσα τους και από εκείνη τη στιγμή μεταμορφώνονται σε ιερά προσκυνήματα. Εδώ πρόκειται για ένα άγαλμα του νεαρού Ράμα, 1,3 μέτρων, στο οποίο εγκαταστάθηκε η θεϊκή δύναμη. Έξω από το κτίριο του ναού από ροζ ψαμμίτη που στοίχισε 240 εκατ. δολάρια, χιλιάδες πιστοί χόρευαν κρατώντας σημαίες, 2.500 μουσικοί είχαν ανέβει σε 100 σκηνές και στρατιωτικό ελικόπτερο έριχνε βροχή από πέταλα λουλουδιών και σαφράν χρώματα. Αν και ο ναός δεν έχει τελειώσει, ο Μόντι, που φρόντισε να νηστέψει έντεκα ημέρες, πριν πάρει μέρος στην τελετή, βιαζόταν να τον ανοίξει, εγκαινιάζοντας με αυτόν τον τρόπο την εκστρατεία για τις εκλογές για την Λοκ Σάμπχα (την ομοσπονδιακή κάτω βουλή), που έχουν οριστεί για τον Απρίλιο-Μάιο. Σε αυτές, αν δεν γίνει κάποια έκπληξη, ο Μόντι θα κερδίσει μια νέα, τρίτη θητεία, για να προχωρήσει τις πολιτικές επιβολής του αντιδραστικού ινδουιστικού εθνικισμού. Σε βάρος των δημοκρατικών ελευθεριών, των κοινωνικών κατακτήσεων και των δικαιωμάτων των θρησκευτικών και εθνικών μειονοτήτων, ιδιαίτερα των σχεδόν 200 εκατομμυρίων των μουσουλμάνων.

Η προκλητική τελετή αγιασμού του ινδουιστικού ναού πάνω στα ερείπια του μουσουλμανικού τεμένους προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων σε όλη τη χώρα, ενώ πυροδότησε ταραχές σε διάφορες περιοχές. Ακόμη και οι ηγέτες της αστικής αντιπολίτευσης, με επικεφαλής την ηγεσία του Κογκρέσου, αρνήθηκαν να παραστούν στην τελετή. Ινδοί και διεθνείς αναλυτές, όχι μόνο από την αριστερά, συνδέουν αυτή την πρωτοβουλία με άλλες νομοθετικές, οι οποίες όλα αυτά χρόνια ενίσχυσαν τον ρόλο του Ινδουισμού στην ινδική εσωτερική ζωή, σε διάσταση με τον κοσμικό χαρακτήρα που προσπάθησε να διατηρήσει η Ινδία στις πρώτες δεκαετίες της ανεξαρτησίας της. Υπενθυμίζουν τον νόμο για την απόκτηση της ιθαγένειας, τον αστικό κώδικα, το Εθνικό Μητρώο Πολιτών, την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος του Κασμίρ και την αναμόρφωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων με έμφαση στη θρησκεία και τον εθνικισμό. Όλα αυτά, βέβαια, πάνε μαζί με νεοφιλελεύθερες πολιτικές, οι οποίες βαθαίνουν περισσότερο τα χάσματα ανισότητας και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς για τα εκατομμύρια των φτωχών Ινδών.

Σε μια διεισδυτική ανάλυσή του, το ΚΚ Ινδίας (Μαοϊκό) επιχειρεί να ερμηνεύσει αυτή την επιστροφή της Ινδίας στον αντιδραστικό θρησκευτικό εθνικισμό, αποδίδοντας ευθύνες και στην κοσμική αντιπολίτευση, μαζί και στην καθεστωτική αριστερά, που έστρωσαν τον δρόμο στον Μόντι και σήμερα και δεν θέλουν και δεν μπορούν να τον αντιμετωπίσουν. Η δοκιμασία του Σαϊμπάμπα, αλλά και των εκατοντάδων άλλων διωκόμενων και πολιτικών κρατούμενων, διανοούμενων, συνδικαλιστών και άλλων αγωνιστών και κομμουνιστών για τα δημοκρατικά δικαιώματα συνδέεται άμεσα με αυτή την επιχείρηση μεταμόρφωσης της Ινδίας, σε ένα κράτος στο οποίο οι Ινδουιστές θα είναι περισσότερο Ινδοί από τους υπόλοιπους και η θρησκεία θα αποτελεί ένα εργαλείο διαρκούς μαζικής χειραγώγησης. Η αναμέτρηση αυτή, όμως, δεν κρίθηκε. Στη μεγάλη χώρα ευτυχώς υπάρχουν άνθρωποι και δυνάμεις που συνεχίζουν να μάχονται πληρώνοντας βαρύ τίμημα. Μια τέτοια περίπτωση είναι ο αγωνιστής καθηγητής Σαϊμπάμπα και η απελευθέρωσή του είναι μια σημαντική νίκη στη μεγάλη αυτή αναμέτρηση.

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ την ανάλυση του ΚΚ Ινδίας (Μαοϊκού) icspwindia.wordpress.com/2024/02/18/cpi-maoist-analisys-ram-temple-and-the-idea-of-india/ και ένα παλιότερο σχετικό άρθρο της Αρουντάντι Ρόι με τίτλο *«Ινδία: Εντυπώσεις ενός τέλους. Η άνοδος του Μόντι και της ινδουιστικής ακροδεξιάς»* www.thenation.com/article/world/arundhati-roy-assam-modi/

ΔΕΙΤΕ ***την ομιλία του Σαϊμπάμπα στη συνέντευξη τύπου στις 8 Μαρτίου στο Δελχί***
www.newsclick.in/states-job-serve-people-not-punish-them-gn-saibaba

Στο blog της στήλης τα κείμενα συνήθως είναι εκτενέστερα εκείνων που δημοσιεύονται στην έντυπη έκδοση
atheatoskosmosps.blogspot.com

Ουκρανία

Το Κίεβο σε απόγνωση, η Ευρώπη σε σύγχυση, ο Πούτιν... ενισχυμένος

Η πιθανή ήττα της Ουκρανίας θα αναδείξει τις αδυναμίες των δυτικών μηχανισμών. Και αυτό είναι κάτι που επιτείνει το αίσθημα στρατηγικού αδιεξόδου, ιδιαίτερα για τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές.

Η κατάσταση στο ουκρανικό μέτωπο είναι τέτοια που πλέον δεν υπαγορεύει σενάρια για την εξελισσόμενη σύγκρουση, αλλά για την επόμενη μέρα. Έχοντας η Μόσχα την πρωτοβουλία κινήσεων, το αγωνιώδες ερώτημα είναι όχι πού θα σταματήσει, αλλά πού θέλει να σταματήσει. Τα κέντρα της Δύσης εκτιμούν, και βάσιμα, πως οι στόχοι της πλέον δεν περιορίζονται στα σύνορα των τεσσάρων επαρχιών που προσαρτήθηκαν.

Η ευρωπαϊκή (αν)ασφάλεια έχει πολλές εκδοχές και ποικίλες εκδηλώσεις. Το τελευταίο διάστημα η επικαιρότητα μονοπωλείται από τις απειλές (λεονταρισμούς) του Μακρόν, που ξεκινούν με τη δήλωση «βόμβα» ότι δεν θα πρέπει να αποκλειστεί η αποστολή ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στην Ουκρανία.

Δεν πέρασε πολύς χρόνος από τον Ιούνιο του 2022, όταν ο Μακρόν δήλωνε: *«είμαι πεπεισμένος ότι ο ρόλος της Γαλλίας είναι αυτός μιας διαμεσολαβητικής δύναμης»*! Σήμερα, παρά τις ασάφειες και τις παλινωδίες του, ρίχνει συνεχώς λάδι στη φωτιά... *«Δεν είμαστε σε ευθεία σύρραξη με τη Ρωσία, αλλά δεν μπορούμε να την αφήσουμε να κερδίσει»*, *«Δεν είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία, αλλά αυτή διεξάγει πόλεμο σε βάρος μας»*, *«Αν η Ρωσία κερδίσει αυτόν τον πόλεμο, η αξιοπιστία της Ευρώπης θα μειωθεί στο μηδέν»* κ.λπ. Για τη Μόσχα μια τέτοια επίδειξη δύναμης (έστω και ρητορική) από τον επικεφαλής του γαλλικού κράτους, εκτός από ένα είδος μπλόφας, μπορεί να θεωρηθεί και «τροχιοδεικτικό» των δυτικών προθέσεων.

Ωστόσο η αντιρωσική πλειοδοσία του Μακρόν ίσως έχει και άλλες προεκτάσεις. Η αστική γαλλική τάξη βλέπει την «αξιοπιστία» της να μειώνεται τα τελευταία χρόνια σε μια παραδοσιακή σφαίρα επιρροής της: τη Δυτική Αφρική. Το αν η ανατολική άκρη της Ευρώπης μπορεί να αποτελέσει αντισταθμιστικό πεδίο δράσης του γαλλικού ιμπεριαλισμού είναι πολύ αμφίβολο. Πάντως, λίγο - πολύ, ο Μακρόν διαμηνύει στις χώρες της Α. Ευρώπης ότι η Γαλλία δεν έχει τις αναστολές της Γερμανίας και είναι πρόθυμη (και ικανή;) να αντικαταστήσει τις εγγυήσεις των ΗΠΑ σε εθνικό ή και σε ευρωπαϊκό επίπεδο! Η πρόθεση αυτή επικαιροποιήθηκε στην πρόσφατη τριμερή διάσκεψη κορυφής Γερμανίας, Γαλλίας και Πολωνίας στο Βερολίνο.

Από τη μεριά του ο γερμανός καγκελάριος Σολτς, αφού διευκρίνισε ότι οι χώρες που υποστηρίζουν την Ουκρανία δεν βρίσκονται σε πόλεμο με τη Ρωσία, αρκέστηκε στις διακηρύξεις τω Βρυξελλών σχετικά με την αρωγή της Ευρώπης προς την Ουκρανία. Το ζήτημα είναι σε ποιο βαθμό ελέγχει την τρικομματική του κυβέρνηση; Στις ακραίες φιλονατοϊκές και αντιρωσικές δηλώσεις της ΥΠΕΞ Μπέρμποκ (Πράσινοι), προστέθηκε η υπουργός Παιδείας της Γερμανίας Βάτσινγκερ (Φιλελεύθεροι), που, σε συνέντευξη που παραχώρησε στις εφημερίδες του ομίλου Funke, προτείνει προετοιμασία των μαθητών (στο πλαίσιο της πολιτικής προστασίας) για το ενδεχόμενο πολέμου… Το φαντάζεται μάλιστα ως κομμάτι της καθημερινής ζωής!

Τα ενδεχόμενα δεν είναι πολλά. Ή η Δύση θα κινηθεί προς την κατεύθυνση μιας πλήρους σύγκρουσης με τη Ρωσία ή θα προσπαθήσει να την ανακόψει με διαπραγματεύσεις, μετριάζοντας το όποιο κόστος. Αν ισχύσει το δεύτερο (πράγμα που δεν σημαίνει και τον άμεσο τερματισμό του πολέμου), οι όροι κατά βάση θα υπαγορεύονται από τη Μόσχα. Είναι φανερό πως οι δύο πλευρές δεν προσεγγίζουν με τον ίδιο τρόπο μια κατάπαυση του πυρός στην Ουκρανία. Δεν είναι μόνο ότι αυτή θα πρέπει να ξεκινήσει από την αποδοχή των νέων συνόρων και την παγίωση των όποιων κεκτημένων τους, αλλά θα πρέπει να απαντά και στους μακροπρόθεσμους στρατηγικούς τους στόχους. Σε ένα τέτοιο σενάριο εκτιμάται πως η ρωσική αντιπροσωπεία θα προσεγγίσει το τραπέζι με μια αίσθηση στρατηγικού πλεονεκτήματος. Για το Κρεμλίνο είναι βασικός όρος ότι οι διαπραγματεύσεις δεν θα ορίσουν μια νέα «παγωμένη σύγκρουση» ή «ένα διάλειμμα για επανεξοπλισμό της Ουκρανίας».

Ο Ρώσος πρόεδρος (που δεν αγωνιούσε ιδιαίτερα για την επανεκλογή του) δεν φαίνεται να βάζει σε πρώτο πλάνο τις διαβουλεύσεις. Σε δημόσια πανηγυρική ομιλία του (για την εκλογική του νίκη και την επέτειο προσάρτησης της Κριμαίας), επανέλαβε τις προειδοποιήσεις προς τη Δύση για χρήση πυρηνικών σε τυχόν «επίσημη» ανάπτυξη δυτικών στρατευμάτων στα ουκρανικά εδάφη. Αυτές οι προειδοποιήσεις Πούτιν δεν γίνονται στο κενό. Το φόντο είναι μακροχρόνιο και τα επίδικα ξεπερνούν τα σύνορα της Ουκρανίας. Έγινε καθαρό από τη Ρωσία πως μια πιθανή διαπραγμάτευση Δύσης- Ρωσίας δεν θα περιοριστεί τόσο στο «εδαφικό» όσο στη μελλοντική ουδετερότητα και αποστρατιωτικοποίησή της. Και ενδεχομένως να απαιτηθούν διασφαλίσεις που να αφορούν όλη την Α. Ευρώπη.

Κατά την εκτίμηση δυτικών αναλυτών, φαίνεται ότι οι ΗΠΑ θα αρκούνταν να αποχωρήσει η Ρωσία από την Ουκρανία χωρίς άλλες εδαφικές κατακτήσεις. Ως ένδειξη κατευνασμού του Πούτιν θεωρείται η απόλυση της Νούλαντ, νούμερο 3 στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, με πεδίο ευθύνης την Ουκρανία εδώ και τουλάχιστον δέκα χρόνια. Ωστόσο η ενέργεια αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί και έμμεση παραδοχή των επιτευγμάτων της Ρωσίας στην Ουκρανία!

Οι εξελίξεις στο ουκρανικό μέτωπο ρίχνουν βαριά σκιά ήδη στο προεκλογικό τοπίο των ευρωεκλογών του Ιουνίου και των αμερικανικών εκλογών του Νοεμβρίου. Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού και στο φόντο της άγριας προεκλογικής κόντρας, ο Μπάιντεν εκφώνησε μια από τις πιο πολιτικές -και σημαντικές- ομιλίες για την κατάσταση της Ένωσης, παρουσιάζοντας με δραματικό τρόπο τα διακυβεύματα των επικείμενων εκλογών. Το πιο εντυπωσιακό στην ομιλία του ήταν (αν και οι ΗΠΑ δεν απειλούνται άμεσα με πόλεμο) ότι την ξεκίνησε επικαλούμενος την κατάσταση της Ένωσης επί Ρούσβελτ τον Ιανουάριο του 1941, πριν από την είσοδο της Αμερικής στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στο ρόλο του Χίτλερ και των Ναζί έβαλε τον πρώην Πρόεδρο Τραμπ και το κίνημά του: «Make America Great Again» (MAGA). Ο Μπάιντεν επανερχόταν επανειλημμένα στο θέμα της συνδυασμένης εσωτερικής και εξωτερικής απειλής, με έμφαση στην εσωτερική! Μάλιστα έφτασε να ταυτίζει τον Τραμπ με τους Συνομοσπονδιακούς που αποσχίστηκαν από την Ενωση στον αμερικανικό εμφύλιο.

Όλα αυτά αντανακλούν φόβους για τους συσχετισμούς που πάνε να διαμορφωθούν, όπως δείχνουν άλλωστε οι εξελίξεις, και το αβέβαιο της κατάληξής τους τόσο στα πεδία των μαχών σε Ουκρανία αλλά και Γάζα όσο και σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Αναδεικνύονται αστάθμητοι παράμετροι που διαμορφώνουν μια πρωτοφανή κατάσταση, θέτοντας γενικότερα ζητήματα επαναξιολόγησης των ιμπεριαλιστικών σχέσεων. Μια κατάσταση λεπτών ισορροπιών, που αντανακλά τη διακύβευση των συμφερόντων των κυρίαρχων ιμπεριαλιστών τόσο περιφερειακά όσο και συνολικά στην παγκόσμια σκηνή.

Μια κατάσταση που, αναδεικνύοντας την πολύπλευρη δυναμική της, ενδέχεται να αποτελέσει την αιτία για αναπόφευκτη όσο και βίαιη αναπροσαρμογή των στρατηγικών και των προτεραιοτήτων του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ. Μια κατάσταση όπου η «συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα» θα τείνει να γίνει κανόνας.

ΧΒ

Πορτογαλία

Εκλογικό αποτέλεσμα που ενισχύει τις αρνητικές εξελίξεις για τον λαό

Πραγματοποιήθηκαν στις 10 Μάρτη πρόωρες βουλευτικές εκλογές στην Πορτογαλία, δυόμισι χρόνια νωρίτερα από την προβλεπόμενη λήξη της θητείας των 230 μελών του κοινοβουλίου της χώρας. Οι εκλογές επισπεύσθηκαν μετά την παραίτηση του σοσιαλδημοκράτη πρωθυπουργού Αντόνιο Κόστα, που βρέθηκε μπλεγμένος σε σκάνδαλο διαφθοράς από κοινού με άλλα μέλη της κυβέρνησής του.

Η επάνοδος του Σοσιαλιστικού Κόμματος στη διακυβέρνηση της χώρας ξεκίνησε το 2015, όταν η έως τότε επικρατούσα κεντροδεξιά δεν κατάφερε να λάβει την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο. Με την υποστήριξη των ριζοσπαστών σοσιαλιστών, πρώην μαοϊκών και τροτσκιστών, και του Ενιαίου Δημοκρατικού Συνασπισμού CDU (αποτελούμενου από τους Οικολόγους-Πράσινους και το ρεφορμιστικό ΚΚ Πορτογαλίας), το Σοσιαλιστικό Κόμμα μπόρεσε να σχηματίσει μια ασταθή κυβέρνηση συνεργασίας. Στη συνέχεια, η εφαρμογή μιας πολιτικής λιτότητας καθ' υπόδειξη της τρόικας και του ΔΝΤ (παρόμοιας με αυτήν που επιβλήθηκε στην Ελλάδα) οδήγησε στην απώλεια της υποστήριξης των ριζοσπαστών. Κατά παράδοξο τρόπο, ωστόσο, τα ποσοστά του CDU αυξήθηκαν και η «αριστερή» πτέρυγα του κυβερνητικού συνασπισμού (βασιλικότερη του βασιλέως) συνέχιζε να υποστηρίζει την αντιλαϊκή πολιτική των σοσιαλιστών. Και φθάνουμε στις πρώρες εκλογές του 2022, εν μέσω πανδημίας, όταν το Σοσιαλιστικό Κόμμα απέκτησε την απόλυτη πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, με σχεδόν 50% των ψήφων.

Η πορεία φθοράς των Σοσιαλιστών που εξελισσόταν σε πανευρωπαϊκή κλίμακα έστρεψε τους απελπισμένους ψηφοφόρους όχι προς την ξεπουλημένη Αριστερά αλλά προς σχήματα της ακροδεξιάς. Όπως συνέβη και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (ιδίως του νότου της Ευρώπης), στο πλαίσιο της οικονομικής και μεταναστευτικής κρίσης, τα ακροδεξιά κόμματα ενίσχυσαν σταδιακά την επιρροή τους. Και έτσι, ο σχηματισμός Chega («Φτάνει πια!») των νοσταλγών του δικτάτορα Σαλαζάρ από το 1,29% που έλαβε το 2019 ανέβηκε στο 7,38% το 2022 και στο 18% στις πρόσφατες εκλογές. Με συνθήματα όπως «Θεός, πατρίς, οικογένεια, εργασία» βάδισε στα χνάρια των «σύμμαχων δυνάμεων» σε όλη την Ευρώπη: του ισπανικού Vox, της Λεπέν, της Μελόνι, ακόμη και της δικής μας Ελληνικής Λύσης.

Στην τελευταία εκλογική αναμέτρηση, το Σοσιαλιστικό Κόμμα, με 28,66% των ψήφων, έχασε στην κόψη του ξυραφιού την πρωτιά από τη Δημοκρατική Συμμαχία του Λουΐς Μοντενέγκρο, στην οποία συμμετέχουν το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα PPD, το Λαϊκό Κόμμα (CDS) και κάποιοι μικροί φιλομοναρχικοί σχηματισμοί, η οποία συγκέντρωσε 29,50%. Αποτέλεσμα: αδυναμία σχηματισμού βιώσιμης κυβέρνησης και ανάδειξη των ακροδεξιών ως ρυθμιστικού παράγοντα των πολιτικών εξελίξεων. Μια κατάσταση καθ' όλα παρόμοια με αυτήν που έζησε πρόσφατα η γειτονική Ισπανία, όπου επίσης οι φασίστες του Vox κλήθηκαν να παίξουν ρυθμιστικό ρόλο. Και όπως έγινε στην Ισπανία, έτσι και στην Πορτογαλία η κεντροδεξιά αρνείται να συνεργαστεί με την ακροδεξιά. Καθώς οι Σοσιαλιστές έχασαν τις υποστηρίξεις που διέθεταν παλαιότερα, μάλλον οδηγούμαστε σε κυβερνητικό αδιέξοδο και πιθανόν να προκηρυχθούν ξανά πρόωρες εκλογές.

Τον επόμενο μήνα συμπληρώνονται 50 χρόνια από την Επανάσταση των Γαριφάλων, η οποία γκρέμισε τη δικτατορία του Σαλαζάρ και έδωσε μια δημοκρατική πνοή στο λαό της Πορτογαλίας. Όμως οι εποχές έχουν αλλάξει. Όλη η Ευρώπη μαστίζεται από βαθιά κρίση, οικονομική και πολιτική, που δείχνει τη σαπίλα του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος, ενώ καραδοκεί ο κίνδυνος γενικευμένης πολεμικής σύρραξης με απρόβλεπτες, αλλά σίγουρα οδυνηρές συνέπειες για τους λαούς. Η ανασυγκρότηση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων αποτελεί τη μοναδική ελπίδα, στην Πορτογαλία όπως και αλλού.

Το «East Macedonia & Thrace Forum II» αποκαλύπτει τα ενεργειακά σχέδια των ΗΠΑ για Αλεξανδρούπολη και Ανατολική Ευρώπη!

Στις 13-14 Μαρτίου έγινε στην Αλεξανδρούπολη το «**East Macedonia & Thrace Forum II**». Το φόρουμ διοργανώνεται για δεύτερη χρονιά από την «City Hub Events» (όμιλος Μαρινάκη). Πρόκειται για μια επικοινωνιακή προώθηση των κυβερνητικών σχεδίων για την περιοχή, τόσο σε οικονομικό όσο και σε γεωστρατηγικό επίπεδο. Τα σχέδια της κυβέρνησης της ΝΔ δεν αφορούν ούτε τη γεωργία και την κτηνοτροφία, ούτε παραγωγικές βιομηχανικές μονάδες. Είναι σχέδια σε απόλυτη ταύτιση με αυτά των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών για την περιοχή.

Καθώς η σύρραξη στην Ουκρανία δεν φαίνεται να έχει τέλος, καθώς εξυφαίνονται νέα σενάρια εμπλοκής και του ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ σχεδιάζουν την επόμενη μέρα της «ενεργειακής απεξάρτησης» όλης της Ευρώπης από τα ρωσικά καύσιμα.

Η δημιουργία του αγωγού Φυσικού Αερίου Ελλάδας-Βουλγαρίας (IGB) το 2022, για να προμηθεύσει τη γείτονα χώρα με το αζέρικο αέριο, όταν η Ρωσία απείλησε να κλείσει τις στρόφιγγες, ήταν η αρχή του σχεδίου. Στη συνέχεια δημιουργήθηκαν **οι δυο σταθμοί FSRU**, μεταφόρτωσης, αποθήκευσης και επαναεριοποίησης LNG (υγροποιημένο φυσικό αέριο) στην Αλεξανδρούπολη.

Τώρα οι Αμερικάνοι σχεδιάζουν τον «**Κάθετο Διάδρομο**», δηλαδή έναν αγωγό που θα συνδέσει την Αλεξανδρούπολη με την Ουκρανία!

Ένας από τους βασικούς ομιλητές στο φόρουμ ήταν ο **Τζέφρι Πάιατ**, υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, αρμόδιος για θέματα Ενεργειακών Πόρων, που παρουσίασε το νέο σχέδιο:

«Χρησιμοποιώντας την υπάρχουσα υποδομή από την Ελλάδα μέχρι την Ουκρανία, ο Κάθετος Διάδρομος θα επιτρέψει στο LNG που εισάγεται μέσω της Ελλάδας να γεμίσει τις τεράστιες δεξαμενές αποθήκευσης στην Ουκρανία, παρέχοντας μια νέα πηγή φυσικού αερίου για την κεντρική Ευρώπη και τα Δυτικά Βαλκάνια, συμβάλλοντας έτσι στη μείωση της αστάθειας των τιμών στην πορεία».

Συνεχίζοντας ο Πάιατ ανέφερε χαρακτηριστικά την κρισιμότητα αυτού του έργου, που θα υποστηρίξει, όπως είπε, και την πρόθεση της ΕΕ να αποσυνδεθεί πλήρως από το ρωσικό φυσικό αέριο έως το 2027!

Δηλαδή, πρέπει να δώσουμε εναλλακτικές πηγές ενέργειας στους Ευρωπαίους, προκειμένου να τους πιέσουμε να στοιχηθούν πίσω μας στη μάχη φθοράς της Ρωσίας.

Ο Πάιατ κλείνοντας υπογράμμισε ότι οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν στον ίδιο επιθετικό καμβά: ***«για την υποβάθμιση της μελλοντικής παραγωγής ενέργειας και των εξαγωγικών δυνατοτήτων της Ρωσίας μέσω κυρώσεων, διασφαλίζοντας ότι η Ρωσία δεν θα είναι ποτέ ξανά σε θέση να χρησιμοποιήσει τους ενεργειακούς πόρους της για καταναγκαστικούς σκοπούς»***.

Στα σχέδια των ΗΠΑ δεν είναι, όμως, μόνο ο «κάθετος διάδρομος»! Ο Πάιατ, πιστός στην «**πράσινη ατζέντα**», αφού εξύμνησε την αξία των υπεράκτιων αιολικών πάρκων, επισήμανε πως αποτελούν *«τεράστια ευκαιρία όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για όλη την ΕΕ»* (ήδη έχουν εκδοθεί οι δύο πρώτες άδειες στην περιοχή Αλεξανδρούπολης-Σαμοθράκης, ισχύος 600 MW).

Και επειδή οι μπίζνες γίνονται με τις σωστές «παρατηρήσεις», φρόντισε να γίνει κατανοητός: ***«Καθώς εργαζόμαστε μαζί για την ενεργειακή μετάβαση, η Ελλάδα, η Ευρώπη και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν πρέπει να αντικαταστήσουν μια εποχή εξάρτησης από τα ρωσικά ορυκτά καύσιμα με μια εποχή εξάρτησης από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας σε ό,τι αφορά την τροφοδοσία "καθαρής τεχνολογίας". Δεν έχουμε την πολυτέλεια να επαναλάβουμε τα λάθη της ηλιακής βιομηχανίας στην υπεράκτια αλυσίδα εφοδιασμού αιολικής ενέργειας και να εξαρτηθούμε υπερβολικά από μία μόνο χώρα για τον εφοδιασμό»***, κατέληξε.

Όσο κι αν ψάξετε, βέβαια, στο καλοστημένο σάιτ που φιλοξενεί τις ομιλίες που έγιναν στο φόρουμ, δεν θα βρείτε κουβέντα για τη γενικότερη ανάπτυξη της περιοχής, τη γεωργία, τη μεταποίηση, την αλιεία, τον τουρισμό. Λες και δεν κάηκε μόλις πέρυσι η ευρύτερη περιοχή του Έβρου! Για αντιπυρικά έργα και δασοπυρόσβεση δεν υπάρχουν χρήματα. Λεφτά υπάρχουν μόνο για επιδοτήσεις και θαλασσοδάνεια για τα κοράκια των «επενδυτών» των αιολικών και φωτοβολταϊκών πάρκων!

Για κλείσιμο αφήσαμε το απόγειο της υποτέλειας: ο Μητροπολίτης Αλεξανδρούπολης, απευθυνόμενος στον πρέσβη Τσούνη, γεμάτος αγωνία αναρωτιέται: ***«σε ποιο άραγε βάθος χρόνου θα γίνει η πόλη μας η Σούδα του Βορρά;»***.

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Οι ωφελημένοι της στρατιωτικοποίησης της οικονομίας

Η φωτογραφία του «ειρηνιστή», όπως τον αποκαλούν, γερμανού καγκελάριου Σολτς με δύο χειροβομβίδες στο χέρι κατά την επίσκεψή του στην πολεμική βιομηχανία Rheinmetall, κάτι μεταξύ δράματος και κωμωδίας, θα ήταν αδιανόητη μόλις μερικά χρόνια πριν.

Όμως η δράση και τα επενδυτικά σχέδια της Rheinmetall, της όπως φαίνεται ακμάζουσας γερμανικής πολεμικής βιομηχανίας (σε αντίθεση με την επενδυτική στασιμότητα), διατυμπανίζονται μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία μέσα και έξω από την ΕΕ. *«Η Γερμανία θα διπλασιάσει σχεδόν τη στρατιωτική της υποστήριξη προς την Ουκρανία φέτος, φτάνοντας τα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο αμυντικός προϋπολογισμός τής μεγαλύτερης οικονομίας της Ευρώπης θα περάσει το όριο του 2% του ΑΕΠ που έθεσε το ΝΑΤΟ μετά την εισβολή στην Κριμαία το 2014 και αξιώνει τώρα εκβιαστικά και ο Τραμπ. Μια αναλογία που δεν είχε επιτευχθεί από το… 1992. Οι επενδύσεις της Γερμανίας στην άμυνα θα ανέλθουν φέτος σε σχεδόν 72 δισ. ευρώ, στα οποία θα προστεθούν και άλλες δαπάνες, που δεν είναι δημόσιες, αλλά λαμβάνονται υπόψη από το ΝΑΤΟ»*. Αυτά γράφει η «Ναυτεμπορική» (16/3/24).

Ο πόλεμος στην Ουκρανία λειτουργεί ως καταλύτης, αλλά προκειμένου για μία ιμπεριαλιστική χώρα όπως η Γερμανία η ένταση των πολεμικών εξοπλισμών δεν περιορίζεται στον ουκρανικό πόλεμο.

Πέραν όλων των άλλων, πρόκειται για την πολεμική ενδυνάμωση και προετοιμασία της ίδιας της Γερμανίας και όχι απλά της Γερμανίας ως μέλους του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Ήδη στη εσωτερικό της χώρας έχει ξεκινήσει συζήτηση σχετικά με το τι θα ακολουθήσει την εξάντληση των 100 δισ. που αρχικά είχε εγκρίνει το Γερμανικό Κοινοβούλιο για τον (επαν)εξοπλισμό της χώρας.

Οι μεγάλοι κερδισμένοι αυτής της στρατηγικής στροφής είναι φυσικά οι γερμανικές πολεμικές βιομηχανίες. Η μετοχή τη Rheinmetall ξεπέρασε για πρώτη φορά τα 400 ευρώ στο χρηματιστήριο της Φρανκφούρτης την προηγούμενη εβδομάδα. Από την έναρξη του πολέμου το Φεβρουάριο του 2022, η μετοχή της Rheinmetall έχει αυξηθεί κατά 300%. Αλλά και οι μετοχές της Renk και της Hensold, δύο άλλων γερμανικών αμυντικών βιομηχανιών, αυξήθηκαν επίσης κατά 5,6 και 2,1%, αντίστοιχα.

Πρόσφατα, όπως γράφει ξανά η ίδια εφημερίδα, ο Σολτς μαζί με τον δανό πρωθυπουργό και τον γερμανό υπουργό Πολέμου εγκαινίασαν ένα νέο εργοστάσιο παραγωγής πυρομαχικών της Rheinmetall μαζί με τη δανέζικη Werk Niedersachsen, συνολικής δαπάνης 300 δισεκατομμυρίων.

«Το νέο εργοστάσιο, με 500 θέσεις εργασίας, θα έχει ετήσια παραγωγική ικανότητα 200.000 βλημάτων πυροβολικού, 1.900 τόνων εκρηκτικών RDX και κινητήρων πυραύλων. Ο διευθύνων σύμβουλος της Rheinmetall Άρμιν Πάπεργκερ τόνισε ότι *«ιδρύουμε μια εγχώρια μονάδα παραγωγής που θα θέσει νέα πρότυπα και θα καλύψει πρωτίστως τις ανάγκες της γερμανικής Bundeswehr»*. Όπως είπε, στόχος είναι *«να διασφαλίσουμε τη στρατηγική κυριαρχία της Γερμανίας στον τομέα των πυρομαχικών μεγάλου διαμετρήματος»*. Συνεχίζει η εφημερίδα, επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση που επιχειρήσαμε στις πιο πάνω γραμμές.

Η ίδια η εταιρεία συμμετέχει κατά 51% στο εργοστάσιο παραγωγής πυρομαχικών μέσα στην ίδια την Ουκρανία (το υπόλοιπο των μετοχών ανήκει σε «άγνωστο» επενδυτή) που θα παράγει σε ετήσια βάση εξαψήφιο αριθμό οβίδων 155 χιλιοστών.

Αν η απάντηση για το ποιος επωφελείται από την πολεμική στροφή της Γερμανίας είναι από τα εύκολα ερωτήματα, τίθενται ωστόσο δύο σημαντικά ερωτήματα σχετικά με τον γερμανικό επανεξοπλισμό. Το ένα αφορά το κατά πόσον η επενδυτική στροφή του επόμενου… πολέμου μπορούν να δώσει διέξοδο στο συνολικό πρόβλημα επενδύσεων και απώλειας αγορών που αντιμετωπίζει η Γερμανία ειδικά μετά τον πόλεμο στην Ουκρανία (διακοπή σχέσεων με Ρωσία, ενεργειακό κ.λπ.).

Ο επικεφαλής του φιλο-εργοδοτικού Οικονομικού Ινστιτούτου (IW), Μίκαελ Χούτερ, απηύθυνε έκκληση στην κυβέρνηση *«να επικεντρωθεί τολμηρά στις επενδύσεις, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μεσοπρόθεσμα»*. Επίσης ο επικεφαλής του Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών (DIW), Μάρτσελ Φράτσερ, ζήτησε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να αναστείλει το λεγόμενο «φρένο χρέους» για να μην *«κινδυνεύσουμε με μόνιμες ζημιές στη γερμανική οικονομία»*. Ο ίδιος εξάλλου δήλωσε πως *«Η συνεχιζόμενη οικονομική αδυναμία της Γερμανίας είναι πρωτίστως το αποτέλεσμα του πολέμου στην Ουκρανία, επειδή το υψηλό κόστος ενέργειας και τροφίμων επιβραδύνει την ιδιωτική κατανάλωση, καθώς και τις εξαγωγές και τις επενδύσεις πολλών βιομηχανικών εταιρειών»*.

Πόσο λοιπόν ο «στρατιωτικός» κεϊνσιανισμός γερμανικού τύπου θα δώσει διέξοδο; Θα σημάνει μήπως και κάποιες αναδιατάξεις μέσα στο πλαίσιο της γερμανικής κεφαλαιοκρατίας; Και αλλαγές στην ίδια τη δομή της γερμανικής οικονομίας;

Το άλλο ερώτημα αφορά την κοινή πολιτική άμυνας της ΕΕ. Εκεί η Γερμανία δεν είναι τόσο… γαλαντόμα! Στο άρθρο της εφημερίδας «Κεφάλαιο» στις 9/3/24 (που αποτέλεσε και κεντρικό τίτλο της πρώτης σελίδας) με τίτλο *«η Ευρώπη εξοπλίζεται και η οικονομία αλλάζει»* γίνεται λόγος για το κοινό ευρωπαϊκό επενδυτικό πολεμικό πρόγραμμα (EDIP) που προβλέπει χρηματοδότηση ύψους 1,5 δισ. ευρώ και έχει ως φιλόδοξο στόχο να καλύψει το 40% της κοινής αγοράς πολεμικού εξοπλισμού για τις χώρες της ΕΕ μέχρι το 2030. Και πως ακόμα μέχρι το 2030 το 50% των αμυντικών προμηθειών της ΕΕ θα είναι ευρωπαϊκής προέλευσης. Μάλιστα η ίδια η Λαγκάρντ δήλωσε πως το επόμενο Ταμείο Ανάκαμψης θα είναι… πολεμικό (*«για τον αμυντικό εξοπλισμό της Ευρώπης»* (sic).

Κάτι τέτοιο σημαίνει επενδύσεις 30 έως 40 δισ. για τα επόμενα 4-5 χρόνια και αντίστοιχη προσαρμογή των ενωσιακών και εθνικών προϋπολογισμών, εκτός όλων των άλλων. Ποιος θα το χρηματοδοτήσει;

Το Βερολίνο -κατά την πάγια τακτική του- έχει δηλώσει ότι θα θέσει όρους στην πρόταση έκδοσης αμυντικών… ευρωομολόγων από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, όπως πρόσφατα τόνισε -χωρίς να απορρίπτει την πρόταση όπως παλιότερα- ο γερμανός υπουργός Οικονομικών. Απαιτείται φυσικά συμπόρευση για κοινές παραγγελίες από την ευρωπαϊκή βιομηχανία και κοινές προμήθειες.

Απάλειψη του ενδοευρωπαϊκού ανταγωνισμού;

Να θυμίσουμε πως μόλις το 2022 η Γερμανία είχε απορρίψει την πρόταση Μακρόν για κοινό ευρωπαϊκό «αμυντικό» ταμείο που θα το χρηματοδοτούσε η έκδοση ειδικών ευρωομολόγων… Προς το παρόν, το μόνο σίγουρο είναι πως κερδισμένοι βγαίνουν οι εθνικοί «πρωταθλητές» της πολεμικής βιομηχανίας…

ΣΥΡΙΖΑ-Κασσελάκης

«Ελληνικό όνειρο - ζωή με αξιοπρέπεια» ή ένα όνειρο απατηλό;

Τις θέσεις για την ενίσχυση του εισοδήματος των πολιτών και την ανάπτυξη της οικονομίας παρουσίασε σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ ο Στ. Κασσελάκης, που είχε τον τίτλο «Ελληνικό όνειρο – ζωή με αξιοπρέπεια».

Περιλάμβανε δέσμες μέτρων κυρίως φορολογικού αλλά και ασφαλιστικού χαρακτήρα, για τη μείωση της ακρίβειας σε βασικά καταναλωτικά αγαθά, καθώς και των έμμεσων και άμεσων φόρων για την ενίσχυση του εισοδήματος των πολιτών, αλλά ταυτόχρονα και για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Από την απλή ανάγνωση των μέτρων, εκείνο που θα παρατηρήσει ο καθένας είναι η απουσία της παραμικρής αναφοράς σε αύξηση μισθών, μεροκάματων, συντάξεων και επιδομάτων ανεργίας σαν ένα αντιστάθμισμα στη λαίλαπα της καπιταλιστικής ακρίβειας και τη φορολογική λεηλασία που βιώνει ο εργαζόμενος λαός στη χώρα. Ούτε κουβέντα. Και θεωρούμε όχι τυχαία. Καθώς το ζήτημα της αύξησης όλων των παραπάνω είναι υπόθεση που κερδίζεται στον αγώνα του εργαζόμενου λαού στο πεδίο της ταξικής πάλης απέναντι στην εργοδοσία του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου, αλλά και της όποιας αστικής κυβέρνησης. Και ως γνωστό, η νέα ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν «δαιμονοποιεί το κεφάλαιο». Εξάλλου, όπως είπε και στην εκδήλωση αυτή ο Κασσελάκης: *«Μία υπεύθυνη κυβέρνηση δεν μπορεί να ασχολείται με μικρομειώσεις φόρων και μικροαυξήσεις στους μισθούς, θα έπρεπε να ασχολείται με τη θωράκιση του πραγματικού εισοδήματος»*.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Κασσελάκης παρουσιάζουν την κατάσταση στη χώρα και την επίθεση στο εισόδημα των εργαζόμενων ως ένα «σύστημα Μητσοτάκη», που μάλιστα είναι «αντιαναπτυξιακό» και η χώρα έχει μετατραπεί «σε ένα πεδίο βολής κάθε λογής κερδοσκόπων». Έτσι αποφεύγουν και συγκαλύπτουν τον χαρακτήρα του ντόπιου κεφαλαιοκρατικού συστήματος και μάλιστα αποφεύγουν κάθε νύξη στην ολόπλευρη εξάρτησή του από το μονοπωλιακό κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ-ΕΕ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Κασσελάκης υποτίθεται ότι στοχεύουν ενάντια στην «απληστία της κερδοσκοπίας» και το «σύστημα Μητσοτάκη» που την στηρίζει και την ενθαρρύνει. Λες και οι μεγάλες εταιρείες στην ενέργεια και τα καύσιμα, οι τράπεζες και οι σέρβισερς τους οποίους «κατηγορεί» ο Κασσελάκης για «απληστία» και «ολιγοπωλιακό σύμπλεγμα» είναι τίποτα εξωγήινοι κερδοσκόποι, που προσγειώθηκαν ξαφνικά στη χώρα και άρχισαν να λεηλατούν τον λαό και τον πλούτο της. Η συγκάλυψη, ότι όλοι αυτοί προέρχονται από τα «σπλάχνα» ενός άδικου και καταπιεστικού εκμεταλλευτικού συστήματος που βυθίζει όλον τον πλανήτη στη φτώχεια και την ανέχεια, στη λεηλασία των διαθέσιμων πόρων, που αιματοκυλάει λαούς και διαλύει χώρες, είναι συνειδητή και αποτελεί βασικό στοιχείο της φυσιογνωμίας του ΣΥΡΙΖΑ και της ηγεσίας του. Προσπαθούν να παρουσιάσουν την επίθεση που δέχεται ο λαός σαν μία «στρεβλή κατανομή των πόρων», που συμβαίνει ιδιαίτερα στη χώρα και προτείνουν μέτρα για τον «εξορθολογισμό» της κατάστασης. *«Η Ελλάδα του κ. Μητσοτάκη δεν είναι μία κανονική χώρα και κανείς δεν την εμπιστεύεται. Για αυτό και πολλοί επιδιώκουν να ζήσουν το όνειρό τους στην Ευρώπη, στην Αμερική ακόμη και σε χώρες της Ασίας»*, λέει ο Κασσελάκης για να τονίσει ακριβώς αυτό, ότι η Ελλάδα αποτελεί μία εξαίρεση στο παγκόσμιο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Έτσι, το ζήτημα της ακρίβειας και της αβίωτης ζωής για τη λαϊκή πλειοψηφία δεν αποτελεί υπόθεση οργανωμένης μαζικής πάλης, αλλά υπόθεση κυβερνητικής διαχείρισης και φυσικά διαπραγμάτευσης, τόσο με το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο, όσο και με τους επικυρίαρχους ιμπεριαλιστές. Σε αυτόν τον «μονόδρομο» ο «όλος ΣΥΡΙΖΑ» είναι διαχρονικά συνεπής.

Το «Ελληνικό όνειρο» των ΣΥΡΙΖΑ-Κασσελάκη στηρίζεται σε δέσμες μέτρων που μειώνουν την έμμεση (Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης, ΦΠΑ) και την άμεση φορολογία, τόσο σε καταναλωτικά αγαθά όσο και σε εισοδήματα εργαζόμενων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Θέσπιση μέτρων «ανώτατου περιθωρίου κέρδους» στην ενέργεια και τη διύλιση, «πλαφόν κερδών» στην εφοδιαστική αλυσίδα για τα τρόφιμα και τα βιομηχανικά προϊόντα ευρείας χρήσης, «μαύρη λίστα» πενταετίας στις επιχειρήσεις που συνεχίζουν να κερδοσκοπούν και διακοπή κάθε σχέσης με το κράτος ως πελάτη τους είναι στις βασικές εξαγγελίες. Προβλέπονται ακόμα μείωση των φορολογικών συντελεστών σε πολίτες και επιχειρήσεις με κέρδη έως 220.000 ευρώ, καθώς και η κατάργηση της προκαταβολής φόρου για ελεύθερους επαγγελματίες και επιχειρήσεις. Στις φορολογικές εξαγγελίες ο Κασσελάκης «ξέχασε» να κάνει την οποιαδήποτε αναφορά στον φόρο μερισμάτων των κεφαλαιουχικών εταιρειών (ΑΕ, κ.λπ.), που προφανώς για τον ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να παραμείνει στο «κανονικό» ποσοστό φορολόγησης του 5%.

Αλλά οι εξαγγελίες προχωρούν και σε μείωση των ασφαλιστικών εισφορών *«εργοδότη και εργαζομένων κατά 4,5% κατά την πρώτη τριετία* (προφανώς της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ) *για τη μείωση της ανεργίας κατά 5%»*. Με τον τρόπο αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Κασσελάκης προσφέρουν ένα ακόμη δώρο πολλών δισ. ευρώ στο μεγάλο κεφάλαιο, ενώ ταυτόχρονα χτυπούν ακόμα παραπέρα την κοινωνική ασφάλιση, καθώς η μείωση των εισφορών θα μειώσει ακόμα περισσότερο τις ήδη πενιχρές συντάξεις. Και φυσικά θα έχει γενικότερες συνέπειες τόσο στην περίθαλψη του εργαζόμενου λαού, όσο και στις υγειονομικές υποδομές.

Το συνολικό κόστος για τις εξαγγελίες των ΣΥΡΙΖΑ-Κασσελάκη το υπολογίζουν στα 3,243 δισ. (προσοχή στην ακρίβεια του υπολογισμού) το οποίο θα καλυφθεί από την έκτακτη φορολόγηση των εσόδων από την «αισχροκέρδεια» των εταιρειών ενέργειας και διύλισης καθώς και των τραπεζών, σε ποσό που υπολογίζουν στα 3,262 δισ. ευρώ. Εδώ ήρθαμε, θα έλεγε κάποιος. Το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί και αυτές τις «έκτακτες εισφορές» τις έχουμε ξανακούσει.

Εδώ οι εξαγγελίες του «Ελληνικού ονείρου» για να μην θίξουν σε τίποτα τα «πρωτογενή πλεονάσματα» του προϋπολογισμού που είναι η υποχρέωση προς τον «μηχανισμό σταθερότητας» της ΕΕ διακηρύσσουν με απατηλή ευκολία την «έκτακτη φορολόγηση». Κάτι εξάλλου αντίστοιχο παρουσίαζε και ο Μητσοτάκης το προηγούμενο διάστημα, όταν έλεγε ότι πέτυχε τη μείωση της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας από την έκτακτη φορολόγηση των υπερκερδών των εταιρειών παραγωγής και διάθεσης. Και η αντιπαράθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν το πραγματικό ύψος των υπερκερδών. Συγκαλύπτουν και οι δύο ότι ο καθορισμός των τιμών τόσο στην ενέργεια όσο και στα καύσιμα αποφασίζεται στα χρηματιστήρια ενέργειας και καυσίμων, όπου εκεί τον πρώτο και βασικό λόγο έχουν μία χούφτα μονοπωλιακές εταιρείες και οι πιο ισχυροί ιμπεριαλιστές του πλανήτη.

«Δεσμευόμαστε ότι όχι μόνο θα αυξηθεί το εισόδημα του πολίτη, αλλά θα αναπτυχθεί και η οικονομία», λέει ο Κασσελάκης στην παρουσίαση του «Ελληνικού ονείρου». Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Στα όνειρα των οπαδών ενός «κανονικού» καπιταλιστικού συστήματος, ακόμη και εξαρτημένου, όλοι μπορούν να κερδίσουν, και οι εργαζόμενοι και οι καπιταλιστές, προς όφελος της «εθνικής» οικονομίας. Το περιβόητο «θετικό κοινωνικό άθροισμα» επανέρχεται ξανά και ξανά, για να πείσει τον εργαζόμενο λαό ότι το μόνο που έχει να κάνει είναι να αλλάξει κυβερνητικό διαχειριστή και να εναποθέσει σε αυτόν τις τύχες της ζωής του.

Θεσσαλία

Για τη μελέτη των Ολλανδών για τη σωτηρία (;) του κάμπου

Όπως είχαμε αναφέρει και σε προηγούμενο άρθρο στην ΠΣ σχετικά με το νερό της Θεσσαλίας, τα αποτελέσματα από τις καταστροφικές πλημμύρες είναι ακόμη στην αρχή τους. Όχι μόνο για την ποιότητα του νερού, αλλά και για το μέλλον του Θεσσαλικού κάμπου, το μέλλον της φτωχομεσαίας αγροτιάς.

Οι καταστροφές δεν θα μπορούσαν να μην αποτελούν πεδίο δόξης λαμπρό για επενδύσεις με στόχο την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Αρχής γενομένης με την ομάδα Ολλανδών ειδικών, που έχουν ήδη δώσει στην κυβέρνηση μελέτη 400 σελίδων σχετικά με την αποκατάσταση, όπως λένε, των προβλημάτων στη Θεσσαλία. Η μελέτη αυτή έχει βάθος χρόνου τα 15 χρόνια, όπου οι Ολλανδοί υπολογίζουν να έχουν γίνει ορατά σε όλα τα επίπεδα τα αποτελέσματα των καταστροφών. Και σύμφωνα με τις μελέτες τους, μέσα στα επόμενα 6 χρόνια, θα πρέπει να έχουν γίνει οι αλλαγές που προτείνουν, προκειμένου όχι μόνο να σωθεί ο κάμπος, όπως λένε, αλλά και για να ακμάσει.

Τι περιλαμβάνει η μελέτη

Η μελέτη της Ολλανδικής εταιρείας HVA στηρίζεται στο μεγάλο πρόβλημα του κάμπου, την έλλειψη νερού. Έτσι, με βάση τις ετήσιες ανάγκες του κάμπου σε νερό, προβλέπουν μια κρίση η οποία μπορεί και να οδηγήσει σε ερημοποίηση της περιοχής.

Η μελέτη τους, λοιπόν, που έχει δοθεί για διαβούλευση και χρηματοδοτήθηκε από την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, περιλαμβάνει μια σειρά από προτάσεις, όπως τη δημιουργία φραγμάτων, νέων πλημμυρικών ζωνών, την επέκταση της λίμνης Κάρλα και άλλα και πατάει σε 3 βασικούς για αυτούς άξονες:

- τον περιορισμό της χρήσης νερού για τις καλλιέργειες
- την αναζήτηση τρόπων προκειμένου να αυξηθεί η ποσότητα του διαθέσιμου νερού στον θεσσαλικό κάμπο
- την αναδιοργάνωση του γεωργικού τομέα με στόχο καλλιέργειες με μικρότερη ανάγκη σε νερό από ότι ως τα τώρα.

Βασικό για αυτούς είναι να αλλάξει ριζικά ο κύριος όγκος παραγωγής του θεσσαλικού κάμπου από καλλιέργειες που έχουν υψηλές ανάγκες σε νερό (βαμβάκι, καλαμπόκι) σε παραγωγή οπωροκηπευτικών, που έχουν ανάγκη λιγότερο νερό. Ακόμα και η υπάρχουσα παραγωγή ζωοτροφών θα πρέπει να αλλάξει και να μετατραπεί σε καλλιέργειες άλλων προϊόντων! Με λίγα λόγια, να αλλάξει εκ βάθρων η φυσιογνωμία της παραγωγής του κάμπου!

Φυσικά, δεν θα μπορούσαν να μην εκπονήσουν παράλληλα με όλα αυτά και αντιπλημμυρικά έργα. Έργα απαραίτητα για τη διασφάλιση των νέων καλλιεργειών. Πέφτει, λοιπόν, για ακόμη μία φορά στο τραπέζι το ζήτημα της εκτροπής ποταμών, όπως είναι αυτή του Αχελώου. Θα πρέπει να γίνει αντιληπτό, λένε, από τους κατοίκους των περιοχών αυτών πως όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δόθηκαν εκτάσεις για την εκτροπή ποταμών, έτσι θα πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα! Για παράδειγμα, στα Τρίκαλα, θα πρέπει να μετεγκατασταθούν κάποια χωριά (!) και ίσως να δοθούν κάποιες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, προκειμένου να δημιουργηθεί κανάλι ώστε τα νερά του Ληθαίου να μην πλημμυρίζουν την πόλη!

Τι δεν περιλαμβάνει η μελέτη

Οι Ολλανδοί στη μελέτη τους αποσιωπούν ότι ο ήδη κατεστραμμένος αγροτικός τομέας της χώρας θα αλυσοδεθεί με ακόμη περισσότερες αλυσίδες στο άρμα της διατροφικής εξάρτησης από το ξένο κεφάλαιο. Άλλωστε, οι αλλαγές που προτείνουν είναι και χρονοβόρες και κοστοβόρες, με αποτέλεσμα ο μεγάλος όγκος των φτωχών και μεσαίων αγροτών να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν σε κάτι τέτοιο, με αποτέλεσμα οι μόνοι που όχι απλά θα καταφέρουν να προσαρμοστούν αλλά και να κερδοφορήσουν, να είναι οι μεγαλοτσιφλικάδες!

Η κακόφημη ΚΑΠ και τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωση που βάζουν όριο στα επίπεδα παραγωγής και εξαγωγών, βυθίζει ολοένα και περισσότερο τη φτωχομεσαία αγροτιά στη φτωχοποίηση. Η αποκατάσταση των ήδη κατεστραμμένων καλλιεργειών, τα μεγάλα κόστη παραγωγής και η φορομπηξία, που έβγαλαν εκατοντάδες αγρότες σε όλη την Ευρώπη στον δρόμο, αποσιωπούνται.

Δηλώνουν «επιφυλακτικοί» οι Ολλανδοί στη μελέτη τους σχετικά με το αν (;) οι διάφορες εκτροπές ποταμών που προτείνουν, θα έχουν ως αποτέλεσμα την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Όπως φαίνεται, αδιαφορούν για τις επιπτώσεις που μπορεί αυτή να επιφέρει σε μια σειρά από άλλα επαγγέλματα, ακόμα ακόμα και στην υγεία των ίδιων των κατοίκων! Και παράλληλα, τους φαίνεται ρεαλιστικό να ξεσπιτώσουν χωριά ολόκληρα για να μπορέσουν να υλοποιηθούν οι σχεδιασμοί τους!

Μελέτες και εκπονήσεις σχεδίων, από ποιόν και για ποιόν;

Μέσα στον καπιταλισμό και ιδιαίτερα σε έναν βαθιά εξαρτημένο καπιταλισμό, όποιο σχέδιο κι αν εκπονηθεί, όποια μελέτη κι αν αποφασίσει η κυβέρνηση να νομοθετήσει και να επιβάλει προς υλοποίηση, θα έχει έναν και μόνο στόχο. Την προσπάθεια των κεφαλαιοκρατών να αυξήσουν την κερδοφορία τους! Αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, τις δουλειές, τις ζωές και την υγεία των εργαζόμενων και του λαού. Όσες ενστάσεις και εμπόδια κι αν προκύψουν από διάφορους κολαούζους τους (εντός κι εκτός Βουλής), έχουν να κάνουν με τον ανταγωνισμό των κεφαλαιοκρατών για τη μοιρασιά της πίτας.

Έτσι, λοιπόν, και σε μια τέτοια μελέτη σαν αυτή των Ολλανδών, το πρίσμα μέσα απ' το οποίο κοίταξαν προκειμένου να την εκπονήσουν, κάθε άλλο παρά υπέρ των συμφερόντων της φτωχομεσαίας αγροτιάς και του λαού ήταν.

Νέα Δημοκρατία

Η ανησυχία από τη δημοσκοπική φθορά να τους γίνει εφιάλτης από τη λαϊκή πάλη

Αντιμέτωπη με τη δημοσκοπική φθορά βρίσκεται πλέον η ΝΔ, την ίδια στιγμή που όλα κινούνται στον αστερισμό των ευρωεκλογών. Το γεγονός ότι οι εταιρίες δημοσκοπήσεων αναγκάζονται να δημοσιοποιήσουν τη φθορά του κυβερνώντος κόμματος σημαίνει ότι η δυσαρέσκεια, η οργή και η αγανάκτηση απέναντι στην κυβερνητική πολιτική έχουν διευρυμένη λαϊκή βάση. Έτσι, ενώ έχουν τη δυνατότητα να «μαγειρεύουν» το μέγεθος και την έκταση της φθοράς αυτής, δεν έχουν τη δυνατότητα να την αποκρύπτουν, εμφανίζοντας τον Κ. Μητσοτάκη ως τον μεγάλο ηγεμόνα και τη ΝΔ στο απυρόβλητο, μακριά από τα προβλήματα και τις αναταράξεις που διέπουν το αστικό πολιτικό σύστημα.

Με μια έννοια, ενόψει των ευρωεκλογών, χτυπάει κίτρινος συναγερμός κινδύνου, τόσο στα επιτελεία του συστήματος, όσο και στο επιτελείο της Πειραιώς, ώστε να αποφευχθεί στην ευρωκάλπη μια δεύτερη και δυσμενέστερη ήττα της ΝΔ, συνέχεια των αποτελεσμάτων των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα αποτελέσει μια αρνητική εξέλιξη για το σύστημα, προφανώς και τη ΝΔ, στη φάση που διανύουμε, με το ζήτημα του δευτέρου πυλώνα αστικής διαχείρισης να είναι σε εκκρεμότητα. Αρνητική εξέλιξη ως προς την ουσία της και όχι ως προς την καταγραφή. Δηλαδή, ότι η λαϊκή οργή και αγανάκτηση δεν στριμώχνονται στην κάλπη, αλλά αναζητούν τις ρωγμές και τις δυνατότητες να εκφραστούν στον δρόμο του αγώνα. Ο τελευταίος χρόνος, μάλιστα, ήταν πυκνός από τέτοια γεγονότα, όπως οι κινητοποιήσεις ενάντια στο έγκλημα στα Τέμπη, οι φοιτητικές και αγροτικές κινητοποιήσεις, αλλά και μικρότερες εστίες αντίστασης, που κάθε τόσο ξεσπούν αποτυπώνοντας τις αγωνιστικές διαθέσεις των λαϊκών μαζών.

Σε μια προσπάθεια, λοιπόν, να ανακοπεί η πτωτική δημοσκοπική καταγραφή της ΝΔ, ο Κ. Μητσοτάκης προχώρησε σε πολιτικές παρεμβάσεις, με τη συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΙ, αλλά και στη συνάντησή του με την Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Όμως τέτοιου τύπου παρεμβάσεις έχουν διττό χαρακτήρα. Από τη μια αποσκοπούν στη μιντιακή διαχείριση της αντιλαϊκής πολιτικής και από την άλλη κυρίως απευθύνονται στα κέντρα εξουσίας, αναζητώντας τη στήριξή τους, ως τον μοναδικό αποτελεσματικό αστικό πολιτικό φορέα για την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης προς όφελος του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Προφανώς, και δυο περιπτώσεις ούτε μπορούν να ανακόψουν τη φθορά, ούτε πολύ περισσότερο να την ανατρέψουν. Το αντίθετο, μπορούν μόνο να ρίξουν λάδι στη φωτιά, διογκώνοντας τη λαϊκή κατακραυγή.

Αυτό έκαναν οι υποκριτικές δηλώσεις του πρωθυπουργού στη συνέντευξη σχετικά με το μαζικό έγκλημα στα Τέμπη, όπου με θρασύτητα καταλήγει στην κυνική παραδοχή ότι ο σιδηρόδρομος παραμένει ουσιαστικά μη ασφαλές μέσο μεταφοράς, προαναγγέλλοντας το επόμενο έγκλημα: «***Τι να συγκαλύψουμε;*** *Δεν θα ξεχάσω τις εικόνες, τις μυρωδιές. Ήξερα ότι πρέπει να σταθεροποιηθεί το έδαφος, να πάνε οι γερανοί να βρουν σωρούς στα συντρίμμια. Λυπάμαι και οργίζομαι για όσους μιλούν για μπάζωμα... Γι' αυτό, επειδή εγώ σέβομαι, τιμώ και σκύβω το κεφάλι στις οικογένειες των θυμάτων και έχουν το δικαίωμα να είναι οργισμένες, λέω: είμαι σίγουρος ότι όλα αυτά είναι ανυπόστατα. Το έχει πει η ίδια η πυροσβεστική. Όλα αυτά ήταν επιχειρησιακές ενέργειες...* ***Πρώτος εγώ θέλω να μάθω την αλήθεια. Αυτή τη στιγμή ο σιδηρόδρομος είναι όσο ασφαλής μπορεί να είναι, καθώς κουβαλάει παθογένειες δεκαετιών***».

Τέτοιες ήταν και οι δηλώσεις του πρωθυπουργού στη συνάντηση με την ΠτΔ για τα πανεπιστήμια, που από τη μια είναι βουτηγμένες μέσα στο ψέμα, μιλώντας για ιδιωτικές επενδύσεις και λέγοντας ότι «Δεν θέλουμε πανεπιστήμια της αρπαχτής», την ίδια στιγμή που η πολιτική του κέρδους θυσιάζει την ανθρώπινη ζωή, επιτρέποντας σιδηροδρόμους της αρπαχτής. Από την άλλη, είναι βουτηγμένες μέσα στο ταξικό μένος για τη συντριβή του αγώνα, μεθοδεύοντας ένα ακόμη αντιδημοκρατικό μέτρο, πλάι στη σωρεία των αντιλαϊκών-αντεργατικών νομών που επιδιώκουν να βγάλουν στην παρανομία τη λαϊκή πάλη, την απεργία, τον ταξικό συνδικαλισμό και τα σωματεία: «***Δεν γίνεται να μην διαγράφονται φοιτητές που προχωρούν σε έκνομες πράξεις στα πανεπιστήμια***».

Στο ίδιο μήκος κύματος οι προκλητικές δηλώσεις για την ακρίβεια: «***Δεν πρόκειται να δεχθούμε φαινόμενα κερδοσκοπίας σε ένα ζήτημα που απασχολεί τη μεγάλη πλειοψηφία των νοικοκυριών***», την ίδια στιγμή που η πολιτική του κέρδους έχει αφήσει αχαλίνωτους τους κεφαλαιοκράτες και τα μονοπώλια να λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα και πετάει στη φτώχεια και την εξαθλίωση μεγάλα κομμάτια του λαού.

Αντίστοιχα, προκλητικές οι δηλώσεις του ότι «***Χτίζουμε αυτό το νέο ΕΣΥ****, το οποίο όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες προσδοκούν*», την ίδια στιγμή που το έχουν διαλύσει τσακίζοντας ταυτόχρονα το δικαίωμα στην πλήρη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, που μόλις πριν λίγες μέρες με υπουργική απόφαση των υπουργείων Οικονομικών και Υγείας, ο λαός δεν έχει δικαίωμα για δωρεάν χειρουργείο στα κρατικά νοσοκομεία, ενώ ένα νέο πάρτι ετοιμάζει ο Α. Γεωργιάδης για τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Κοροϊδία και εμπαιγμός οι δηλώσεις για την εναπομείνασα ξεκληρισμένη αγροτιά συνολικά, αλλά και την κατεστραμμένη Θεσσαλία: «*Να στρέψουμε στρατηγικά το βλέμμα μας στη Θεσσαλία* ***με σημαντικά έργα υποδομής. Στεκόμαστε κοντά στους αγρότες μας, ικανοποιούμε τα αιτήματά τους, τα οποία θεωρούμε ότι είναι δίκαια****... Θα εξακολουθούμε να αγωνιζόμαστε για τη στήριξη του ελληνικού πρωτογενούς τομέα...*».

Η παρέμβαση του Κ. Μητσοτάκη είναι μια ρητή και κατηγορηματική δήλωση ότι η αντιλαϊκή επίθεση θα κλιμακωθεί με «φωτιά και σίδερο», για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Η λαϊκή κατακραυγή θα διογκωθεί και σύντομα θα εκφραστεί πάλι με μαζικό και μάχιμο τρόπο στον δρόμο του αγώνα. Αυτή η καταγραφή τους ενοχλεί και τους φοβίζει περισσότερο από οποιαδήποτε δημοσκόπηση.

Κινητοποιήσεις αγροτών

Η κυβέρνηση ξεπέρασε τον σκόπελο, τα προβλήματα θα ξαναβγάλουν τα τρακτέρ!

Μετά από σχεδόν 35 μέρες στα μπλόκα, οι αγρότες γύρισαν στα χωριά τους με «άδεια χέρια». Βέβαια, ακούστηκαν ξανά «απολογισμοί» του στυλ «αναδείξαμε τα αγροτικά προβλήματα», «η κυβέρνηση αναγνώρισε το δίκαιο των αιτημάτων μας», «κερδίσαμε τη συμπαράσταση της κοινωνίας» κ.λπ., αλλά η ουσία είναι ότι η κυβέρνηση δεν έκανε ούτε βήμα πίσω, δεν ικανοποιήθηκε κανένα από τα βασικά αιτήματα των αγροτών.

Όπως παραδέχθηκε και ο Μητσοτάκης, «*οι αγροτικές κινητοποιήσεις ήταν κατά κανόνα κόσμιες*». Ούτε στρίμωξαν ούτε δημιούργησαν πρόβλημα στην κυβέρνηση. Έχουμε, άλλωστε, συνηθίσει τα τελευταία χρόνια σε «συμβολικές» κινητοποιήσεις, «συμβολικά» μπλόκα και «συμβολικές» διαμαρτυρίες που δεν πιέζουν πραγματικά και ούτε έρχονται σε αντιπαράθεση με την κυβέρνηση. Αυτό είδαμε και αυτές τις 35 ημέρες. Και αυτό ήταν που έδωσε στην κυβέρνηση τη δυνατότητα να εμφανίζεται ανυποχώρητη και να κλείσει «αβρόχοις ποσί» το αγροτικό μέτωπο. Μπροστά στις επερχόμενες ευρωεκλογές, κυριάρχησαν οι εκλογικοί σχεδιασμοί που ήθελαν «κόσμιες» και συμβολικές κινητοποιήσεις, για να εξαργυρώσουν σε ψήφους τη δυσαρέσκεια των αγροτών παρά για να παλέψουν για την ανατροπή της αντιαγροτικής πολιτικής κυβέρνησης και ΕΕ. Φάνηκε αυτό και από το ότι σ' αυτές τις 35 ημέρες, δεξιοί και «αριστεροί» αγροτοπατέρες επιδίωξαν και κατάφεραν να μην συνενωθούν σε ενιαίο μέτωπο οι αγρότες με τα άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια του λαού (φοιτητές, εργαζόμενοι). Και έτσι είχαμε μπόλικη «συμβολική» και δι' αντιπροσώπων «συμπαράσταση», αλλά χωρίς τη συμπόρευση και το κοινό μέτωπο αντίστασης και διεκδίκησης που απαιτείται, χωρίς καμιά διάθεση σύγκρουσης με την κυβέρνηση. Αυτό έγινε και στη ΔΕΘ, αυτό έγινε και στο Σύνταγμα: Άλλη μέρα οι φοιτητές, άλλη μέρα οι αγρότες! Χαρακτηριστικό είναι ότι η Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων (ΠΕΜ) έδωσε γραμμή η αποχώρηση από τα μπλόκα να γίνει την Τρίτη 27 Φλεβάρη (!), μόλις μια μέρα πριν τη μεγάλη πανελλαδική απεργία της 28ης Φλεβάρη!

Αυτά που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης στη συνάντησή του με τους αγρότες στο Μαξίμου για την επιστροφή του ΕΦΚ και για το αγροτικό ρεύμα, μόνο ως πρόκληση μπορούν να θεωρηθούν. Παρουσιάζει η κυβέρνηση ως «παροχές» τα 82 εκατ. από επιστροφή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για το αγροτικό πετρέλαιο, όταν παλιότερες χρονιές, πριν δηλαδή καταργηθεί η επιστροφή του ΕΦΚ και όταν οι τιμές στα καύσιμα ήταν πολύ χαμηλότερες από ότι σήμερα, οι αγρότες έπαιρναν από την επιστροφή του ΕΦΚ πάνω από 160 εκατ. ευρώ! Και αυτό που η κυβέρνηση εμφανίζει ως «παροχή» δεν είναι τίποτα άλλο από επέκταση και στη φετινή χρονιά αυτού που ίσχυε και πέρυσι! Πρόκληση είναι και οι ρυθμίσεις για το αγροτικό ρεύμα που περισσότερο ευνοούν τους παρόχους παρά τους αγρότες, αφού προβλέπονται μειωμένες τιμές μόνο για το 1/3 της κατανάλωσης και μόνο για όσους αγρότες είναι μέλη συνεταιρισμών και μόνο για όσους δεν έχουν οφειλές! Όταν υπολογίζονται πάνω από 60.000 τα αγροτικά νοικοκυριά που έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές από λογαριασμούς ρεύματος, καταλαβαίνουμε ότι τα μέτρα λειτουργούν περισσότερο ως «κίνητρο» για να εξοφληθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές και να μειωθεί η χασούρα των παρόχων.

Η νέα χρονιά μπήκε με «βουνό» προβλήματα για τους αγρότες. Οι επιδοτήσεις που πήραν είναι λιγότερες από πέρυσι (η φετινή προκαταβολή που πληρώθηκαν για τη «βασική ενίσχυση» είναι 21,5% λιγότερη από πέρυσι!). Από την πώληση της παραγωγής τους, αν δεν «μπήκαν και μέσα», ίσα που κάλυψαν τα καλλιεργητικά έξοδα. Οι τιμές στα αγροτικά εφόδια (σπόροι, λιπάσματα κ.λπ.) έχουν εκτιναχτεί στα ύψη. Οι προμηθευτές (γεωπονικά καταστήματα) δεν δίνουν πλέον εφόδια με πίστωση, ενώ και οι τράπεζες «έκλεισαν την κάνουλα». Στην πλημμυρισμένη Θεσσαλία ακόμα δεν έχουν εξοφληθεί οι προκαταβολές των αποζημιώσεων, ακόμα δεν έχουν αποκατασταθεί οι ζημιές στις υποδομές, ακόμα δεν ξεκαθάρισε η κυβέρνηση το τελικό ποσό της αποζημίωσης. Χιλιάδες στρέμματα κινδυνεύουν να μείνουν απότιστα, με τεράστιες απώλειες στην παραγωγή, από τα ακόμα κατεστραμμένα αρδευτικά δίκτυα. Φτωχομεσαίοι αγρότες που δεν έχουν κεφάλαιο για να μπουν στη νέα καλλιεργητική περίοδο, οδηγούνται σε εγκατάλειψη καλλιεργειών και εκτοπίζονται από την αγροτική παραγωγή.

Εκτεταμένα στρώματα της αγροτιάς, χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά βλέπουν το μέλλον τους να διαγράφεται μαύρο και άραχλο, από μια πολιτική που χρόνο με τον χρόνο τους φτωχοποιεί, κάνει ασύμφορη την παραγωγή, οδηγεί σε εγκατάλειψη καλλιεργειών, ερημώνει τα χωριά, ξεκληρίζει τους φτωχομεσαίους, φέρνει συγκέντρωση της γης και της παραγωγής από επιχειρηματίες νεο-τσιφλικάδες και νεο-τσελιγκάδες και βαθαίνει τη διατροφική εξάρτηση της χώρας. Η κυβέρνηση και το σύστημα μπορεί να ξεπέρασαν τον σκόπελο των αγροτικών μπλόκων, αλλά δεν ξεμπέρδεψαν με τους αγρότες. Αργά ή γρήγορα, τα προβλήματα θα ξαναβγάλουν τους φτωχομεσαίους αγρότες στον δρόμο. Και είναι στο χέρι τους να ξεπεράσουν τους σημερινούς αρνητικούς συσχετισμούς και να συγκροτήσουν αυτό που λείπει, αυτό που απαιτείται: Αγωνιστικό αγροτικό κίνημα για την ανατροπή της αντιαγροτικής πολιτικής. Για να 'ναι οι αγώνες όχι «κόσμιοι», αλλά νικηφόροι!

Το «Poor things», τα Όσκαρ και η πολιτική στο Χόλιγουντ

Η πρόσφατη ταινία του Γιώργου Λάνθιμου «Poor things» είναι μία εξερεύνηση του τι σημαίνει «κοινωνική αλλαγή». Παρ' όλο που κάποιοι έμειναν στην ανάγνωση της ταινίας ως μία «φεμινιστική μαύρη κωμωδία», τα ζητήματα που ανοίγει ο Λάνθιμος στο «Poor things» είναι πολύ μεγαλύτερα. Η πρωταγωνίστριά του, Bella Baxter, μία διαφορετική εκδοχή του Φρανκενστάιν, είναι μια γυναίκα με εγκέφαλο βρέφους. Την ακολουθούμε στην πορεία της ενώ ανακαλύπτει τον κόσμο από την αρχή. Με μεγάλη έμφαση στη σεξουαλική της αφύπνιση μεν, αλλά χωρίς να μένει σε αυτό, το πραγματικό συμπέρασμα που αφήνει η ταινία είναι ότι η Bella αποφασίζει ότι δεν θέλει να ζει εκπληρώνοντας τις απαιτήσεις που έχει από αυτήν η κοινωνία. Ο Λάνθιμος ασκεί μια σατιρική κριτική στην ιεραρχία που επιβάλλουν η τάξη, ο ιμπεριαλισμός, το φύλο.

Η πραγματική αφύπνιση της Bella Baxter δεν προκύπτει μέσα από την αναζήτηση σεξουαλικών, ταξιδιωτικών ή γαστρονομικών εμπειριών: έρχεται όταν βιώνει από κοντά τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Αυτή είναι και η ουσιαστική στιγμή της απώλειας της αθωότητας μέσα στο ταξίδι της ενηλικίωσής της. Εκεί, η πρωταγωνίστρια διαπιστώνει ότι ο κόσμος στον οποίο ζει είναι άδικος. Ακόμη και η επιλογή της Bella να στραφεί στην πορνεία για να βγάζει τα προς το ζην δεν παρουσιάζεται κάτω από το μανδύα μιας «απελευθερωμένης σεξεργασίας», αλλά παρουσιάζει με ειλικρίνεια τη φύση της εκπόρνευσης και της αντικειμενοποίησης του γυναικείου σώματος. Ο Γιώργος Λάνθιμος φαίνεται να παίρνει μία ξεκάθαρη θέση μέσα στο σουρεαλιστικό σκηνικό που έχει στήσει, χωρίς να έχει απολέσει τα στοιχεία που τον χαρακτηρίζουν ως σκηνοθέτη από την αρχή της πορείας του.

Η μεγαλειώδης πορεία που έκανε στα ταμεία το «Poor things» δεν μπορούσε να αγνοηθεί από την Ακαδημία των

Όσκαρ. Η ταινία ήταν υποψήφια για 11 Όσκαρ και κατέληξε να κερδίζει το βραβείο στις 4 από τις κατηγορίες στις οποίες ήταν υποψήφια. Μεγάλος νικητής της τελετής ήταν το «Oppenheimer» του Christopher Nolan, η βιογραφία του επιστήμονα «πατέρα της ατομικής βόμβας», η οποία κέρδισε 7 Όσκαρ. Μια ταινία η οποία επιλέγει να παρουσιάσει τη μικροϊστορία του γνωστού επιστήμονα αλλά και την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα μέσα στην οποία έδρασε και πώς αυτή καθόρισε την επιστημονική του έρευνα και την προσωπική του ζωή. Ο Nolan επιλέγει να κρατήσει ίσες αποστάσεις από τη «σατανική» Σοβιετική Ένωση και το πυρηνικό πρόγραμμα των ΗΠΑ και σε σημεία παίρνει θέση σε ό,τι αφορά την καταστροφικότητα των πυρηνικών όπλων. Σε μια περίοδο που η συζήτηση γύρω από τα πυρηνικά ανοίγει όλο και εντονότερα, σίγουρα η επιλογή του σκηνοθέτη να καταπιαστεί με το ζήτημα δεν είναι τυχαία.

Παρ' όλα αυτά, φαίνεται ότι οι κινηματογραφικές επιτυχίες δεν ήταν το βασικό ζήτημα που απασχόλησε τα φετινά Όσκαρ. Το Χόλιγουντ βγήκε πρόσφατα από απεργίες 5 μηνών των συγγραφέων και ηθοποιών του χώρου. Αυτό δεν μπορούσε να μείνει ασχολίαστο κατά τη διάρκεια της τελετής. Ο παρουσιαστής των Όσκαρ, Jimmy Kimmel, έκανε ένα σχόλιο με αφορμή το ότι έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις των τεχνικών του κλάδου, αναφέροντας ότι οι ηθοποιοί και οι σκηνοθέτες θα σταθούν μαζί τους στον αγώνα τους.

Το ζήτημα που φαίνεται να καθόρισε τη φετινή τελετή, όμως, ήταν αυτό της Παλαιστίνης. Κατά τη διάρκεια της άφιξης των καλεσμένων στα Όσκαρ πραγματοποιήθηκε διαδήλωση κοντά στην τελετή. Ανεμίζοντας παλαιστινιακές σημαίες οι διαδηλωτές βροντοφώναζαν «Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τη θάλασσα μέχρι τον ποταμό» και «Όχι βραβεία τη στιγμή μιας γενοκτονίας». Την ίδια ώρα, γνωστοί ηθοποιοί όπως ο Mark Ruffalo, ο Ramy Yussef (πρωταγωνιστές του «Poor things» του Λάνθιμου), ο Mahershala Ali, η Ava DuVernay, η Billie Eilish κ.ά. εμφανίστηκαν στην τελετή φορώντας χαρακτηριστικές κόκκινες καρφίτσες οι οποίες αντιπροσωπεύουν την ομάδα Artists4Ceasefire. Η καρφίτσα με βάση την ανακοίνωση των ηθοποιών συμβολίζει τη συλλογική στήριξη για άμεση εκεχειρία, την απελευθέρωση όλων των ομήρων και την άμεση παράδοση ανθρωπιστικής βοήθειας στους κατοίκους της Γάζας.

Την πιο καθαρή δήλωση σε ό,τι αφορά τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού την έκανε ο εβραϊκής καταγωγής βρετανός σκηνοθέτης Jonathan Glazer τη στιγμή της αποδοχής του βραβείου Όσκαρ για την καλύτερη διεθνή ταινία. Η ταινία του «Zone of interest» είναι μια συγκλονιστική απεικόνιση της καθημερινότητας της οικογένειας του διοικητή του Άουσβιτς ο οποίος έκτισε το σπίτι του ακριβώς δίπλα από το στρατόπεδο όπου εξοντώθηκαν χιλιάδες. Οι εικόνες από το στρατόπεδο συγκέντρωσης δεν εμφανίζονται ποτέ καθαρά στην οθόνη μας. Ο Glazer αφήνει τη φρίκη να εννοηθεί, κυρίως μέσα από τη χρήση του ήχου η οποία είναι αριστουργηματική στην ταινία. Στην ομιλία αποδοχής του βραβείου είπε: «*Αρνούμαστε η εβραϊκότητά μας και το Ολοκαύτωμα να αξιοποιούνται από ένα κατοχικό καθεστώς που έχει οδηγήσει σε μια σύγκρουση για τόσους πολλούς αθώους ανθρώπους*». Η τοποθέτησή του έγινε φυσικά αντικείμενο αντιδράσεων από εκατοντάδες εβραίους σκηνοθέτες και ηθοποιούς οι οποίοι τον αποκάλεσαν αντισημίτη. Αλλά η ίδια η ομιλία αφήνει μια παρακαταθήκη που οφείλει κάθε εργαζόμενος στην τέχνη που «θέλει να λέγεται άνθρωπος» να εισακούσει: οι άνθρωποι της τέχνης, και πρωτίστως αυτοί στους οποίους δίνεται βήμα, οφείλουν να παίρνουν καθαρά θέση πάνω στα πολιτικά ζητήματα της εποχής τους, αλλιώς κινδυνεύουν να γίνουν συνένοχοι.

26ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Παλαιστίνη: Ορατότητα 0!

Τα τελευταία χρόνια η λέξη «ορατότητα» σε πολιτισμικούς θεσμούς και φορείς κάνει πάταγο! Το political correct στα καλύτερά του. Θεωρητικά, αποκτούν βήμα και λόγο, προβάλλονται θεματικές και ζητήματα με στόχο να γνωστοποιηθούν, να ευαισθητοποιήσουν και να κινητοποιήσουν για την επίλυσή τους. Στην πραγματικότητα, προβάλλονται τόσο όσο χρειάζεται για να ενσωματωθούν κοινωνικά, ντυμένες με έναν μανδύα δημοκρατίας, η καταπίεση στην καθημερινότητα και η ποθητή σιωπή στη διεκδίκηση πραγματικών δικαιωμάτων… που δε βολεύουν!

Το 26ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης έκλεισε ερμητικά τα μάτια σε κάθε τι που θα μπορούσε να αφορά τη γενοκτονία που διαπράττει το σιωνιστικό φασιστικό κράτος του Ισραήλ στην Παλαιστίνη. Έχει κι η ορατότητα τα τυφλά της σημεία! 250 ντοκιμαντέρ και ούτε ένα δεν μιλούσε για τα πάθη και τους αγώνες του Παλαιστινιακού λαού για λευτεριά! Η τέχνη φυσικά δεν είναι πολιτική! Και μάλλον γι' αυτό δε έπαιξε κανέναν απολύτως ρόλο η πολιτική της κυβέρνησης, που σταθερά και ιδιαίτερα τώρα «stands with Israel», που αναγνωρίζει το δικαίωμα στην αυτοάμυνά του, που σφίγγει τα χέρια με τους φονιάδες του παλαιστινιακού λαού σε στρατιωτικές συμφωνίες. Δεν έπαιξε κανέναν ρόλο που η Ελλάδα έχει απ' άκρη σ' άκρη βάσεις του ΝΑΤΟ. Όλα από και για την τέχνη έγιναν!

Κι επειδή η εκκωφαντική σιωπή που επιλέχθηκε είναι συνενοχή, έκανε κι αυτή τον κρότο της, καθώς γκρεμιζόταν. Καταγγέλλοντας τη διοίκηση, τη διεύθυνση του Φεστιβάλ και την κυβέρνηση, οργανώσεις, συλλογικότητες και μέλη της παλαιστινιακής κοινότητας της πόλης διοργάνωσαν συγκέντρωση έξω από το «Ολύμπιον». Καθ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ, η πρωτοβουλία κινηματογραφιστών και εργαζόμενων στον κινηματογράφο, Filmmakers for Palestine – Greece, πραγματοποιούσε δράσεις, καταγγέλλοντας τον αποκλεισμό και καλώντας όλους τους φορείς του ελληνικού κινηματογράφου να πάρουν ανοιχτά θέση ενάντια στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, αναδεικνύοντας την πραγματικότητα στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη με την προβολή ταινιών Παλαιστινίων

σκηνοθετών και σκηνοθετριών.

Οι υπεύθυνοι του φεστιβάλ ανεπίσημα επικαλέστηκαν τη βράβευση στο τμήμα της αγοράς του υπό δημιουργία ντοκιμαντέρ «If these stones could talk» της Αμερικάνο-Παλαιστίνιας σκηνοθέτριας Hana Elias για να αντιμετωπίσουν την κριτική. Η διάχυτη και έντονη φόρτιση τη στιγμή της βράβευσης, οι δηλώσεις πολλών κινηματογραφιστών για την αμέριστη αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό και την ανάγκη να σταματήσει τώρα η σφαγή του, η θερμή υποδοχή όλων των κινητοποιήσεων και των δράσεων αλλά και η γεμάτη αίθουσα στο ΕΚΘ, όπου προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ «Gaza Fights For Freedom» από οργανώσεις, συλλογικότητες και μέλη της Παλαιστινιακής Κοινότητας δείχνουν καθαρά ότι όση σιωπή κι αν παραγγείλουν τα αφεντικά, η κραυγή της αντιστεκόμενης και αιματοβαμμένης Παλαιστίνης θα ακούγεται δυνατά !

Α.Χ.

10 Μάρτη 1944 - Ίδρυση της ΠΕΕΑ

Οι λαοκρατικοί θεσμοί της Εθνικής Αντίστασης αποκτούν κεντρική πολιτική έκφραση

Στις 10 Μάρτη του 1944, στην Ελλάδα της Κατοχής και μέσα στη φωτιά του πολέμου, ορκίστηκε η κυβέρνηση των απελευθερωμένων εδαφών, η Κυβέρνηση της Ελεύθερης Ελλάδας. Ήταν η ΠΕΕΑ (Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης) ή Κυβέρνηση του Βουνού, όπως έμεινε στην ιστορία.

Η ίδρυση της ΠΕΕΑ ήταν η φυσιολογική εξέλιξη του ανυποχώρητου αγώνα που έδινε ο ελληνικός λαός ενάντια στους Ναζί και τους ντόπιους συνεργάτες τους, με την ίδρυση του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ, τη γιγάντωση του αντάρτικου στα βουνά, τις απεργίες και τις διαδηλώσεις στις πόλεις που είχαν ως αποτέλεσμα την απελευθέρωση του μεγαλύτερου μέρους της χώρας. Από τα βορειοδυτικά σύνορα μέχρι τις παρυφές της Αθήνας και από τις ακτές του Ιονίου μέχρι το Αιγαίο, ολόκληρος δηλαδή ο ηπειρωτικός κορμός της Ελλάδας γύρω από την οροσειρά της Πίνδου, είχε απελευθερωθεί. Οι Γερμανοί είχαν καταφέρει να ελέγχουν σ' αυτή την περιοχή μόνο μερικούς βασικούς οδικούς άξονες.

Στις εκτάσεις αυτές, κυρίως ορεινές που τότε έσφυζαν από ζωή, ο λαός είχε αρχίσει να οικοδομεί λαϊκούς θεσμούς. Ήδη από τα τέλη του 1942 το ΕΑΜ στην περιοχή της κεντρικής Στερεάς Ελλάδας εκπόνησε τον κώδικα «Ποσειδών», ένα σύνολο κανόνων για τη Λαϊκή Δικαιοσύνη και Αυτοδιοίκηση.

Στις απελευθερωμένες περιοχές δημιουργήθηκαν τοπικά Λαϊκά Συμβούλια που μέσα από τις γενικές τους συνελεύσεις πήραν σημαντικές αποφάσεις, κάνοντας πράξη μια σειρά ζητήματα. Κατασκευάστηκαν υποδομές για τις μετακινήσεις, σχολεία, παιδικοί σταθμοί, δημιουργήθηκαν αγροτικοί συνεταιρισμοί και εμφανίστηκαν δομές πολιτισμού όπως το θέατρο. Επίσης μεγάλη βαρύτητα δόθηκε στην απονομή δικαιοσύνης μέσα από τα Λαϊκά Δικαστήρια στα οποία ο κύριος τρόπος αντιμετώπισης των διενέξεων δεν ήταν η τιμωρία αλλά ο συμβιβασμός. Έτσι, η ίδρυση μιας κεντρικής κυβέρνησης ήταν επιβαλλόμενη.

Με την ίδρυση της ΠΕΕΑ, εκτός από το βασικό ρόλο του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ να μάχεται για τη λευτεριά και να ελέγχει στρατιωτικά τις απελευθερωμένες περιοχές, είχαν ξεκινήσει να προωθούνται κοινωνικές μεταρρυθμίσεις και ένα είδος κεντρικής λαϊκής εξουσίας που αφορούσε την οικονομική ζωή, την εκπαίδευση, την απονομή δικαιοσύνης, ακόμα και την πολιτιστική δραστηριότητα στην Ελεύθερη Ελλάδα.

Η αρχική (προσωρινή) σύνθεση της ΠΕΕΑ είχε τον στρατηγό Ευριπίδη Μπακιρτζή ως Πρόεδρο και Γραμματείς (Υπουργούς) τους Μάντακα, Σιάντο, Γαβριηλίδη και Τσιριμώκο. Λίγο αργότερα (18/4/1944), σε μια προσπάθεια να αποκτήσει πλατύτερη στήριξη από διακεκριμένες προσωπικότητες, ανασχηματίστηκε και διευρύνθηκε, με συμμετοχή σ' αυτήν μελών από περισσότερους πολιτικούς χώρους που δεν ήταν ενταγμένοι στο ΕΑΜ (Ασκούτσης, Αγγελόπουλος, Κόκκαλης, Χατζήμπεης) και Πρόεδρο τον Αλέξανδρο Σβώλο, διαπρεπή νομικό και πανεπιστημιακό. Να σημειώσουμε εδώ ότι το Δεκέμβρη του 1943 προηγήθηκε πρόταση της ΚΕ του ΕΑΜ προς τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα που τάσσονταν ενάντια στον κατακτητή για συγκρότηση προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας στην Ελεύθερη Ελλάδα, χωρίς όμως ανταπόκριση.

Η ΠΕΕΑ ανέλαβε την κεντρική καθοδήγηση του αγώνα αλλά και τη διοίκηση της Ελεύθερης Ελλάδας. Στην Ιδρυτική της Πράξη γίνεται αναφορά για τη συνέχιση του αγώνα κατά των κατακτητών, την ολοκληρωτική εθνική απελευθέρωση, την κατοχύρωση της ανεξαρτησίας, την αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας, τη βελτίωση και ολοκλήρωση των θεσμών Αυτοδιοίκησης, τη διενέργεια εκλογών και δημοψηφίσματος για το πολιτειακό ζήτημα.

Η ίδρυση της ΠΕΕΑ έγινε αποδεκτή από τον ελληνικό λαό με ενθουσιασμό. Χιλιάδες τηλεγραφήματα στάλθηκαν από όλη τη χώρα στον Πρόεδρο και τους Γραμματείς. Αντίθετα, οι εκπρόσωποι των παλιών αστικών κομμάτων και οι Άγγλοι θορυβήθηκαν. Μάλιστα οι πολιτικοί αρχηγοί έστειλαν τηλεγράφημα στον Εμμ. Τσουδερό, πρωθυπουργό της «Εξόριστης Κυβέρνησης», ζητώντας να μην αναγνωριστεί η ΠΕΕΑ.

Στις 23 Απρίλη με απόφαση της ΠΕΕΑ διενεργήθηκαν, με καθολική μυστική ψηφοφορία, εκλογές σε όλη σχεδόν την Ελεύθερη Ελλάδα αλλά και μέσα στις κατεχόμενες πόλεις. Ήταν πραγματικά ένας άθλος να γίνουν εκλογές κυριολεκτικά κάτω από τη μύτη των Γερμανών. Συνολικά ψήφισαν περίπου 1,8 εκατομμύρια, αριθμός που υπερέβαινε κατά πολύ τους συμμετέχοντες στις μέχρι τότε βουλευτικές εκλογές. Για πρώτη φορά ψήφισαν γυναίκες αλλά και νέοι άνω των 18. Εκλέχτηκε το Εθνικό Συμβούλιο (αντίστοιχο της Βουλής) με 184 Εθνοσυμβούλους. Σ' αυτούς προστέθηκαν άλλοι 22 που ήταν εκλεγμένοι πριν από τον πόλεμο και την επιβολή της μεταξικής δικτατορίας, οι οποίοι είχαν ταχθεί με το ΕΑΜ. Η ταξική σύνθεση του Συμβουλίου ήταν εντυπωσιακή. Εκλέχτηκαν στρατιωτικοί, γιατροί, δικηγόροι, καθηγητές πανεπιστημίου, μέχρι δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι, δάσκαλοι, αγρότες και εργάτες.

Η 14η Μάη του 1944 ήταν η ιστορική μέρα που ξεκίνησαν οι εργασίες του Εθνικού Συμβουλίου στις Κορυσχάδες της Ευρυτανίας και διήρκεσαν 2 εβδομάδες. Αξίζει να αναφέρουμε ένα απόσπασμα του Θ. Χατζή για να καταλάβουμε πως ακόμα και η μετάβαση στις Κορυσχάδες δεν ήταν μια απλή υπόθεση: «*Αντιπρόσωποι του λαού απ' όλη την Ελλάδα πήραν τα βουνά [...] μορφές αγωνιστικές, οι περισσότεροι μπαρουτοκαπνισμένοι, πολλοί με διάτρητα τα κορμιά τους από τις φασιστικές σφαίρες, άλλοι σακατεμένοι από τα βασανιστήρια [...] οδοιπορούσαν νύχτα και μέρα, περνούσαν μέσα από κλοιούς και ενέδρες τις εχθρικές γραμμές, για να φτάσουν έγκαιρα στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της νέας Ελεύθερης, Ανεξάρτητης και Λαοκρατικής Ελλάδας*» (Θ. Χατζής, σελ. 184-186).

Στη συνεδρίαση αυτή λήφθηκαν σημαντικές αποφάσεις για όλα τα φλέγοντα ζητήματα, στρατιωτικά, οικονομικά, εκπαιδευτικά, περίθαλψης, δικαιοσύνης, αγροτικό, επισιτιστικό κ.ά. Από τα αξιολογότερα ντοκουμέντα στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας ήταν το Ψήφισμα του Εθνικού Συμβουλίου στις 27/5/1944 για την κατοχύρωση των λαϊκών ελευθεριών, μέσα από τα άρθρα του οποίου τονιζόταν:

«*Όλες οι εξουσίες πηγάζουν απ' το λαό και ασκούνται από το λαό. Η Αυτοδιοίκηση και η λαϊκή Δικαιοσύνη είναι θεμελιώδεις θεσμοί του δημοσίου βίου των Ελλήνων [...] Οι λαϊκές ελευθερίες είναι ιερές και απαραβίαστες [...] Όλοι οι Έλληνες, άντρες και γυναίκες, έχουν ίσα πολιτικά και αστικά δικαιώματα*». Ακόμα και για το γλωσσικό ζήτημα έπαιρνε θέση υπέρ της δημοτικής: «*Επίσημη γλώσσα για όλες τις εκδηλώσεις της δημόσιας ζωής και για όλους τους βαθμούς της εκπαίδευσης είναι η γλώσσα του λαού*», κάτι που οι αστικές κυβερνήσεις στη χώρα μας το θεσμοθέτησαν 30 χρόνια αργότερα («Ριζοσπάστης» 30/5/1944).

Να επισημάνουμε επίσης τις τιτάνιες προσπάθειες που έγιναν το καλοκαίρι του 1944 στο εκπαιδευτικό ζήτημα με τη δημιουργία Παιδαγωγικών Σχολείων για την εκπαίδευση των μελλοντικών δασκάλων, καθώς και την έκδοση δύο αναγνωστικών του Δημοτικού, «Τα Αετόπουλα» για την Γ' και Δ' τάξη και «Ελεύθερη Ελλάδα» για την Ε' και ΣΤ'.

Φυσικά οι δυσκολίες ήταν τεράστιες και δεν οφείλονταν μόνο στις αντικειμενικές συνθήκες του πολέμου. Η διεύρυνση της ΠΕΕΑ μπορεί να της έδωσε μια ευρύτερη στήριξη, αλλά δημιούργησε και προβλήματα συντονισμού και διαφωνιών. Ο Θανάσης Χατζής κάνει σκληρή κριτική, επιρρίπτοντας ευθύνες για υποχώρηση σε βασικές θέσεις του ΕΑΜ. Για παράδειγμα, η κατάργηση των πολιτικών αντιπροσώπων του ΕΑΜ και η μη αντικατάστασή τους από αντίστοιχους της ΠΕΕΑ ήταν μια λανθασμένη απόφαση, «*υποχώρηση στην επίμονη επίθεση της συνασπισμένης ξένης και ντόπιας αντίδρασης εναντίον των πολιτικών στελεχών που δούλευαν για τη συνειδητοποίηση του λαϊκού στρατού...*» (Θ. Χατζής, σελ. 115).

Τα ολέθρια αποτελέσματα της λανθασμένης συμβιβαστικής λογικής και των αυταπατών που κυριάρχησαν στην ΠΕΕΑ αλλά και στην ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ φάνηκαν σύντομα με τις συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας, τη συμμετοχή του ΕΑΜ στην κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου και την ένταξη των δυνάμεων του ΕΛΑΣ στις διαταγές της και κατ' επέκταση στις διαταγές του βρετανικού στρατού.

Η ΠΕΕΑ αυτοδιαλύθηκε το Νοέμβρη του 1944. Ανεξάρτητα με την εξέλιξη που είχε ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας, τη Συμφωνία της Βάρκιζας και την παράδοση ουσιαστικά της εξουσίας στην αστική τάξη και τους άγγλους ιμπεριαλιστές, η ΠΕΕΑ αποτελεί ένα σύμβολο για το ελληνικό επαναστατικό κίνημα, μια αδιαμφισβήτητη κατάκτηση των λαϊκών αγωνιστών της δεκαετίας του '40 η οποία για πρώτη φορά στην ιστορία έθετε σε τόσο μαζική κλίμακα το ζήτημα της λαϊκής εξουσίας, κάνοντάς το πράξη. Σίγουρα είναι μια πλευρά της Εθνικής Αντίστασης που πρέπει να μελετηθεί περισσότερο, να διδαχθούν οι νέες γενιές από τα θετικά και τα αρνητικά της και να εμπνευστούν για τους αυριανούς αγώνες.

Πηγές

«*Η νικηφόρα επανάσταση που χάθηκε*», τ. Γ, Θ. Χατζής, εκδ. Δωρικός

«*Η Λαϊκή Εξουσία στην ελεύθερη Ελλάδα*», Γ. Μπέικος, εκδ. Θεμέλιο

«*Οι λαοκρατικοί θεσμοί της Εθνικής Αντίστασης*», Θ. Τσουπαρόπουλος, εκδ. Γλάρος

«*Ριζοσπάστης*» 30/5/1944

Σ.Σ.

σχόλια

Εξαγωγή

Για πρώτη φορά η Γαλλία είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο, καθώς είδε τις διεθνείς πωλήσεις της να αυξάνονται κατά 47% την περίοδο 2019-2023, σε σύγκριση με την περίοδο 2014-2018, αναφέρει έκθεση του Διεθνούς Ινστιτούτου Ερευνών για την Ειρήνη (Sipri). Και στρατού.

Αντιδραστήρας I

Όπως ανέφερε πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της εφημερίδας «Τα Νέα», έγινε απόπειρα επίθεσης με αλυσοπρίονο στον υπόγειο χώρο της Φυσικομαθηματικής Σχολής, όπου βρίσκεται πυρηνικός αντιδραστήρας, «*από κουκουλοφόρους καταληψίες του ΑΠΘ*», με κίνδυνο «*έκλυσης ποσότητας ραδιενέργειας από ράβδους ουρανίου ή από ειδική συσκευή νετρονίων*», κάτι που όμως διέψευσε ολοκληρωτικά ο Πρύτανης του ΑΠΘ Χαράλαμπος Φειδάς. Εμπλουτισμένη κατάληψη.

Αντιδραστήρας II

Εικόνες ελήφθησαν για πρώτη φορά από το εσωτερικό της κύριας δομικής στήριξης που ονομάζεται βάθρο στο πρωτογενές δοχείο συγκράτησης του αντιδραστήρα Νο1 του πυρηνικού σταθμού της Φουκουσίμα. Οι κουκουλοφόροι καταληψίες πρόλαβαν να αποχωρήσουν.

Φάρμακα

«*Εάν οι υπερβάσεις του προϋπολογισμού μας λόγω αλόγιστης χρήσης καινοτόμων φαρμάκων κατά βάση ξεπερνούν κατά πολύ ένα μέτρο, είναι πάρα πολύ λογικό οι μεγάλες εταιρίες να αποφεύγουν να δίνουν τέτοια φάρμακα στην Ελλάδα. Και άρα όταν κάποιος πράγματι χρειαστεί ένα τέτοιο φάρμακο, δεν θα μπορεί να το βρει. Και αυτό είναι αποτυχία δική μας, 100% δική μας*», είπε ο υπουργός Υγείας Άδωνις Γεωργιάδης, μιλώντας στο 4ο Ετήσιο Συνέδριο του Economist. Θα πρέπει να δίνεται το απόγευμα.

Απαλλαγή

Η εισαγγελέας έδρας πρότεινε ο 55χρονος Ηλίας Μίχος να απαλλαγεί λόγω αμφιβολιών για βιασμό της ανήλικης, για μαστροπεία σε οίκους ανοχής και για μαστροπεία μέσω εξαναγκασμού με αποκόμιση πορνικών εσόδων, για τα πιο βαριά δηλαδή αδικήματα από τα επτά συνολικά που κατηγορείται.. Ήταν ανθρώπινα λάθη.

Ελικόπτερα

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης επέλεξε να απουσιάζει από την ολομέλεια της Βουλής για το πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής για το έγκλημα των Τεμπών, επιλέγοντας να πάει στην τελετή παραλαβής τριών νέων πολεμικών ελικοπτέρων τύπου Romeo MH-60R Seahawk στην Αεροπορική Βάση Κοτρωνίου. Λειτουργούν με τηλεδιοίκηση.

Αεροσκάφη

Σύμφωνα με την υπουργό Άμυνας Κάισα Όλονγκρεν, η Ολλανδία έχει δεσμευτεί ότι θα δώσει 2 δισ. ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια στην Ουκρανία εντός του 2024, ενώ 350 εκατ. δολάρια πρόκειται να διαθέσει άμεσα για την αγορά πυρομαχικών για μαχητικά αεροσκάφη F-16 και για προηγμένα, αναγνωριστικά μη επανδρωμένα αεροσκάφη. Χακί τουλίπες.

Κόστος

Περισσότερα χρήματα θα κοστίσει τελικά, η χρήση πρώην στρατιωτικών βάσεων και μιας φορτηγίδας για τη στέγαση των αιτούντων άσυλο στο Ηνωμένο Βασίλειο, απ' όσο αν συνέχιζαν οι άνθρωποι αυτοί να διαμένουν σε ξενοδοχεία, προειδοποίησε σήμερα ο οργανισμός που επιβλέπει τις δημόσιες δαπάνες. Ακόμα φθηνότερα τους πνίγεις.

Προσεγγίσεις

Όλα για το πτυχίο και... πρόσθετες «εξυπηρετήσεις» επί πληρωμή

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα φέρουν αύξηση της πορνείας. Αυτό ήταν ένα από τα επιχειρήματα (ολίγον τι επικοινωνιακό) που χρησιμοποίησε στη Βουλή ο Γ.Γ. του ΚΚΕ, ξεσηκώνοντας θύελλα «ιερών» αντιδράσεων σε όλο το φάσμα των ποικιλόμορφων υπερασπιστών της... γυναικείας χειραφέτησης. Από τους ηθικολόγους του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» (που προφυλάσσει τις γυναίκες «μας» από την πορνεία), έως τις παρυφές της «αντισεξιστικής αριστεράς», που προσμετράει στη γυναικεία απελευθέρωση το δικαίωμα στην «εθελοντική πορνεία», στην «ελεύθερη διάθεση του γυναικείου σώματος», διεκδικώντας μια κανονικοποίηση της πορνείας με τη μορφή της σεξεργασίας. Τέτοιου είδους «αντισεξιστές», υπό κανονιστικές συνθήκες ζήτησης και προσφοράς, δεν θα έχουν πρόβλημα και με την επιλογή της σεξεργασίας λόγω σπουδών, αφού πρόκειται για μια εργασία όπως όλες οι άλλες. Ένα επιχείρημα ευρέως διαδεδομένο στους «επαγγελματίες» του σεξ, αλλά και κλασική υπερασπιστική γραμμή των βιαστών, πράγμα που θα έπρεπε από μόνο του να προβληματίσει τους «δικαιωματιστές του ατόμου», που ενώ αναπνεύουν τον αέρα ενός εξατομικευμένου νεοφιλελευθερισμού, θεωρούν ότι αναπνέουν καθαρό «επαναστατικό αέρα».

Βέβαια, τα δίδακτρα και στα δημόσια πανεπιστήμια αυξάνουν, επίσης, την πορνεία, όπως και η αφόρητη ακρίβεια, η εκτόξευση των ενοικίων, η φτωχοποίηση του λαού, τα μνημόνια, η οικονομική κρίση, ο πόλεμος, η προσφυγιά και, γενικά, η ελεύθερη ανταλλαγή εμπορευμάτων, σε έναν κόσμο όπου όλα είναι εμπορεύματα, δεν γίνεται να μην αυξάνει η πορνεία. Θα ήταν επομένως συνετό, όταν μιλάμε για πορνεία, να μη τη συνδέουμε πρόχειρα και επικοινωνιακά με την εναντίωση στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ιδίως όταν δεν «μένουν στα χαρτιά», ούτε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά ούτε η πορνεία.

Τι να εξόργισε, άραγε, περισσότερο τους επικριτές του Δ. Κουτσούμπα εντός και εκτός Βουλής; Η εναντίωση στα ιδιωτικά πανεπιστήμια ή στην πορνεία; Ο πουριτανισμός και η υποκρισία του συστήματος, που κρύβεται ενώ ευνοεί και αποδέχεται την πορνεία ως κερδοφόρο και απολαυστικό «στίγμα», που μοιράζει συγχωροχάρτια και αθωώνει τους «αμαρτωλούς». Που δίπλα στην «ηθική αγανάκτηση» για την προσβολή της... Ελληνίδας φοιτήτριας ως ενδεχόμενης πόρνης, θεωρεί την ακραία φτώχεια μια «ακραία κακοτυχία ή ανικανότητα του ατόμου» μη ικανή, ωστόσο, να διαφθείρει τη «φυλή», δεν αφήνει περιθώρια για αμφιβολίες. Το σύστημα δεν έχει πρόβλημα με την πορνεία, αλλά με τις πόρνες, όπως δεν έχει πρόβλημα με τη φτώχεια αλλά με τους φτωχούς. Με θράσος νταβατζή καταγγέλλουν το «σοβιετικό μοντέλο εκπόρνευσης» και τον κομμουνισμό «ελαφρών ηθών», που... αποκαλύφθηκε (και δεν επιβλήθηκε από τη Δύση με εκδικητική μανία) κατά την περίοδο της καπιταλιστικής «απελευθέρωσης από τον σταλινισμό». Έναν τέτοιο κομμουνισμό κατηγόρησε ο πρωθυπουργός ότι θέλει να φέρει ο Κουτσούμπας στην Ελλάδα! Αρα, ζήτω και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Δυστυχώς, η αντιπαράθεση μεταξύ «παραδοσιακής» και «μοντέρνας» Αριστεράς, με την πραγματικότητα της υπαγωγής των πάντων στο κεφάλαιο (εκπαίδευση, υγεία, σεξ, έρωτας, συναισθήματα, αγάπη, φιλία, αλληλεγγύη κ.λπ.), γίνεται με τακτικές επικοινωνιακής απεύθυνσης στα συντηρητικά ή «προοδευτικά» αντανακλαστικά της κοινωνίας, που είτε κινδυνεύει από ξεπεσμό των ηθών με την εφαρμογή του ενός ή του άλλου μέτρου (γάμος ομόφυλων, τεκνοθεσία, σεξεργασία κ.λπ.), είτε οφείλει να τα υπερασπιστεί ως «διεύρυνση δικαιωμάτων» και «αστικό εκσυγχρονισμό».

Είναι εξοργιστική η ελαφρότητα με την οποία η «νεοαριστερά» μεταμορφώνει την πορνεία σε «σεξεργασία». Στην πραγματικότητα, αφορά αυτό που κατέκρινε με σφοδρότητα ο Μαρξ στο έργο «Η αθλιότητα της φιλοσοφίας», όπου έγραφε: «*Ήρθε η εποχή, που όλα, ακόμη και εκείνα που τα θεωρούσαν οι άνθρωποι σαν αναπαλλοτρίωτα [...] έγιναν αντικείμενο ανταλλαγής, αντικείμενο αισχροκέρδειας και μπορούν να πουληθούν. Είναι η εποχή, που ακόμη και εκείνα τα πράγματα που μπορούσαν να μεταδοθούν μα ποτέ να ανταλλαχτούν σαν εμπόρευμα, να δοθούν μα ποτέ να πουληθούν, να αποκτηθούν μα ποτέ να αγοραστούν -αρετή, αγάπη, γνώμη, επιστήμη, συνείδηση κ.λπ.- η εποχή που όλα πέρασαν στο εμπόριο. Είναι η εποχή της γενικής διαφθοράς, της παγκόσμιας αγοραπωλησίας, ή, για να μιλήσουμε με τους όρους της πολιτικής οικονομίας, η εποχή που κάθε τι, ηθικό ή φυσικό, έγινε εμπορική αξία (...)*».

Είναι ένα απόσπασμα αποκαλυπτικό του κόσμου στον οποίο ακόμη ζούμε. Κι όσο αυξάνεται η έλλειψη πραγματικής ανθρώπινης σωματικής και πνευματικής επαφής, τόσο αντικαθίσταται με τη σεξουαλική κατανάλωση, εκτόνωση, διαστροφή και την αλλοτρίωση του ανθρώπου. Η Αριστερά είχε και έχει πάντα πρόβλημα με την πορνεία και όχι με τις πόρνες. Όμως, η πορνεία είναι το κατεξοχήν περιβάλλον που εχθρεύεται τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και την ασφάλεια. Δεν νοούνται «σεξεργάτες/τριες» και «αυτοαπασχολούμενες πόρνες», χωρίς σωματέμπορα, νταβατζή ή «αγαπητικό» και η «άρνηση εξυπηρέτησης» είναι μια καθαρή ανοησία. Στη δεύτερη πιο κερδοφόρα βιομηχανία παγκοσμίως είναι ξεδιάντροπη υποκρισία να μιλάμε για «ελεύθερη βούληση» και «ελευθερία διάθεσης του γυναικείου σώματος». «Σεξεργάτρια» σε αναμονή, λοιπόν, και η 12χρονη στο Κολωνό, σύμφωνα με την πρόταση της εισαγγελέα. Και οι πρόσφυγες που θαλασσοπνίγονται μπαίνουν με τη θέλησή τους στη βάρκα. Κι ας καταστρέφονται οι χώρες τους με τα όπλα μιας άλλης πιο κερδοφόρας βιομηχανίας.

Στην ναυαρχίδα του συστήματος «Καθημερινή» διαβάζουμε το... ρομάντζο της Μαρίας και του Γιώργου, που αφηγούνται πώς έκαναν την σεξουαλική ευχαρίστηση... επάγγελμα, έναν συνδυασμό «business & pleasure». Στην «αριστερή» εκδοχή του «ρομάντζου» διαβάζουμε ότι με την εργατική αλληλεγγύη και τον εργατικό αγώνα, παλεύουμε για ολική νομιμοποίηση όλων των μορφών σεξεργασίας, που είναι αδιάσπαστο κομμάτι του γενικότερου αντισυστημικού και αντικυβερνητικού αγώνα. Ποια μελλοντική... κατάργηση της μισθωτής (σεξουαλικής) σκλαβιάς; Ο οικονομισμός και ο εργατισμός σπάει τα όρια και ευαγγελίζεται τον αναρχοκαπιταλισμό. Κι έτσι η απελευθέρωση της γυναίκας, της γυναικείας σεξουαλικότητας, η σεξουαλικότητα και η ελευθερία των ανθρώπων γενικώς, παύει να συνδέεται με τις έννοιες της ισότητας, της αμοιβαιότητας στα αισθήματα, στην απόλαυση και την ηδονή, με την ανάγκη της ανατροπής και της «εφόδου στον ουρανό» και συνδέεται με τη δύναμη του χρήματος, την αγοραπωλησία και τις σχέσεις εξουσίας. Κι αν κάθε εργασία με σκοπό το κέρδος είναι πορνεία, τότε αυτό το «κράξιμο» απευθύνεται στους πάσης φύσεως «εργοδότες».